

ภาคนิพนธ์

เรื่อง ความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou

โดย

นางสาว กิตติยา เลียงพานิชย์

รหัสนักศึกษา 05550603

เสนอ

อาจารย์ นาดยา อยู่คง

ภาคนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2558

หัวข้อภาคนิพนธ์	ความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou
ชื่อนักศึกษา	นางสาว กิตติยา เลี้ยงพาณิชย์ รหัสนักศึกษา 05550603
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ นาดยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความเป็นวัยรุ่น และศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou โดยมีวิธีดำเนินงานวิจัยโดยการดูภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou การอ่านบทความ บทวิจารณ์ภาพยนตร์ต่างๆ และนำแนวคิดทางสังคมศาสตร์มาใช้ในการวิเคราะห์

โดยผลการการศึกษาสามารถแบ่งลักษณะของวัยรุ่นออกได้ 5 ซึ่งลักษณะของวัยรุ่นที่ดีคือ เพศชายที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น เพศชายที่ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น และเพศหญิงที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น ส่วนวัยรุ่นที่ไม่ดีคือ เพศชายที่ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น และเพศหญิงที่ฐานะดีแต่ครอบครัวไม่อบอุ่น

วิธีการนำเสนอภาพตัวแทน จะใช้พฤติกรรมแสดงถึงนิสัยของวัยรุ่น ใช้ความสนิทสนมกับคนในครอบครัวแสดงถึงครอบครัว ใช้สิ่งแวดล้อม ข้าวของเครื่องใช้แสดงถึงฐานะ และแฝงสัญลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นที่ถูกตีกรอบจากการแต่งกายชุดนักเรียน มีสิ่งบันเทิงคือเพลงและอินเทอร์เน็ต มีโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ควรอยู่ ไร่อิสระ มีทุ่งหญ้า ทะเล คอนเสิร์ต เป็นสถานที่พักผ่อน มีอิสระ สิค่า จะใช้ในฉากที่ไม่ดีหรือโหดร้าย ส่วนสีขาว ฟ้า และเขียว ใช้ในฉากที่ดี ผ่อนคลาย

ในภาพยนตร์ได้เน้นย้ำและต้องการแสดงให้เห็นปัญหาของวัยรุ่นที่รุนแรงเพื่อเรียกร้องให้คนในสังคมให้ความสนใจ และสนใจในเรื่องทำสิ่งใดได้สิ่งนั้น โดยได้นำเสนอเนื้อเรื่องภายใต้สังคมชายเป็นใหญ่ และให้ครอบครัวเป็นหลักพื้นฐานที่ส่งผลต่อวัยรุ่นมากที่สุด สิ่งที่จะช่วยทดแทนครอบครัวไม่อบอุ่นได้คือความรักจากคนรอบข้าง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการมีพื้นฐานที่เหมือนกันก็ไม่ได้ส่งผลให้มีพฤติกรรมเหมือนกันเสมอไป ขึ้นอยู่กับการเลือกของแต่ละบุคคล

กิตติกรรมประกาศ

ภาคินพนธ์เรื่องความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณ อาจารย์นาคยา อยู่คง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาอบความรู้ คำปรึกษา พร้อมคำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำภาคินพนธ์ นอกจากนี้ ยังช่วยสอนให้รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ และมีวินัยในการทำงาน ตั้งแต่เริ่มทำวิจัยเมื่อภาคการศึกษาที่ 1 จนสำเร็จลุล่วง ซึ่งนับว่าเป็นความอนุเคราะห์ต่อผู้ศึกษาอย่างมาก

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนี้ ทั้งจากบทความรีวิวภาพยนตร์ บทวิจารณ์ และบทวิเคราะห์ภาพยนตร์ ทั้งจากสื่อวิทยุและอินเทอร์เน็ต ขอขอบคุณข้อมูลที่ช่วยเสริมความรู้ในแง่ทางสังคมศาสตร์จากบทความต่างๆ ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนเอเชียศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เป็นผู้ให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดันในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ ทำให้ผู้ศึกษามีกำลังใจในการทำงานต่อไป

และท้ายที่สุด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะอักษรศาสตร์ ศิลปากรทุกท่านที่กรุณาอบรมสั่งสอนความรู้ให้แก่ผู้ศึกษาตั้งแต่เริ่มการศึกษานจนจบหลักสูตร อีกทั้งขอขอบคุณคณะอักษรศาสตร์ที่ให้สถานที่หลักในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
นางสาว กิตติยา เลี้ยงพานิชย์
๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
บทที่1	1
บทที่2.....	6
บทที่3.....	37
บทที่4.....	40
บทที่5	51
บทที่ 6	71

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของญี่ปุ่นมีความแข็งแกร่งและมีประวัติศาสตร์ยาวนานร่วม 100 ปี ตั้งแต่ยุคหนังเงียบ ยุคสงคราม จนถึงปัจจุบัน นับว่าญี่ปุ่นมีอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดประเทศหนึ่งของโลก โดยในปี 2010 ภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ถูกผลิตขึ้นมีจำนวนมากเป็นอันดับ 4 ของโลก และในปี 2011 มีภาพยนตร์ญี่ปุ่นถึง 411 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นรายได้ถึง 54.9 เปอร์เซ็นต์ จากรายได้ทั้งหมดของบ็อกซ์ออฟฟิศ ญี่ปุ่นยังเป็นประเทศที่มีภาพยนตร์ชนะรางวัล Academy Award ในสาขาภาพยนตร์ต่างชาติ ถึง 4 ครั้งมากกว่าประเทศอื่นๆ ในเอเชีย (เควิน มาร์, 2554) ซึ่งญี่ปุ่นยังมีการส่งหนังออกไปขายต่างประเทศอีกด้วย แสดงถึงความนิยมเป็นอย่างมาก

ช่วงการเติบโตทางอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของญี่ปุ่นที่เด่นชัดอยู่ในช่วงปี 1996-2006 ญี่ปุ่นมีแนวโน้มของจำนวนภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ออกฉายในตลาดภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในอัตราเฉลี่ย 2.6% ต่อปี ในช่วง 1996-2006 จาก 320 เรื่องในปี 1996 เป็น 404 เรื่องในปี 2006 โดย เฉพาะอัตราการเติบโตในปี 2006 เพิ่มขึ้นจากปี 2005 ถึง 7.7% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นับว่าเป็นช่วงที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นมีอัตราการเติบโตใกล้เคียงกับในยุครุ่งเรืองในช่วงทศวรรษ 1970 เช่นเดียวกับแนวโน้มการเติบโตของมูลค่าตลาดภาพยนตร์ในประเทศทั้งหมด ซึ่งรวมการบริโภคทั้ง ภาพยนตร์ญี่ปุ่น และภาพยนตร์จากต่างประเทศ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 148.8 ล้านดอลลาร์ในปี 1996 เป็น 202.6 ล้านดอลลาร์ในปี 2006 หรือเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 3.6% ต่อปี และเพิ่มขึ้นจากปี 2005 ประมาณ 2.2% ในภาพรวม นับว่าประเทศญี่ปุ่นมีขนาดอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลก ในแง่เงินลงทุนในการผลิตภาพยนตร์ คือ 1,814 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับเงินลงทุนของสหรัฐฯ จำนวน 13,465 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2005 และหากพิจารณาในแง่ของจำนวนภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ผลิตและออกฉายในประเทศ พบว่าในปี 2005 ญี่ปุ่นนำมาเป็นอันดับ 2 (356 เรื่อง) รองจากอินเดีย (1,040 เรื่อง) ส่วนสหรัฐฯ มาเป็นอันดับ 3 (320 เรื่อง) (FTAกรมการค้าระหว่างประเทศ, 2552 : ออนไลน์)

ญี่ปุ่นสามารถจัดเทศกาลภาพยนตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้หลากหลาย เช่น Tokyo International Film Festival, Japanese Film Festival Los Angeles และ Japanese Film Festival in Bangkok เป็นต้น หากดูจากรายชื่อหนังทำเงินในแต่ละปีของญี่ปุ่นจะพบว่าแทบทั้งหมดเป็นหนังที่สร้างโดยคนญี่ปุ่นมากกว่าหนังจากต่างประเทศ โดยในปี 2014 อันดับหนังทำเงินของญี่ปุ่น 100 อันดับ เป็นหนังของญี่ปุ่น 52 เรื่อง ส่วนอเมริกามีเพียง 25 เรื่อง (Box office Mojo, 2014 : ออนไลน์) ซึ่งก็เป็นจุดที่น่าสนใจว่าภาพยนตร์ญี่ปุ่นจะต้องมีสิ่งที่น่าสนใจ และน่าดึงดูดบางอย่างที่ทำให้สามารถชนะหนังจากอเมริกาที่มีอิทธิพล และครอบงำวงการภาพยนตร์อยู่ในปัจจุบันได้

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นกระแสหลักในยุคปัจจุบันมีหลากหลายแนว คือ ภาพยนตร์ซามูไร (Samurai cinema) เช่นเรื่อง The last ronin ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror films) เช่น The ring ภาพยนตร์สัตว์ประหลาด (Tokusatsu Films) เช่นเรื่อง ก๊อดซิลล่า ภาพยนตร์ชีวิต : ละครมา (Drama) เช่น Always ภาพยนตร์รักโรแมนติก (Romance) เช่น sky of love ภาพยนตร์การ์ตูน (Animation) เช่น สุสานหิ้งห้อย ซึ่งภาพยนตร์ในกระแสหลักเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นที่รู้จัก และมีรายได้ดี ได้รับความนิยมในหมู่มคนแทบทุกวัย แต่ในภาพยนตร์กระแสรองหรือทางเลือก อย่างฟิล์ม noir (Film-Noir) เช่น confession หรือภาพยนตร์แนวรักเพศเดียวกัน จะได้รับการรู้จักในวงที่แคบกว่า หรือเฉพาะกลุ่ม (In this picture, 2552) การแบ่งประเภทภาพยนตร์ของญี่ปุ่นยังแบ่งกว้างๆ ได้อีกแบบ คือ ภาพยนตร์ที่มาจากมังงะ หรือก็คือภาพยนตร์ที่สร้างมาจากการ์ตูนของญี่ปุ่น และภาพยนตร์ที่ไม่ได้มาจากมังงะ (T-Pc, 2557)

ภาพยนตร์ในแนวฟิล์ม noir นั้นถึงแม้จะเป็นเพียงสื่อทางเลือก แต่ในระยะหลังนี้ก็กลับมีภาพยนตร์แนวนี้หลายเรื่องที่ได้รับรางวัล และเป็นที่ยกย่องถึงกันอย่างแพร่หลาย ในหมู่ผู้ดูหนัง เช่น The world Of kanako ก็ได้รับรางวัล Japan academy price จนนักแสดงจากภาพยนตร์เรื่องนี้โด่งดังขึ้นมา โดยเนื้อเรื่องของภาพยนตร์แนวนี้ส่วนใหญ่จะเสียดสีสังคมของญี่ปุ่นผ่านตัวละครในวัยมัธยม และมีฉากหลังเป็นโรงเรียน คล้ายกับการจำลองสังคมญี่ปุ่นมาไว้ใน โรงเรียน ทำให้กลุ่มคนดูครอบคลุมไปถึงวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งภาพยนตร์แนวนี้แม้มีน้อยกว่าแนวอื่น โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1-2 เรื่องต่อปี แต่หนังกลับนำเสนอความรุนแรงหรือด้านมืดในสังคมของประเทศตัวเองอย่างโจ่งแจ้ง ด้วยเนื้อเรื่องที่ใกล้ตัวแต่โหดร้าย เช่นภาพยนตร์เรื่อง confession กล่าวถึงการเรียกร้องความสนใจของวัยรุ่น ความเป็นอาจารย์ suicide club การทำตัวตามกระแสนิยมของคน และ Noriko

dinner table พுகถึงการสร้างตัวตนปลอมๆของเด็ก เป็นต้น แต่ในบรรดาภาพยนตร์แนวฟิล์มขาวที่เกี่ยวกับวัยรุ่นนี้เรื่องที่มีการพูดถึงมากที่สุดทั้งในกลุ่มของนักวิจารณ์ นักคหุหน้ง หรือผู้ชมทั่วไป คือเรื่อง All about Lilly Chou Chou ซึ่งถือเป็นภาพยนตร์ในตำนาน สาเหตุที่เรื่องนี้เป็นตำนานเพราะหนังมันสวย แต่ใจสลาย เป็นเรื่องราวของวัยรุ่น มันคือโลกอินเทอร์เน็ต และเพราะเพลงมันโดนใจ (กันฉัตร รัชฎีกาญจันต์ส่อง, 2554)

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง All about Lilly Chou Chou หรือชื่อภาษาไทยคือ ลิลลี่ ชูชูแค่เธอตลอดไปเป็นภาพยนตร์ที่สร้างและฉายในปี 2001กำกับและเขียนบทโดยผู้กำกับชื่อดังขวัญใจวัยรุ่นอย่างซุนจิวาอิ ผู้ที่เคยผ่านงานสร้างภาพยนตร์รักอย่าง Love Letter และ April Story ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้รับรางวัลถึง 3 รางวัล คือรางวัลสาขาทัศนียภาพ จากเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเบอร์ลิน ในปี 2002 รางวัลเพลงยอดเยี่ยม และรางวัลพิเศษจูรี่ หรือรางวัลที่คณะกรรมการเป็นผู้ตัดสินเองจากเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเซี่ยงไฮ้ ครั้งที่ 6 ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวของวัยรุ่นหลากหลายแบบ ทั้งผู้ชายและผู้หญิง วัยรุ่นในเรื่องมีการแสวงหาตัวตน การเป็นแฟนคลับนักร้อง การพบเจอกับปัญหาในโรงเรียน การกลั่นแกล้ง ความรักของวัยรุ่น แม้กระทั่งการกดขี่ทางเพศ ภาพยนตร์มีตัวละครเอกคือ ยูอิชิ เด็กหนุ่มเรียบร้อยที่ไม่ชอบสูงส่งกับใครไม่พูดไม่จา ขาดการสื่อสารกับคนรอบข้าง มักจะโดนกลั่นแกล้งจากโฮชิโนะหัวหน้าของเหล่าเด็กเกร่สิ่งเดียวที่เยียวยาจิตใจของยูอิชิก็คือโลกไซเบอร์ ภายในเว็บแฟนคลับของนักร้องสาว ลิลลี่ ชูชู ซึ่งในโลกแห่งนี้ยูอิชิมีตัวตนอีกแบบหนึ่ง และมีความสุขอยู่ในโลกแห่งนี้กับเพื่อนในโลกออนไลน์ที่ไม่มีใครรู้ตัวตนที่แท้จริงของอีกฝ่าย ภาพยนตร์ยังมีตัวละครหญิงวัยรุ่นเรียบร้อยอย่างคุโนะที่รักการเล่นเปียโน หรือสึตะ เด็กผู้หญิงวัยรุ่นก้าวร้าวที่โดนกดขี่ให้ทำอาชีพขายตัว

ภาพยนตร์เรื่องนี้มุ่งเสนอความเป็นวัยรุ่น โดยวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วุฒิภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเอง และบุคคลรอบข้าง (พนม เกตุมาน, 2550) สามารถกล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องตัวตน ความรุนแรง อารมณ์ต่างๆล้วนน่าสนใจ ยิ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ทำการเสนอความเป็นวัยรุ่นผ่านสื่อของญี่ปุ่น ซึ่งอาจทำให้ได้เห็นมุมมองของสื่อญี่ปุ่นที่มีต่อวัยรุ่นอีกด้วย

จากเรื่องราวต่างๆ ในภาพยนตร์นั้นมีการนำเสนอความเป็นวัยรุ่นในหลากหลายแบบ แนวคิดหนึ่งที่สามารถใช้ในการศึกษาความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ คือ กรอบความคิด สัญญา และภาพตัวแทน โดยแนวคิดสัญญาที่น่าสนใจเป็นแนวความคิดสัญญาของ โรล็องด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes) ในส่วนของรหัสวรรณคดี ซึ่งป็นรหัสที่ช่วยให้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ คุณลักษณะของตัวละคร วัตถุ และสถานที่ อาจมีลักษณะเป็นแบบคู่ตรงข้าม โดยโรล็องด์ บาร์ตส์เป็น ศาสตราจารย์ด้านสัญศาสตร์วรรณกรรมคนแรกของวิทยาลัยฝรั่งเศส (College de France) เขาได้รับการยอมรับในวงวิชาการให้เป็น อภิมหาซูเปอร์สตาร์แห่งศตวรรษ 1970 แนวคิดสัญญาของเขา หมายถึงภาษาหรือกระบวนการสื่อสารความประเทต่าง ๆ ทำหน้าที่ของมัน 2 อย่างคือ การสื่อ ความหมายในตัวของมันออกมา เรียกว่า “รูปสัญญา”(signifier) ซึ่งเรารู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส กับ ความหมายอื่นที่มันสื่อออกมา เรียกว่า “ความหมายสัญญา”(signified) โรล็องด์ บาร์ตส์ ยังได้ เขียนบทความที่ลือลั่นขึ้นคือ “โลกของมวยปล้ำ” ซึ่งเขียนวิเคราะห์ให้ทราบว่า แท้จริงแล้ว มวยปล้ำ มันก็เป็นการแสดงละครให้คนดูได้เห็น ปฏิกริยาที่ตอบสนองจากผู้ชมใดๆ ก็ตามนั้นเป็นผลอันเกิด จากการแสดงนัยแฝงของการแสดงมวยปล้ำ เป็นการกระชากหน้ากากออกให้เห็นถึงก้นบึ้งความ เป็นมนุษย์ โดยทำให้คนดูได้เข้าใจว่า มวยปล้ำมีการสร้างฉากเป็นตอนๆ มีการตั้งเป็นฝ่ายธรรมะต่อสู้ กันกับฝ่ายอธรรม เมื่อฝ่ายอธรรมถูกตีได้จนมอราบคาบ มีการแสดงปฏิกริยาตอบรับจากคนดูก็ ย่อมแสดงถึงความสะใจและคำสบถต่างๆ นานา เป็นการตอบรับจากการแสดงมาคาดคืบอย่างได้ผล เฉกเช่นเดียวกับการโฆษณาชวนเชื่อในสื่อโทรทัศน์ทุกวันนี้ (NN1234,2549)

ส่วนแนวคิดภาพตัวแทนนั้นเป็นของ Stuart Hall ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อแนวทาง วัฒนธรรมศึกษาร่วมสมัยของราชอาณาจักร โดยเขาเติบโตมาในช่วงทศวรรษที่ 1930 และเป็น สมาชิกครอบครัวชนผิวดำในประเทศจาไมก้า ในวัยเด็กเขาถูกดูแคลนจากเพื่อนชาวผิวขาว เมื่อโต ขึ้นจึงมุ่งความสนใจ ไปยังงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมคนงาน และคนผิวดำ ในปี 1951 เขา ได้รับทุนศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยออกฟอร์ดของอังกฤษ

ในความเป็นวัยรุ่นของภาพยนตร์เรื่องนี้ยังสามารถใช้แนวคิดเพศภาวะและเพศวิถีมาศึกษา ความเป็นวัยรุ่นในเรื่องได้อีกด้วย เนื่องจากในเรื่องมีฉากที่ตัวละครหญิงถูกกดขี่และถูกข่มขืน ซึ่ง ความเป็นวัยรุ่นในเรื่องยังมีทั้งเพศชายและเพศหญิงซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันหลากหลายแบบ

นอกจากนั้นวัยรุ่นในเรื่องยังมีการใช้ความรุนแรงต่างๆมากมาย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ แนวคิดความรุนแรงจึงสามารถนำมาศึกษาถึงวัยรุ่นที่มีลักษณะแบบนั้นได้

จากการที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ นำเสนอวัยรุ่นหลากหลายแบบ ผ่านเรื่องราวที่มีทั้งความรุนแรงและความสวยงาม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “ความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou” เพื่อที่จะได้เข้าใจความเป็นวัยรุ่นว่าเป็นอย่างไร และเข้าใจถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou

1.2.2 เพื่อศึกษาวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทำให้รู้ถึงลักษณะความเป็นวัยรุ่นแบบต่างๆ

1.3.2 ทำให้เข้าใจถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นของสื่อภาพยนตร์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อให้การทำวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์ความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou” บรรลุจุดประสงค์ได้มีการศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่ใช้ในการทำวิจัย และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดสัญญา

2.1.2 แนวคิดภาพตัวแทน

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

2.1.4 แนวความคิดเพศภาวะและเพศวิถี

2.1.5 แนวคิดความรุนแรง

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์

2.1.1 แนวคิดสัญญา

Little Girl(2549)ได้เขียนบทความเรื่อง “แนวคิดสัญญาวิทยาและการสร้างความหมาย” กล่าวถึงสัญญาวิทยาว่า

สัญญาวิทยา เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบของสัญลักษณ์ ที่ปรากฏอยู่ในความคิดของมนุษย์ อันถือเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวของเรา สัญลักษณ์อาจจะได้แก่ ภาษา รหัส สัญญาณ เครื่องหมาย ฯลฯ หรือหมายถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมายแทนของจริง ตัวจริง ในตัวบทและในบริบทหนึ่งๆ

การนำทฤษฎีสัญญาวิทยามาใช้ในการศึกษาการสื่อสารของมนุษย์ ถือเป็นการศึกษาในแนวใหม่ และเป็นจุดเน้นที่ต่างไปจากการศึกษาดั้งเดิมที่มุ่งศึกษาการสื่อสารแบบเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องอยู่กับสาร ช่องทาง เครื่องส่ง ผู้รับ เสี่ยงรบกวน และการย้อนกลับ ซึ่งถือเป็นพื้นฐานของการสื่อสาร

สัญวิทยาเป็นทฤษฎีที่นำมาอธิบายการสื่อสารของมนุษย์ว่า การสื่อสารคือจุดกำเนิดของความหมาย ซึ่งการศึกษาแนวนี้จะไม่สนใจความล้มเหลวของการสื่อสาร และไม่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลและความถูกต้อง แต่เป็นแนวทางการศึกษาเชิงสังคมหรือความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างผู้ให้และผู้รับสาร ตลอดจนความหลากหลายของความหมายภายในระบบภาษา วัฒนธรรม และความความเป็นจริงที่ไม่สามารถแสดงผลเป็นลูกศรหรือเป็นเส้นตรงของกระแสการไหลของข่าวสาร แต่เป็นการศึกษาเชิงโครงสร้าง โดยมุ่งความสนใจไปที่การวิเคราะห์โครงสร้างที่กลุ่มความสัมพันธ์ที่ทำให้สาร หมายถึง บางสิ่งที่มันสร้างเครื่องหมายบนกระดาษ หรือเสียง ไปยังสารที่จะถูกส่งออกไปในการสื่อสารแต่ละครั้ง ดังนั้นการศึกษาแนวสัญวิทยาถือว่าตัวกำหนดของการสื่อสารขึ้นอยู่กับสังคมและสิ่งรอบตัวบนโลกของมนุษย์ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับกระบวนการของการสื่อสาร แต่ระบบสัญวิทยาทำการควบคุมการสร้างความหมายของตัวบทให้เป็นไปอย่างมีความสลับซับซ้อนอย่างแผ่เร้น และต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของแต่ละวัฒนธรรม

Saussure แบ่งสัญวิทยาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ตัวหมาย (Signifier) เป็นรูปแบบทางกายภาพของสัญลักษณ์ เช่น คำที่ถูกเขียน เส้นต่างๆ ในหน้ากระดาษที่ก่อให้เกิดภาพวาด รูปภาพ หรือเสียง ส่วนที่สองคือ ตัวหมายถึง (Signified) คือบริบทภายในใจที่ถูกหมายถึงโดยตัวหมาย ดังนั้น คำว่า ต้นไม้ ไม่จำเป็นต้องเป็นต้นไม้ที่เฉพาะเจาะจง แต่หมายถึงบริบทที่ถูกสร้างซึ่งทางวัฒนธรรมว่าเป็นต้นไม้ กระบวนการทั้งหมดนี้เราเรียกว่า การสร้างความหมาย

การศึกษาในเชิงสัญวิทยาให้ความสำคัญกับการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมายกับตัวหมายถึง เพื่อดูว่าความหมายถูกสร้างขึ้นและถูกถ่ายทอดออกมาอย่างไร โดยนำเอาตัวบทมาวิเคราะห์เพื่อดูว่าตัวหมายนั้นสร้างความหมายอย่างไร

ขั้นตอนในการแสดงความหมาย 2 ระดับ คือ

1. ระดับแรกเป็นการตีความตามความหมายตรง (Denotation)

การตีความตามความหมายตรง เป็นระดับที่เกี่ยวข้องกับความจริงตามธรรมชาติ เป็นการอ้างถึงสามัญสำนึกหรือความหมายที่ปรากฏแจ่มแจ้งอยู่แล้วของสัญยะ (Sign) และความสัมพันธ์ของสัญยะกับสิ่งที่กล่าวถึงในความหมายที่ชัดเจนของสัญยะ เช่น ภาพของอาคารใดอาคารหนึ่ง ก็แสดงว่าเป็นอาคารนั้น

2. ระดับที่สอง เป็นการตีความหมายโดยนัยแฝง (Connotation)

การตีความหมายในขั้นนี้จะเป็นการตีความหมายในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยซึ่ง ไม่ได้เกิดจากตัวของสัญลักษณ์เอง เป็นการอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสัญลักษณ์กระทบกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้ใช้และคุณค่าทางวัฒนธรรมของเขา ซึ่งสัญลักษณ์ในขั้นนี้จะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยแฝง และถ่ายทอดความหมายในลักษณะมายาคติ (Myths)

Barthes เรียกกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด บิดเบือนฐานะการเป็นสัญลักษณ์ของสรรพสิ่งในสังคมให้กลายเป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นสิ่งปกติธรรมดา หรือเป็นสิ่งที่มิบเทา

จากทฤษฎีข้างต้น สามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่นได้ โดยสามารถนำมาศึกษาภาพยนตร์หาความเป็นวัยรุ่นด้วยแนวคิดนี้ และยังสามารถใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 2 วิธีการสร้างภาพตัวแทน ในการเข้าใจถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพตัวแทนได้

วจิ เรื่องพรวิสุทธิ์(2550) เขียนหนังสือเรื่อง “การบริโภคนิยมในการท่องเที่ยวของสังคมไทยร่วมสมัย” กล่าวถึงแนวคิดสัญลักษณ์วิทยาของRoland Barthes ว่า

Roland Barthes เป็นนักสัญวิทยาชาวฝรั่งเศสที่มีอิทธิพลอย่างมากในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นนักคิดที่เริ่มนำเอาการวิเคราะห์แบบสัญวิทยาไปใช้กับวัฒนธรรมศึกษา แนวคิดสำคัญของ Barthes ที่จะกล่าวถึงเกี่ยวข้องกับความหมายของสัญลักษณ์ โดยเขาเห็นว่าความหมายของสัญลักษณ์นั้นมีอยู่ 2 ระดับ ได้แก่

- 1.) Denotation เป็นระดับความหมายตรง ที่ถูกสร้างขึ้นอย่างเป็นกวีวิสัย (Objective) เป็นความหมายที่ผู้ใช้เข้าใจตามตัวอักษร เป็นที่ยอมรับคดยทั่วไปไปตามข้อตกลงที่กำหนดขึ้นมา จัดอยู่ในลักษณะของการอธิบายหรือพรรณนา (Descriptive level)
- 2.) Connotation เป็นระดับความหมายแฝงที่เกิดขึ้นจากการตีความ โดยอัตวิสัย (Subjective) ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล จากประสบการณ์ต่างๆที่ได้ประสบมาในชีวิตหรือบริบททางสังคมวัฒนธรรมหนึ่งๆ

ในผลงานที่ชื่อว่า “มายาคติ” (Mythologies) บาร์ตส์ได้นำเราไปสู่ความคิดเรื่อง “มายาคติ” (Myth)

ซึ่งในขั้นตอนนี้ เราสามารถที่จะนิยามได้ว่าหมายถึงการสื่อความหมายด้วยคติความเชื่อทางวัฒนธรรมซึ่งถูกกลบเกลื่อน ให้เป็นที่รับรู้เสมือนว่าเป็นธรรมชาติ

Barthes เห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราในสังคมนั้นล้วนเป็นสัญลักษณ์ มีรหัสวัฒนธรรมเป็นรหัสหรือกฎเกณฑ์ในการสร้างความหมายของสัญลักษณ์ แต่ด้วยความเคยชินหรือการอำพรางของวัฒนธรรมเราจึงมองไม่เห็นความหมายในระดับที่สรรพสิ่งต่างๆ มีฐานะเป็นสัญลักษณ์ และมีบทบาทหน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ ไปมองเห็นความหมายของสรรพสิ่งนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติธรรมดาหรือเป็นสิ่งที่เพื่อการใช้สอยเท่านั้น

บาร์ตส์เสนอว่า “รหัส” ในวรรณกรรมที่ทำงานกับผู้อ่านนั้นอาจแบ่งได้ออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน

รหัสทั้ง 5 ประเภทของบาร์ตส์ ได้แก่

- รหัสปริศนา : หมายถึงรหัสที่ทำให้องค์ประกอบบางอย่างในเนื้อหาสามารถกระตุ้นให้ผู้อ่าน สนใจว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไรต่อไป รหัสปริศนา มักเป็นการพบพาน การเปิดตัวตัวละครใหม่ การสร้างปริศนา เป็นปัจจัยในการเดินเรื่องที่น่าสนใจ

- รหัสเหตุการณ์ : หมายถึงรหัสที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง รหัสเหตุการณ์ทำให้การเล่าเรื่องวิจิตรและงดงาม มันทำให้งานมีมิติ การสื่อให้เข้าใจโดยสัญลักษณ์ ด้วยการเล่าออกมาเฉยๆ มันให้อารมณ์ต่างกันฟ้ากับเหว ถ้าอยากให้อ่านสบายๆ การเล่าเรื่องอย่างมีมิติก็ลองศึกษามันดูก็แล้วกัน

- รหัสสรรถลักษณ์ : หมายถึงรหัสที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงรายละเอียดของตัวละคร

- รหัสสัญลักษณ์ : หมายถึงรหัสที่สื่อถึงสัญลักษณ์ที่อยู่นอกเหนือสามัญสำนึกทั่วไป โดยมากจะอิงกับแนวคิดเชิงจิตวิเคราะห์

- รหัสวัฒนธรรม : หมายถึงรหัสที่อ้างอิงอยู่กับวัฒนธรรม ผู้อ่านที่อยู่นอกวัฒนธรรมอาจจะไม่เข้าใจ รหัสวัฒนธรรมไม่ได้อิงอยู่แค่ในมิติเรื่องพื้นที่ มิติเรื่องเวลาเองก็เช่นกัน

เราคิดว่ารหัสทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเอง โดยไม่รู้ตัวตามวัฒนธรรมที่อยู่อาศัยคงไปพยายามใส่หรือจงใจห้ามลำบาก

Barthes เรียกกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด อำพราง บิดเบือนฐานะการเป็นสัญลักษณ์ของสรรพสิ่งในสังคมให้กลายเป็นเรื่องของธรรมชาติ ในสังคมว่า “กระบวนการสร้าง

มายาคติ” และเรียกสิ่งที่เป็นผลลัพธ์หรือผลผลิตของกระบวนการนี้ว่า “มายาคติ” (Myth/alibi/doxa) หรือความคิดความเชื่อที่ที่สอดคล้องกับระบบอำนาจที่ดำรงอยู่ในสังคมในขณะนั้น

ในระดับของภาษา ความหมายจะเกิดขึ้นจากการมีองค์ประกอบครบ 3 ส่วนคือ

1. รูปสัญลักษณ์
2. ความหมายสัญลักษณ์
3. สัญลักษณ์

แต่ในระดับของประสบการณ์การรับรู้ในชีวิตประจำวัน เรามองเห็นเพียงสองส่วนคือ รูปสัญลักษณ์กับความหมายสัญลักษณ์เท่านั้น แต่มองไม่เห็นสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นผลรวมของของรูปและความหมายในระดับของมายาคติ ก็มีลักษณะการทำงาน 3 มิติเช่นกัน โดยที่สัญลักษณ์ในระดับของภาษาได้กลายเป็นรูปสัญลักษณ์ของมายาคติ ซึ่งหมายถึงมันสามารถสื่อความหมายได้โดยไม่ต้องอาศัยการรวมตัวกันของรูปสัญลักษณ์กับความหมายของสัญลักษณ์ในระดับภาษา

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีกฎข้อบังคับแต่ความหมายของสัญลักษณ์ก็ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่หรือมีความหมายอยู่เพียงระดับเดียวแต่มีการเลื่อนไหลของความหมายไปตามบริบทต่างๆ ด้วย จึงทำให้สัญลักษณ์หนึ่งๆอาจมีความหมายได้หลายระดับหลายแง่มุม และเมื่อวิเคราะห์ในระดับที่ลึกลงไปก็ จะพบมายาคติ ที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อสื่อความหมายหรือปลุกฝังอุดมการณ์บางอย่าง โดยทำให้ดูเป็นธรรมชาติอย่างเนียน เพราะความเคยชินจึงทำให้คนในสังคมไม่ทันสังเกตว่ามันเป็นสิ่งประกอบสร้างทางวัฒนธรรมและไม่มีที่ตั้งคำถามหรือข้อสงสัยถึงที่มาที่ไปของมัน ซึ่งแนวคิดสัญลักษณ์วิทยานี้เองที่ได้นำไปสู่ประเด็นของการสร้างความหมาย (signification) หรือการทำหน้าที่เป็นตัวแทน (Representation) โลกของความจริงอันเป็นประเด็นความสนใจหลักอย่างหนึ่งในยุคหลังสมัยใหม่นี้

จากแนวคิดข้างต้นสามารถนำทฤษฎีนี้มาใช้วิเคราะห์ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น โดยใช้รหัสบรรณลักษณะที่สามารถนำมาหาความหมายเกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวละครวัยรุ่นต่างๆ ในเรื่องได้ และใช้ในการวิเคราะห์จุดประสงค์ข้อที่ 2 สาเหตุที่ส่งผลต่อความเป็นวัยรุ่นในแบบต่างๆ ซึ่งสามารถนำแนวคิด รหัสต่างๆมาใช้ในการหาความหมายหรือเข้าใจสัญลักษณ์ของหนังมากขึ้น เพื่อที่จะหาสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดความเป็นวัยรุ่นในแบบต่างๆ ได้ละเอียดมากขึ้น

2.1.2 แนวคิดภาพตัวแทน

เจริญวิทย์ ฐิติวรารักษ์ (2544) ได้เขียนหนังสือเรื่อง“การสร้างสารสนเทศและภาพลักษณ์” กล่าวถึงภาพตัวแทน ว่า

ภาพตัวแทน (Representation) ได้กลายเป็นหัวข้อที่ถูกรื้ออย่างมากมายในแวดวงการศึกษา และออกแบบในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้ผลิตสื่อพยายามใช้เพื่อการแสดงแทนบุคคลหรืออย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องการสื่อความหมายถึง เป็นกระบวนการสร้างความจริงอย่างหนึ่ง ริชาร์ด ไคเออร์ (Richard Dyer) อาจารย์ประจำวิชาภาพยนตร์ศึกษา สถาบัน King's College University of London ได้อธิบายความหมายของ Representation ไว้ว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของภาษาในสื่อ และเป็นเครื่องมือที่แสดงออกถึงภาพของกลุ่มคนในสังคมแบบภาพสรุปเหมารวม (Stereotype)

ภาพสรุปแบบเหมารวม (Stereotype)

Stereotype คือ ภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นและตอกย้ำอย่างบ่อยครั้ง จนบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในสื่อมวลชน มีคุณสมบัติหรือลักษณะแบบใดแบบหนึ่งในสายตาผู้อ่าน เช่น ชาวไทยเป็นชนชาติที่ขี้เหนียว คนญี่ปุ่นขยันหรือคนลาวโง่และขี้เกียจ จนทำให้ผู้อ่านเชื่อและจัดคนกลุ่มนั้นให้มีลักษณะเช่นนั้นเสมอไป กระบวนการตัดสินใจเช่นนี้เรียกว่าแบบฉบับ (Stereotype)

หากสื่อมวลชนสร้างความเป็นจริงเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยจนเกิดภาพในใจผู้อ่าน เมื่อภาพลักษณ์เดิมๆ ถูกตอกย้ำบ่อยเข้า ผู้บริโภคสื่อก็ย่อมมีแบบฉบับ หรือคุณลักษณะบางประการ ของชนกลุ่มน้อยอยู่ในใจไปโดยปริยาย

แบบฉบับก็คือความเชื่อ ความคาดหวังล่วงหน้า ซึ่งคนๆหนึ่งจะคิด รู้สึกและประพฤติปฏิบัติ แบบฉบับทำให้เราคาดเดาถึงบางสิ่งที่เราเพิ่งจะได้พบ โดยนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งที่เหมือนกับที่เราเคยพบมาก่อน หากมีคนบอกเราว่าเข้าเป็นพระสงฆ์หรือโสเภณีที่เราจัดกลุ่มไว้ในหัวสมองของเราก่อนหน้านี้แล้ว เรามักไม่ใคร่ได้ตรวจสอบให้รู้แน่ชัดว่าลักษณะนิสัยของกลุ่มที่เราสรุปไว้นั้น ถูกต้องตรงกับสมาชิกของกลุ่มที่เราได้พบหรือเปล่า ซึ่งในความเป็นจริง บ่อยครั้งที่พบว่า “แบบฉบับ” ที่มีอยู่ในใจเรานั้นคลาดเคลื่อน

แบบฉบับไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย ยิ่งเรามีข้อมูลตอนที่สร้างแบบฉบับของสิ่งหนึ่งอยู่น้อยเท่าไร มั่นก็ยังมีอิทธิพลสูงกว่าข้อมูลที่ได้มาภายหลังมากเท่านั้น ซึ่งอิทธิพลนี้เรียกว่า Prior-Entry Effect อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้แบบฉบับเปลี่ยนแปลงได้ยาก เป็นเพราะแบบฉบับเดิมนั้น

ได้รับการตอกย้ำในใจบ่อยครั้ง และเหตุผลสุดท้ายคือ เรามีแนวโน้มที่จะเลือกรับข้อมูลที่ตอกย้ำหรือกับแบบฉบับเดิมในใจของเรา และมักจะขจัดข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับความรู้เดิม

Henry L. Roediger นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันและคณะ ได้อธิบายเรื่องนี้ว่า มนุษย์สร้างภาพประทับของผู้อื่นไว้ในใจได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นสีผิว เพศ อายุ ความมีเสน่ห์ หรือเสื้อผ้า และส่วนมากเป็นภาพที่เกิดขึ้นเมื่อแรกเห็น ภาพของผู้อื่นที่เห็นอย่างชัดเจนมักจะก่อให้เกิดการตัดสินผู้คนนั้นในทันที และคนส่วนมากมักจะตัดสินผู้อื่นบนพื้นฐานของ “แบบฉบับทางวัฒนธรรม” (Cultural Stereotype) มากกว่าจะตัดสินจากบุคคลที่ได้พบ ซึ่ง “แบบฉบับ” หมายถึง ความเชื่อที่ว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่ม จะมีลักษณะนิสัยคล้ายคลึงกันหมด ซึ่งการด่วนตัดสินใจเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผิด

แบบฉบับ ถือเป็นอคติ (Prejudice) ประการหนึ่ง จากทฤษฎีจิตวิทยาสังคม เชื่อว่าแบบฉบับนั้นเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ จึงย่อมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ผ่านการเรียนรู้ การขจัดอคติ ทำได้ด้วยการให้เขาได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ

เราสร้างความหมายกับสิ่งต่างๆ โดยให้ภาพที่เป็นตัวแทนสำหรับสิ่งเหล่านั้น สมาชิกของวัฒนธรรมเดียวกันมักจะมีความคิด การรับรู้แนวคิดและภาพในใจที่ทำให้พวกเขาคิดและรู้สึกเกี่ยวกับโลกและการตีความในโลก โดยผ่านรหัสวัฒนธรรม() ร่วมกัน ซึ่งความคิดและความรู้สึกของพวกเขา ก็คือ ระบบแห่งภาพตัวแทน (System of Representation) ที่อารมณ์แนวคิดและภาพในใจจะถูกแสดงเป็นภาพตัวแทนออกมา

สจิวเวิร์ด ฮอลล์ (Stuart Hall) นักวัฒนธรรมศึกษาชาวอังกฤษ ได้กล่าวถึงเรื่อง การเป็นตัวแทน (Representation) ว่าเป็น ครนที่เป็นตัวแทน หรือถูกแทนที่ขึ้นมาใหม่ คือความเหมือน ภาพแบบจำลอง หรือการผลิตซ้ำต่างๆ ฮอลล์ มองว่า การเป็นตัวแทน คือปฏิบัติการอันหนึ่งของการประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ มากกว่าการสะท้อน เช่น ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในนิตยสารในยุคสมัยนี้ก็ได้สะท้อนว่าผู้หญิงในช่วงนี้เป็นอย่างไร ภาพลักษณ์ได้ถูกประกอบสร้างขึ้นมาใหม่ในภาพ ซึ่งไม่ใช่ผู้หญิงคนหนึ่ง ภาพลักษณ์หนึ่งที่ปรากฏในสังคม จึงเป็นการประกอบสร้างเพื่อขยายรูปแบบการใช้ชีวิตบางอย่างที่รวมเอาเรื่องของความเชื่อ ค่านิยม ความคิด พฤติกรรมและความสัมพันธ์ต่างๆเอาไว้ด้วยกัน ดังนั้น จึงต้องทำความเข้าใจว่า การเป็นตัวแทนในฐานะที่เป็นปฏิบัติการ ที่เกี่ยวกับสร้างสรรค์อุดมคติขึ้นมาใหม่ ซึ่งรับใช้ผลประโยชน์เฉพาะบางอย่างของผู้คนที่ควบคุมสื่อ

ทั้งนี้การเป็นภาพตัวแทน ไม่ได้เป็นภาพสะท้อนของสิ่งที่มีอยู่ในโลกของความเป็นไปได้เท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ ที่ไม่สามารถเป็นดังกระจกที่สะท้อนภาพทุกอย่างได้ แต่ภาพยนตร์เลือกที่จะหยิบยกเรื่องบางเรื่องขึ้นมาเป็นประเด็นในการนำเสนอ และใช้ลักษณะของภาพตัวแทน เพื่อนำมาอธิบายถึงสิ่งใหม่ หรือเป็นการตอกย้ำลักษณะเก่าให้เห็นชัดเจนขึ้น

จากแนวคิดข้างต้นนี้สามารถใช้ทำความเข้าใจทฤษฎีภาพตัวแทนได้มากขึ้น และสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น ว่าวัยรุ่นในหนังมีแบบฉบับอย่างไร และใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์ว่าสื่อนั้นมีวิธีการสร้างภาพตัวแทนอย่างไร มีการเหมารวมวัยรุ่นอย่างไร

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

สุชา จันทน์เอม (2529) เขียนหนังสือเรื่อง “จิตวิทยาวัยรุ่น” เสนอลักษณะของวัยรุ่นว่าวัยรุ่น (Adolescence) มีรากศัพท์มาจากคำว่า Adolescere ในภาษาละติน ซึ่งหมายความว่า การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ไปพร้อมๆกัน

บางคนให้ความหมายของ “วัยรุ่น”ว่าหมายถึง วัยที่ย่างเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ สามารถจะเป็นพ่อแม่คนได้ เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้นอายุประมาณ 13-15 ปี ส่วนเด็กชายเป็นวัยรุ่นตอนต้นประมาณ 15 ปี การที่อายุคาบเกี่ยวกันเช่นนี้เพราะเด็กหญิงเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กชาย เนื่องจากทั้งสองเพศเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศไม่พร้อมกัน เราจึงไม่สามารถกล่าวลงไปได้อย่างแน่นอนว่าวัยรุ่นจะเริ่มหรือสิ้นสุดเมื่ออายุเท่าใด

ดังนั้นเราอาจให้ความหมายวัยรุ่นได้ว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชัดเจนที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน (Menstruation) ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่มือสุจิ (Sperm) ตามธรรมชาติเด็กหญิงจะย่างเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชายประมาณ 1-2 ปี บางคนอาจจะเริ่มเร็ว บางคนอาจจะเริ่มช้า และความเจริญตลอดความเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่นนี้บางคนก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว บางคนก็เป็นไปอย่างช้าๆตามแบบแผนของแต่ละคน ซึ่งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น อาหาร

ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ฯลฯ ปกติอายุของเด็กวัยรุ่นจะอยู่ระหว่าง 12-21 ปี และทั้งสองเพศจะสิ้นสุดวัยรุ่นเมื่ออายุครบ 21 ปี

อายุของวัยรุ่น

- วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ร่างกายมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย สำหรับเพศหญิงที่แวดงให้เห็นถึงความเจริญของร่างกายเต็มทีคือการมีประจำเดือน มีขนขึ้นตามบริเวณอวัยวะเพศ ส่วนเด็กชายจะสังเกตได้จากการหลั่งน้ำอสุจิในครั้งแรก การมีขนตามอวัยวะเพศ น้ำเสียงที่พูดจะแตกพร่า สำหรับหญิงนอกจากมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกแล้ว สัดส่วนต่างๆของร่างกายก็เปลี่ยนไป โดยเฉพาะด้านอวัยวะเพศและการเจริญเติบโตของทรวงอก เนื่องจากต่อมต่างๆผลิตฮอร์โมนไปบำรุงมากขึ้น ในระยะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นนี้เป็นระยะที่เดือนให้เราเห็นว่า ระยะของวัยรุ่นได้ใกล้เข้ามาแล้ว
- วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 15-18 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ และความนึกคิด มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ในด้านร่างกายนั้นมีการเปลี่ยนแปลงมากและสิ้นสุดลงเมื่อถึงวุฒิภาวะของวัยรุ่น กล่าวคือ มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม หญิงจะมีใบหน้าอím ริมฝีปากเต็มดวงตาเป็นประกาย ผมดำยาวสลวย ตะโพกกลม ฯลฯ ส่วนชายจะมีใบหน้ายาว แก้มตอบ คางเหลี่ยม กรามแข็งแรง ไหล่กว้าง แขนยาว เริ่มมีหนวดและเคราสมลักษณะชายชาติรี ในด้านจิตใจนั้นส่วนใหญ่เป็นผลพลอยได้มาจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แม้ว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายจะเป็นสิ่งปกติของเด็กทุกคนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็ตาม แต่ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กแต่ละคนมักไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม
- วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 18-21 ปี ในระยะนี้การพัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งมักมีการพัฒนาทางด้านจิตใจมากกว่าทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความนึกคิดและปรัชญาชีวิต เด็กวัยรุ่นตอนนี้มักพยายามปรับปรุงร่างกายของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมมากขึ้น โดย

พยายามหัดตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆด้วยตนเอง ตามปกติวัยรุ่นตอนปลายมักมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสิ่งประทับใจต่างๆเพื่อที่จะแสดงว่าตนไม่ใช่วัยรุ่นต่อไป เช่น ในเด็กหญิงก็จะเริ่มใช้ลิปสติกและสวมรองเท้าส้นสูง ส่วนในเด็กชายมักฝันจะเป็นเจ้าของรถยนต์สักคัน ทั้งนี้เพื่อต้องการสร้างความประทับใจว่าขณะนี้เขาโตเต็มที่แล้ว และข่อมมีสิทธิ เสรีภาพต่างๆเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และจะพยายามลอกเลียนแบบผู้ใหญ่ เช่น สูบบุหรี่ หัดดื่มเหล้า เป็นต้น

ลักษณะของเด็กเกเร

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเด็ก ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่เกเร ดังนี้ เจมส์ เอส แพลนท์ (Jame S. Plant) ได้ให้คำนิยามไว้ว่า เด็กที่เกเร คือ เด็กที่ไม่ได้รับประทาน

อาหารเพียงพอกับความต้องการของร่างกาย เด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสเจริญเติบโตเท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำให้เด็กหาทางออกโดยประพฤติตนไปในทางที่ก้าวร้าว (aggressive) และก่อความยุ่งยากให้แก่ผู้ใหญ่เสมอๆ เด็กพวกนี้มักจะเป็นวัยรุ่นชาย เป็นเด็กที่บิดามารดาไม่ได้เอาใจใส่ และมีฐานะยากจนกว่าเด็กทั่วไป

วิลเลียม ซี ควาเรเซียส (William C. Kvaraceus) ได้ให้นิยามไว้ว่า เด็กที่เกเร ได้แก่ เด็กที่แสดงความรู้สึกออกมาในลักษณะที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมของเด็กพวกนี้จะบอกให้รู้ถึงความต้องการของพวกเขา

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 ได้บัญญัติไว้ว่า เด็กที่กระทำผิด หมายถึงเด็กที่กระทำผิดอาญา รวมทั้งเด็กที่กระทำการอันกำ-หมายบัญญัติเป็นความผิดสำหรับเด็ก ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย ลักทรัพย์ อดื้อ ช่องโจร กระทำอนาจาร ข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำผิดว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และอื่นๆ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า เด็กที่เกเร หรือกระทำผิด คือ เด็กที่แสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่ต่อต้านสังคม (Anti-social behavior) และเป็นภัยต่อสังคม ซึ่งเด็กที่กระทำผิดส่วนใหญ่จะมาจากรอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ให้ความรักความเอาใจใส่แก่เด็กเท่าที่ควรนั่นเอง

จากแนวคิดข้างต้นสามารถนำมาอธิบายจุดประสงค์ข้อ 1 ลักษณะความเป็นวัยรุ่นในภาพยนตร์ได้ โดยจากบทความจะรู้ถึงความหมายของวัยรุ่น ลักษณะของวัยรุ่นในเบื้องต้นทั้งทาง

ร่างกายและจิตใจ และลักษณะของวัยรุ่นที่ไม่ดี เพื่อนำมาวิเคราะห์และศึกษาตัวละครในภาพยนตร์
ได้

**ไพศาล ภูโพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์, ปนัดดา มีสมบัติงาม (2547) ได้เขียนหนังสือ
ประกอบการเรียนการสอนเรื่อง “หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1”
กล่าวถึงลักษณะบทบาทและหน้าที่ของวัยรุ่นหรือเยาวชนที่ดีว่า**

บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ

สมาชิกทุกคนในสังคมย่อมต้องมีบทบาทหน้าที่ตามสถานภาพของตน ซึ่งบทบาทและ
หน้าที่ของ

สมาชิกแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไป แต่ในหลักใหญ่และรายละเอียดจะเหมือนกัน ถ้าสมาชิก
ทุกคนในสังคมได้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องก็จะได้ชื่อว่าเป็น "พลเมืองที่ดีของ
สังคมและประเทศชาติ" และยังส่งผลให้ประเทศชาติพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้น สมาชิกในสังคมทุก
คน โดยเฉพาะเยาวชนที่ถือว่าเป็นอนาคตของชาติ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้และปฏิบัติตาม
บทบาทหน้าที่ของตน เพื่อช่วยนำพาประเทศชาติให้พัฒนาสืบไป

เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ

เยาวชน หมายถึง คนหนุ่มสาวที่มีพลังอันสำคัญที่จะสามารถช่วยกันเสริมสร้างกิจกรรมที่
เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ดังนั้น เยาวชนที่ดีควรตระหนักในคุณค่าของ
ตนเอง และร่วมแรงร่วมใจ สามัคคี และเสียสละเพื่อส่วนรวม

ลักษณะของเยาวชนที่ดี

เยาวชนที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ จะต้องมีธรรมะในการดำเนินชีวิต
ได้แก่

1. การเสียสละต่อส่วนรวม เป็นคุณธรรมที่ช่วยในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความ
เจริญก้าวหน้า เพราะถ้าสมาชิกในสังคมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และยอมเสียสละผลประโยชน์
ส่วนตน จะทำให้สังคมพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและมั่นคง
2. การมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นคุณธรรมที่ช่วยให้คนในสังคมอยู่
ร่วมกันได้อย่างสงบสุข เพราะถ้าสมาชิกในสังคมยึดมั่นในระเบียบวินัย รู้และเข้าใจสิทธิของตนเอง
ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด สังคมนั้นก็จะมีแต่ความสุข เช่น

ข้าราชการทำหน้าที่บริการประชาชนอย่างดีที่สุด ก็ย่อมทำให้เป็นที่ประทับใจรักใคร่ของประชาชนผู้มารับบริการ

3. ความซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญ เพราะหากสมาชิกในสังคมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ไม่ลักทรัพย์ ไม่เบียดเบียนทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของประเทศชาติมาเป็นของตน รวมทั้งผู้นำประเทศมีความซื่อสัตย์สุจริต ก็จะทำให้สังคมมีแต่ความเจริญ ประชาชนมีแต่ความสุข

4. ความสามัคคี ความรักใคร่กลมเกลียวปรองดองและร่วมมือกันทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมจะทำให้สังคมเป็นสังคมที่เข้มแข็ง แต่หากคนในสังคมเกิดความแตกแยกทั้งทางความคิดและการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันจะทำให้สังคมอ่อนแอและล่มสลายในที่สุด

5. ความละเอียดและเกรงกลัวในการทำชั่ว ถ้าสมาชิกในสังคมมีหิริ โอตตัปปะ มีความเกรงกลัวและละเอียดในการทำชั่ว สังคมก็จะอยู่กันอย่างสงบสุข เช่น นักการเมืองจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตไม่โกงกิน ไม่เห็นแก่ประโยชน์พวกพ้อง โดยต้องเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ประเทศชาติก็จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างมั่นคง

การปฏิบัติตนเป็นเยาวชนที่ดีตามสถานภาพและบทบาท

1. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว เยาวชนในสถานภาพของการเป็นบุตรควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
  - 1.1 เคารพเชื่อฟังบิดามารดา
  - 1.2 ช่วยเหลือบิดามารดาในทุกโอกาสที่ทำได้
  - 1.3 ใช้จ่ายอย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย สุรุษสุร่าย
  - 1.4 มีความรักใคร่ปรองดองในหมู่พี่น้อง
  - 1.5 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
  - 1.6 ประพฤติตนให้สมกับเป็นผู้ดำรงวงศ์ตระกูล
2. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน เยาวชนในฐานะนักเรียนควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้
  - 2.1 รับผิดชอบในหน้าที่ของนักเรียน คือ ตั้งใจเล่าเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี
  - 2.2 เชื่อฟังคำสั่งสอนอบรมของครูอาจารย์

2.3 กตัญญูรู้คุณของครูอาจารย์

2.4 รักใคร่ปรองดองกันในหมู่เพื่อนนักเรียน

2.5 ส่งเสริมเพื่อนในทางที่ถูกที่ควร

3. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ชุมชนคือสังคมขนาดเล็ก เช่น หมู่บ้านหรือกลุ่มคน โดย

เยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ จึงต้องมีบทบาทหน้าที่ต่อชุมชนดังนี้

1.1 รักษาสุขภาพลักษณะของชุมชน เช่น การทิ้งขยะให้เป็นที่ ช่วยกำจัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ เป็นต้น

1.2 อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น ไม่ขีดเขียนทำลายโบราณวัตถุในชุมชน ชวนกันดูแลสาธารณสมบัติ

1.3 มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของชุมชน

4. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของประเทศไทย

4.1 เข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี

4.2 ปฏิบัติตนตามกฎหมาย

4.3 ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

4.4 ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

4.5 สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

4.6 ช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางราชการจัดขึ้น

4.7 ประกอบอาชีพสุจริตด้วยความขยันหมั่นเพียร

4.8 ประหยัดและอดออม

จากทฤษฎีข้างต้นสามารถนำมาใช้อธิบายในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ลักษณะความเป็นวัยรุ่น โดยจาก

บทความได้บอกถึงลักษณะและบทบาทของการเป็นวัยรุ่นที่ดี ซึ่งสามารถนำมาอธิบายลักษณะและแบ่งประเภทของวัยรุ่นในภาพยนตร์ได้

พรพิมล เจียมนาคินทร์(2539) เขียนหนังสือเรื่อง “พัฒนาการของวัยรุ่น” ได้กล่าวถึงพัฒนาการและอิทธิพลที่ส่งผลต่อวัยรุ่นว่า

พัฒนาการและอิทธิพลของวัยรุ่นว่าสำหรับวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม ไปสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงวัยแห่งการสร้างอัตลักษณ์ของตนเองที่นำไปสู่การยอมรับจากคนรอบข้าง ต้องการความอิสระภาพ พัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย ร่างกายของวัยรุ่นจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นต่อระบบอวัยวะภายใน เช่น ระบบการผลิตฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ และลักษณะโครงสร้างภายนอก ร่างกาย เช่น การเปลี่ยนแปลงของเสียง การขยายตัวของกล้ามเนื้อและกระดูก การมีขนขึ้นตามร่างกายและการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ อารมณ์ของวัยรุ่นจะมีความแปรปรวนและเกิดความเครียดได้ง่าย ทั้งนี้เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้เกิดความกังวลและขาดความมั่นใจในบุคลิกภาพของตนเองเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และการทำงานของต่อมไร้ท่อ จะทำให้วัยรุ่นมีพลังงานมาก และอาจไม่ได้ใช้พลังงานที่มีให้เกิดประโยชน์จนทำให้ผู้ใหญ่ไม่พอใจ นอกจากนี้เมื่อต่อมเพศถูกพัฒนาเต็มที่วัยรุ่นจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม และมีพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม

3. พัฒนาการทางด้านสังคม วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเจตคติและพฤติกรรมทางสังคมในทุกด้าน วัยรุ่นต้องการอิสระเสรีภาพในการคิด การปฏิบัติตัวการคบเพื่อน และต้องการความเป็นส่วนตัวจึงทำให้บางครั้งอาจเกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันกับผู้ใหญ่ และส่งผลให้วัยรุ่นหันไปใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว วัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และต้องการเลือกกลุ่มเพื่อนที่มีค่านิยม และมีความสนใจในสิ่งเดียวกันเพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับ มีความรู้สึกมั่นใจ และปลอดภัย ทั้งนี้การคบเพื่อนจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมเรียนรู้การรักษามิตรภาพ มีความเข้าใจตัวเองและรู้จักรับฟังความเห็นของผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคมนับว่าเป็นพัฒนาการที่ยากที่สุดของวัยรุ่น

4. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระดับสติปัญญาเป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์หลายท่านมีความเห็นตรงกันว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างอายุ 18 ถึง 20 ปี โดยในวัยนี้มนุษย์จะสามารถให้นิยามวัตถุสิ่งของต่างๆ ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งแยกคุณลักษณะของสิ่งของต่างๆ ได้

ดีมีพัฒนาการทางความคิดรวบยอด และมีความคิดในระดับที่เป็นนามธรรมพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นปรากฏในหลายรูปแบบ เช่น รู้จักลองตั้งสมมุติฐานหลายๆแบบเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สามารถแก้ปัญหาหลายๆแบบ โดยมีกระบวนการคิดที่มีระบบและมีเหตุผลมีความจำดีสามารถจดจำสิ่งที่ตนสนใจได้อย่างแม่นยำ แต่มักไม่มั่นใจไปใช้ในเรื่องการเรียน มีความคิดกว้างไกลมีจินตนาการ คิดฝันถึงสิ่งต่างๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง และมีความเชื่อมั่นในความเชื่อหรือความเห็นของตนอย่างรุนแรง

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

1. วัยรุ่นกับครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีความสำคัญ ต่อพัฒนาการของมนุษย์มากที่สุดนับตั้งแต่เด็กจนโต ครอบครัวจะเป็นเสมือนเบ้าหลอม ให้คนมีพื้นฐานที่ดีหรือไม่ดีต่างกันไป จากการศึกษาปัญหาสังคมจะพบว่า ปัญหาของวัยรุ่นส่วนใหญ่ล้วนมีสาเหตุเบื้องต้น มาจากปัญหาภายในครอบครัวทั้งสิ้น ดังนั้นในการแก้ปัญหาวัยรุ่น หนทางหนึ่ง ที่สามารถเป็นไปได้คือ การเริ่มแก้ปัญหาของครอบครัวก่อน และเมื่อครอบครัวมีปัญหาน้อยลง ปัญหาของวัยรุ่นก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย ในปัจจุบันครอบครัวในสังคมไทย มีแนวโน้มที่

จะมีขนาดลดลงจากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยว หรือเป็นครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ เนื่องจากปัญหาการหย่าร้างที่เพิ่มมากขึ้น โดยผลกระทบของการหย่าร้าง จะปรากฏในพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น เช่น วัยรุ่นที่เติบโตขึ้นภายในครอบครัวที่ความสัมพันธ์ไม่ดีมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวใหม่ของตน เนื่องจากขาดต้นแบบของครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น พ่อแม่ขาดการดูแลเอาใจใส่และขาดความรับผิดชอบจะสร้างปัญหาให้แก่ลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลูกที่อยู่ในวัยรุ่น

2. วัยรุ่นกับโรงเรียน

นอกเหนือจากสถาบันครอบครัวแล้ว โรงเรียนเป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการ หรือการเจริญเติบโตของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นจะใช้เวลากว่าหนึ่งในสามของวันอยู่ภายในโรงเรียนหรือสถานศึกษา สังคมในโรงเรียนถือเป็นสังคมภายนอกบ้าน ที่เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของเด็กเป็นสถานที่ที่เด็กมีโอกาส ได้พบเพื่อนรุ่นเดียวกัน ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งที่เป็นวิชาความรู้และเป็นประสบการณ์ชีวิต เด็กจะได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นหมู่คณะ

ความรับผิดชอบงานต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความมีน้ำใจเรียนรู้ บทบาทการเป็นผู้ให้และผู้รับรู้จักสิทธิและหน้าที่ ของตนเองและผู้อื่นและยังได้เรียนรู้ ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ โดยสิ่งต่างๆ ที่เด็กเรียนรู้ในโรงเรียนจะช่วยให้เด็กพัฒนาไปสู่การมี วุฒิภาวะทางสังคม เมื่อเป็นวัยรุ่น ซึ่งเป็นรากฐานของการใช้ชีวิตในสังคมเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ภายในโรงเรียน บุคคลที่มีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก คือครู หน้าที่ของครูโดยทั่วไปคือ การ ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ลูกศิษย์ พร้อมทั้งสั่งสอนให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม ครูเป็นบุคคลที่จะสร้างให้เด็กมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ เด็กวัยรุ่นต้องการเวลา ในการเอาใจใส่ดูแลจาก ครูเป็นพิเศษมากกว่าในวัยอื่นๆ เด็กจะมีความเชื่อถือและไว้วางใจต่อครูมาก แต่ในบางครั้งปัญหาที่ เกิดขึ้นภายในห้องเรียน เช่น เด็กหนีเรียน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ อาจมีสาเหตุมาจากตัวเด็ก หรือตัวครูเช่น ครูสอนไม่ดีครูไม่มีความยุติธรรม ครูไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญกับเด็ก และครู เจ้าอารมณ์เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมเป็นปัญหาได้

3. วัยรุ่นกับเพื่อน

ลักษณะการคบเพื่อนของวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อวัยรุ่นเติบโตขึ้น ได้แบ่งขั้นตอน การพัฒนาการเป็นกลุ่มของวัยรุ่นไว้ดังนี้

ขั้นที่1 การพัฒนาการของกลุ่มวัยรุ่นชาย-หญิง เป็นแบบอิสระต่อกัน

ขั้นที่2 มีการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้าง โดยมีการแยกเพศของกลุ่มชายและกลุ่มหญิงแม้ว่า จะรวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ขั้นที่3 การปฏิสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายหญิงมีลักษณะเป็นกลุ่มย่อยหลายกลุ่มและแต่ละกลุ่ม ยังคงมีความสัมพันธ์ต่อกัน หมายถึง มีลักษณะของการจับคู่แต่ยังอยู่ภายในกลุ่ม

ขั้นที่4 เริ่มแบ่งแยกจากคู่ที่อยู่ในกลุ่มมาเป็นคู่เดียว

การเข้ากลุ่มของวัยรุ่นนั้น เกิดจากวัยรุ่นมีความกังวลใจ ในการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างทำ ให้

เกิดความไม่มั่นใจ จึงต้องการการยอมรับจากสังคมและกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นต้องการให้เพื่อนยอมรับตน เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม โดยอาจทำกิจกรรมร่วมกัน แต่งกายแบบเดียวกัน พูดจาโดยใช้ภาษาระดับ เดียวกัน การเข้ากลุ่มจะช่วยให้วัยรุ่นมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสังคมกว้างขวางขึ้น และยังช่วยให้ เข้าใจชีวิตมากขึ้น ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว ก็มีความเกี่ยวข้องกับการคบเพื่อนของวัยรุ่น

ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น วัยรุ่นจำเป็นต้องรวมกลุ่มกับเพื่อนเพื่อหาเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจอาศัยความเข้าใจและความอบอุ่นจากเพื่อนมาเป็นสิ่งทดแทนความรักจากครอบครัว โดยวัยรุ่นจะยอมทำตามเพื่อนทุกอย่างซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากังวล หากกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมเกร สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นก็อาจทำให้หลงทางในสิ่งที่ผิด และสูญเสียอนาคตได้

4. วัยรุ่นกับกิจกรรม

ตามธรรมชาติของวัยรุ่นนั้น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองสิ่งใหม่ๆ ที่ตนสนใจ ทั้งในเรื่องหลักการและแนวคิดต่างๆ เรื่องที่ทำหาย รวมถึงเรื่องเร้นลับ นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความพยายามที่จะปรับปรุงตนเอง แก้ไขข้อบกพร่องของตน และมีความมุ่งมั่น ในงานที่รับผิดชอบวัยรุ่นจึงมักใช้เวลาว่าง ในการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ทางเลือกของวัยรุ่นในการใช้เวลาว่างอาจเป็นไปได้ในทางที่เกิดประโยชน์หรือเกิดโทษต่อตัววัยรุ่นเองหรือต่อสังคม

จากแนวคิดข้างต้นสามารถนำมาใช้อธิบายในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ลักษณะความเป็นวัยรุ่น โดยจากบทความได้รู้เกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น ซึ่งสามารถนำมาอธิบายถึงพัฒนาการด้านต่างๆ ของวัยรุ่นแต่ละแบบในภาพยนตร์ และใช้ในการอธิบายจุดประสงค์ข้อที่ 2 สาเหตุที่ส่งผลให้เกิดความเป็นวัยรุ่นในแบบต่างๆ โดยจากบทความได้อธิบายถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่ส่งผลให้วัยรุ่นในเรื่องมีความเป็นวัยรุ่นที่แตกต่างกัน

นพ. พนม เกตุมาน (2550) ได้เขียนบทความเรื่อง “ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น” กล่าวถึงวัยรุ่นที่มีปัญหานั้นมีสาเหตุมาจากสุขภาพจิตว่า

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีปัญหาสุขภาพจิตได้มากที่สุดวัยหนึ่ง ซึ่งแสดงออกเป็นปัญหาพฤติกรรมได้หลายประการ เช่น คือ ไม่เชื่อฟัง ละเมิดกฎเกณฑ์กติกาต่างๆ มีแฟนและมีเพศสัมพันธ์ ใช้จ่ายเสพติด ทำผิดกฎหมาย ปัญหาพฤติกรรมบางอย่างมักเกิดขึ้นมานาน จนทำให้การแก้ไขมักทำได้ยาก การป้องกันปัญหาจึงมีความจำเป็น และสำคัญมากกว่าการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว การป้องกันดังกล่าว ควรเริ่มตั้งแต่การส่งเสริมสุขภาพจิตตั้งแต่เด็ก เด็กที่มีพัฒนาการของบุคลิกภาพดี จะมีภูมิต้านทานโรคทางจิตเวชต่างๆ และช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในวัยรุ่นได้อย่างมากเช่นกัน พ่อแม่และครูอาจารย์และผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งหลาย จึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพจิตตั้งเด็กจนถึงวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ สังคมและสิ่งแวดล้อมก็ควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กและวัยรุ่นเช่นเดียวกัน

สุขภาพจิตหมายถึงอะไร

"สภาพจิตใจที่เป็นสุข สามารถมีสัมพันธภาพ และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นไว้ได้อย่างราบรื่น สามารถทำตนให้เป็นประโยชน์ได้ ภายใต้ภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางสังคม และลักษณะความเป็นอยู่ในการดำรงชีพ วางตัวได้อย่างเหมาะสม และปราศจากอาการป่วยของโรคทางจิตใจและร่างกาย"

ปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิต

สุขภาพจิตที่ดี เกิดจากร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง ความสามารถทางจิตใจที่ปรับตัวได้กับทุกสถานการณ์ สภาพครอบครัวที่อบอุ่นและสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดี

สุขภาพจิตมีความสำคัญอย่างไร

คนที่มีสุขภาพจิตดี จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีความสุข เรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพที่มี ดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และต่อผู้อื่น ไม่เกิดอาการทางจิตเวช หรือโรคทางจิตเวชได้ง่าย ถึงแม้ชีวิตจะเผชิญปัญหาหนัก ก็สามารแก้ไขผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

คนที่สุขภาพจิตไม่ดี มักมีปัญหาในการปรับตัว มีอาการทางจิตเวช เช่น ความเครียด ซึมเศร้า แม้ว่าจะเจอปัญหาเล็กๆ ก็ปรับตัวได้ลำบาก มีปัญหาพฤติกรรมได้บ่อย มักเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวชได้ง่าย และฟื้นตัวไม่ได้ดี

ปัญหาพฤติกรรมที่พบบ่อย

- ไม่เรียนหนังสือ
- ดุด่าเกมส์
- ดุด่าการพนัน
- การเรียน การปรับตัว
- ปัญหาทางเพศ สาเหตุ
- การใช้และติดยาเสพติด
- พฤติกรรมผิดปกติ Conduct disorder
- โรคซึมเศร้าและการฆ่าตัวตาย
- บุคลิกภาพผิดปกติ

สาเหตุของปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น

- ร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของสารเคมี สารสื่อประสาท โรคทางกาย โรคระบบประสาท สารพิษ
- จิตใจ บุคลิกภาพ ความคิด การมองโลก การปรับตัว
- สังคม การเลี้ยงดู ปัญหาของพ่อแม่ ตัวอย่างของสังคม สื่อต่างๆ

จากบทความข้างต้นสามารถนำข้ออธิบายถึงจุดประสงค์ข้อที่ 1 ลักษณะความเป็นวัยรุ่น จากข้อมูล

ในบทความกล่าวถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีปัญหา ซึ่งสามารถนำมาวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องถึงพฤติกรรมเหล่านี้ได้ และจากบทความยังกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีปัญหาคือ สุขภาพจิต

2.1.4 แนวคิดเพศภาวะ และเพศวิถี

ชลิดาภรณ์ สัมพันธ์ (2551) เขียนเอกสารเรื่อง “เพศวิถี : นิยามความหมาย และพัฒนาการกรอบแนวคิด” อธิบายถึงทฤษฎีเพศภาวะและเพศวิถีว่า

Sex (เพศ)

Sex แปลว่า “เพศ” ในภาษาไทย เวลาพูดว่า “เพศ” มันสร้างความสับสนและเข้าใจผิดได้มากมาย ในทางสังคมศาสตร์เวลานี้ใช้คำว่า sex ในความหมายของเพศสรีระ อันหมายถึงความถึงลักษณะทางกายภาพ ในความเชื่อทั่วไปบอกว่าร่างกายมนุษย์มีความแตกต่างกัน โดยความแตกต่างที่วางนี้ตั้งอยู่บนฐานของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเจริญพันธุ์ สามารถแยกออกได้ ๒ ประเภทตามความเชื่อทั่วไป คือ Male และ Female หรือตัวผู้และตัวเมีย แต่ Sex ในภาษาฝรั่งมีความหมายนอกเหนือจากสรีระทางเพศแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังถูกใช้ในความหมายของการร่วมเพศ เวลาพูดถึงการร่วมเพศเราเข้าใจว่าคือความเกี่ยวข้องของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการเจริญพันธุ์ หรือการสอดใส่ ไม่มีการสอดใส่ไม่นับว่าเป็นการร่วมเพศความคิดดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ปรากฏในกฎหมายและความเชื่อของคนส่วนใหญ่ อันส่งผลตามมาให้เกิดการนิยามว่าอะไรคือ Sex

รูปแบบของ Sex ที่เรายอมรับว่าเป็นสิ่งดีงามและสามารถยอมรับได้คือการร่วมเพศเพื่อการสืบพันธุ์ซึ่งมีแง่มุมในหลายประเด็นที่สะท้อนออกมาคือ

- Sex เพื่อการสืบพันธุ์ เป็นเรื่องธรรมชาติ ทำให้ไม่จำเป็นต้องไปสอนหรือมีวิชาเพศศึกษาก็ได้

นอกจากนั้น Sex ที่เป็นธรรมชาติต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างชายกับหญิงเท่านั้น (Heterosexuality for Procreation) แต่ในความเป็นจริงตั้งแต่อดีตมนุษย์ไม่ได้มีความต้องการมีลูกหรือสืบพันธุ์ทุกครั้งที่มีการร่วมเพศ ดังข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่มีการป้องกันการตั้งท้อง (การดื่มชาเพื่อขับตัวอ่อนในโรมัน การกินสมุนไพรเพื่อไม่ให้ท้องของชาวอียิปต์) นอกจากนี้สตรีระของมนุษย์ไม่ได้มีสัญญาณหรือรู้สึกว่ามีอะไรเป็นช่วงที่ควรจะสืบพันธุ์

- Sex เพื่อการนันทนาการ ปลายศตวรรษที่ ๒๐ ความหมายใหม่ของ Sex ที่กลายเป็นความรับรู้

โดยทั่วไปอย่างกว้างขวางหรือมีการพูดมากขึ้นคือ Sex เป็นเรื่องของالنันทนาการ จากนิยามของ Sex ทั้งสองความหมายทำให้เกิดการถกเถียงกันเบื้องต้นบนฐานความคิดทั้งสองนี้ (Recreation และ การนันทนาการ)

- Sex ในฐานะการผูกพันทางสังคม การร่วมเพศต้องเป็นสิ่งที่มีความหมาย เป็นการแสดงออกถึง

ความรัก ต้องเป็น Sex ที่มีคุณภาพดีเยี่ยม นำไปสู่การใช้คำในภาษาฝรั่งเศสที่ใหม่มากคือ Making Love หรือ Sex for Social Bonding ซึ่งต่างจากฐานคิดในเรื่องของالنันทนาการเพราะมีเรื่องของจิตใจเข้ามาผสมอยู่ด้วย ในปัจจุบัน Sex for Social Bonding เป็นฐานคิดสำคัญในการทำงานทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น คำว่า อุดเปรี้ยวไว้กินหวาน อันมีความหมายที่ส่อนัยยะ Sex for Social Bonding เป็นต้น

จากสามฐานคิดทางความคิดนี้เป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน และมีการถกเถียงกันอยู่ตลอดเวลาในพื้นที่ทางสังคมว่า Sex ควรเป็นอย่างไร

Gender

Gender คือ ความเป็นชาย ความเป็นหญิง พวกนักคิดสตรีนิยมในช่วงศตวรรษที่ ๑๙ - ๒๐ เวลากล่าวถึงสถานะของผู้หญิงพวกเขาพบกับความยากลำบาก เพราะหากพูดถึงความเป็นชายความเป็นหญิง เป็นสิ่งที่มีความยุ่งยาก เพราะต้องวิ่งเข้าชนกับการมองเรื่อง Sex ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติซึ่งทำให้ Sex กลายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

Gender คือ ความเป็นชายและหญิงที่แตกต่างตามการกำหนดสังคมและวัฒนธรรม คุณค่าการปฏิบัติที่ควรเป็นหญิงหรือชายเป็นสิ่งที่กำหนดสร้างทางสังคม เฟมินิสต์ แยก Sex กับ Gender เพื่อให้เห็นว่า เพศหรืออาจเปลี่ยนไม่ได้ แต่ Gender เปลี่ยนได้เพราะเป็นสิ่งที่ถูกสร้างและให้คุณค่าทางสังคม Gender จึงเป็น การประกอบสร้างทางสังคม (Social Construct)

สำหรับสังคมไทยคำว่า Gender ค่อนข้างเป็นปัญหาในการแปลภาษาไทย อันมีอยู่หลายคำ คือ เพศสภาพ เพศภาวะ เพศสถานะ หรือเพศภาวะ แต่อย่างไรกรอบการมองดังกล่าว ได้นำไปสู่ความเชื่อในระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด (Dichotomous Gender System) คือ ความเป็นชายและความเป็นหญิง มนุษย์เป็นได้แค่สองเพศเท่านั้น ทำให้เวลาพูดถึงกลุ่มคนที่ข้ามเพศ (มีอวัยวะเพศชายและอยากเป็นผู้หญิง) ได้ส่งผลสะท้อนวิธีคิดว่า Gender มีเพียงสองประเภท มนุษย์เป็นได้แค่สองอย่าง คือ เป็นชายหรือเป็นหญิง แต่ในความเป็นจริงมีการทำสถิติพบว่ามีอวัยวะเพศมากกว่าชายและหญิง แต่เป็นองค์ประกอบที่ต่างออกไป ดังนั้นมนุษย์จึงสามารถมีอวัยวะเพศได้มากกว่าสองอย่าง

การแบ่ง Gender เป็นชายและหญิงในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มิได้ตั้งอยู่บนความเท่าเทียมกัน แต่ตั้งอยู่บนกรอบคิดของระบบ “นิยมชาย” ให้คุณค่ากับความเป็นชาย อะไรที่เชื่อมโยงกับความ เป็นชายเป็นสิ่งที่สูงกว่าความเป็นหญิง เช่น ผู้ชายมีค่าสูงกว่าผู้หญิง ส่งผลให้ผู้หญิงไม่สามารถพูดเรื่องเพศวิถีได้มากเท่าผู้ชาย หรือมีความฉลาดและเป็นปัญญาชนได้ดีเท่าผู้ชาย

Sexuality (เพศวิถี)

Sexuality ถูกแปลในภาษาไทยว่า “เพศวิถี” อันคือ การ โยงใยความเชื่อว่าคุณค่าความหมายเรื่องเพศ (ความเชื่อและความหมายเรื่องเพศอาจจะเป็นสิ่งที่สามารถขัดแย้งหรือสอดคล้องกันก็ได้) วิธีที่คิดหรือวิธีที่เชื่อว่า Sex คืออะไร มนุษย์จะปฏิบัติตามความคิดทาง Sexuality ที่ได้รับมา Sexuality มีองค์ประกอบ ๓ ส่วนหลัก คือ ความปรารถนา วิธีปฏิบัติ และอัตลักษณ์เรื่องเพศ

การพูดถึงเพศวิถีกระแสหลักในสังคมไทยเป็นสิ่งที่มีความคล้ายคลึงกับ Gender คือ เป็นสิ่งที่แบ่งออกเป็น ๒ เพศ และถูกกำหนดโดย Gender เช่นกัน เพศสภาพเป็นตัวจำกัดว่ามนุษย์ควรจะรักชอบใครและอย่างไร? ภาษาที่พูดถึง Sexuality จึงออกมาในรูปแบบ Homosexuality Heterosexuality และ Bisexuality มนุษย์เป็นได้เพียงหญิงหรือชาย Gender หรือ Sexuality จึงถูกกำกับกันไปมา

- Sexuality เป็นเรื่องของ การนำเสนอร่างกาย มนุษย์ไม่ได้ออกมาปรากฏกายทางสังคม ตั้งแต่เกิด

แต่มนุษย์มีการปรุงแต่งร่างกายตามกรอบคิดทาง Sexuality (ผู้หญิงควรมีการกำหนด มีรูปร่าง ผิว ภายอย่างไร) เวลามาเสนอร่างกาย ประเด็น คือ เราต้องการให้คนอื่นเห็นเราอย่างไร เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คนที่เคร่งครัดกับการเป็นผู้ชายจึงไม่ยอมใส่เสื้อสีชมพู เป็นต้น การแสดงร่างกายส่งผลให้เกิดอัตลักษณ์ทางเพศผ่านการนำเสนอร่างกาย

- Sexuality เป็นเรื่องของ การกระทำ กริยา มารยาท การพูดจาทำทีของคน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ

ภูมิหลังทางสังคมและอัตลักษณ์ทางเพศ ขึ้นอยู่กับแต่ละคนเห็นตัวเองเป็นอย่างไร

- Sexuality เป็นเรื่องของ การดึงดูดทางเพศ Sexuality เป็นสิ่งที่กำหนดว่าลักษณะแบบนี้ มีคุณค่า

หรือเป็นความสวยความงาม ในแท้ที่จริงแล้วการดึงดูดทางเพศขึ้นอยู่กับคุณค่าที่สังคมให้กับ ลักษณะบางชนิดมิได้เป็นไปโดยอิสระ หากแต่ขึ้นอยู่กับเบื้องหลังทางสังคม อาทิ ชนชั้นและอาชีพ คุณค่าทางเพศเป็นสิ่งที่มีการนำเสนอในหลากหลายแง่มุมของสังคม ซึ่งอาจมีจำนวนของการยอมรับและไม่ยอมรับต่างกัน

- Sexuality เป็นเรื่องของชุดคติว่าด้วยความสัมพันธ์ มีตั้งแต่ความสัมพันธ์ควรเริ่มต้น คำเนิน

ไป จนถึงความสัมพันธ์ควรจบอย่างไร ในบางสังคมการเริ่มต้นเป็นสิ่งที่เกิดจากการกำหนดจากครอบครัว แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องของความพึงพอใจทางเพศ

- Sexuality เป็นเรื่องของ การนิยามว่าอะไรคือเรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของเพศเป็น

อย่างไร

จากทฤษฎีข้างต้นนี้ สามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่นได้ โดยสามารถนำมาใช้ในการศึกษาทำความเข้าใจกับความเป็นวัยรุ่น ว่ามีความเป็นชายเป็นหญิงที่แตกต่างกันไป เกิดจากการที่สังคมเป็นคนกำหนด และนำมาวิเคราะห์ความเป็นวัยรุ่นได้

2.1.5 แนวคิดความรุนแรง

Partyon(2556) ได้เขียนบทความเรื่อง “ปัญหาความรุนแรงของวัยรุ่น” กล่าวถึงความรุนแรงในวัยรุ่นว่า

ความรุนแรง คือ การกระทำใดๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งกาย วาจา จิตใจ และทางเพศ โดยการบังคับขู่เข็ญ ทำร้ายทุบตี คุกคาม จำกัด กีดกันเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะและในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมาน ทั้งร่างกายและจิตใจ แก่ผู้ถูกระทำประเภทของความรุนแรง

1. ความรุนแรงต่อตนเอง หมายถึง ความตั้งใจและพฤติกรรมที่จะเป็นอันตรายต่อตนเอง ซึ่งอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตาย

2. ความรุนแรงระหว่างบุคคล เป็นความรุนแรงที่บุคคลหนึ่งกระทำต่ออีกบุคคลหนึ่ง อาจเรียกว่า “ผู้คุกคาม กับเหยื่อ” หรือ “ผู้กระกับผู้ถูกระทำ” ความรุนแรงในกลุ่มนี้เป็นปัญหาใหญ่ในสังคม พฤติกรรมความรุนแรงระหว่างบุคคล

สาเหตุของความรุนแรง

ปัจจัยภายในตัวบุคคล ได้แก่

- ความรู้ เจตคติ และความคิดเกี่ยวกับความรุนแรง เช่น เชื่อว่า การใช้กำลัง หรือใช้คำพูดรุนแรงทำให้คนอื่นเชื่อฟังทำตาม การตีลูกทำให้ลูกได้ดี ผู้ชายมีศักดิ์ศรีใครมาหยามก็ต้องต่อสู้กันให้แพ้ชนะ ฯลฯ
- ขาดทักษะที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น ทักษะการสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์ และความเครียด การจัดการกับความโกรธ การแสดงออกที่เหมาะสม เป็นต้น
- การใช้ยาเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้คนขาดสติยับยั้ง ควบคุมตัวเองไม่ได้
- เคยเห็นการกระทำรุนแรง หรือ เคยเป็นเหยื่อการกระทำรุนแรง

ปัจจัยจากการเลี้ยงดูของครอบครัว

- ขาดความรักความเข้าใจ และการสนับสนุนจากครอบครัว เช่น เมื่อมีปัญหาขาดผู้ใหญ่คอยดูแลให้คำแนะนำช่วยเหลือ
- เติบโตในบ้านที่ใช้ความรุนแรง ทำให้เห็นแบบอย่าง และคิดว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติในสังคม

ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม

- ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม เศรษฐกิจ สังคมเมือง และความแออัดทำให้คนแข่งขันสูง และเกิดความเครียด
- อิทธิพลจากสื่อ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ที่แสดงภาพความรุนแรงต่างๆ
- มาตรฐานทางสังคมที่สนับสนุนพฤติกรรมความรุนแรง เช่น การที่คนที่มีพฤติกรรมความรุนแรงไม่ได้รับการลงโทษ ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติในสังคม
- หาวาฐไค้งาย

ปัญหาความรุนแรงในวัยรุ่น

1) การก่ออาชญากรรมโดยใช้ความรุนแรง เช่น ปล้นจี้ ทำร้ายร่างกายแล้วชิงทรัพย์ หรือข่มขืนกระทำชำเรา

2) การใช้อาวุธ เช่น ปืน มีด เป็นต้น ทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต มีผลทั้งต่อตนเองและผู้อื่นด้วย

3) กลุ่มวัยรุ่นระหว่างสถาบันที่ใช้ความรุนแรง เช่ย ขกพวกตักัน การดักรอทำร้ายกัน การชกต่อยกันระหว่างชมการแสดงดนตรี เป็นต้น ซึ่งเป็นปัญหาที่พบบ่อย

ผลกระทบจากความรุนแรงในวัยรุ่น

1) ผลกระทบระยะสั้น ความรุนแรงในวัยรุ่นจะก่อให้เกิดผลกระทบระยะสั้น คือ ขาดความพร้อมในการเรียนหนังสือ การเรียนตกต่ำ เรียนไม่ทันเพื่อน มีความเสี่ยงที่จะต้องหยุดเรียนกลางคัน มีเจตคติต่อต้านสังคม มีความก้าวร้าวและวิตกกังวล ได้รับการปฏิเสธจากการเข้ากลุ่มเพื่อน

2) ผลกระทบระยะยาว ความรุนแรงในวัยรุ่นจะก่อให้เกิดผลกระทบระยะยาว คือ การทำผิดกฎหมาย มีประวัติที่มีวามอง มีคดีติดตัว มีปัญหาเรื่องความประพฤติ ระเบียบวินัยกับโรงเรียนถูกพักการเรียน หรือถูกไล่ออก เกิดความซึมเศร้ารุนแรง เสพสารเสพติดและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น เป็นภาระแก่สังคม

จากการทบทวนทฤษฎีความรุนแรงขั้นต้น สามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น โดยวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการใช้ความรุนแรง ความรุนแรงเป็นส่วนหนึ่งของวัยรุ่น ตัวละครวัยรุ่นในภาพยนตร์มีการใช้ความรุนแรงกับคนอื่น

ขลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2545) ได้เขียนวารสารรัฐศาสตร์ เรื่อง “เรื่องราว ของความรุนแรงของสังคมไทย นำหั่นศพ พ่อฆ่าลูก และอื่นๆอีกมาก” กล่าวถึงแนวคิดความรุนแรงของกัลตุง (Galtung) ไว้ว่า

ความรุนแรงมี 3 ลักษณะ คือ ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) โครงสร้าง (Structural Violence) และความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence)

1. ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) เป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดเจนและคนทั่วไปน่าจะเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นความรุนแรง เพราะมีร่องรอยปรากฏให้เห็นบนร่างกายของมนุษย์ในรูปของบาดแผล เลือดเนื้อและการสูญเสียชีวิต รวมทั้งความเสียหายต่อวัตถุและทรัพย์สินของผู้คน

2. ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) หมายถึง โครงสร้างที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างคนที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันในโครงสร้างนั้น ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าเอารัดเอาเปรียบผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าในกระบวนการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ความไม่เท่าเทียมในการแลกเปลี่ยนกระทบความอยู่รอดและความเป็นอยู่ของผู้ที่เสียเปรียบใน โครงสร้าง ทำให้คนเหล่านี้ต้องทนทุกข์ทรมานจากความยากจนเรื้อรัง และความอดอยากขาดแคลนอาหาร ยารักษาโรคและบริการด้านสุขภาพ นอกจากผลกระทบทางร่างกายแล้ว ความรุนแรงเชิงโครงสร้างยังมีผลต่อจิตใจ และจิตวิญญาณของผู้คนในสังคม

3. ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence) คือ ระบบความเชื่อ ความหมายของสังคมมีค่านิยมที่ทำให้การเอารัดเอาเปรียบ รวมทั้งการทำร้ายร่างกายและจิตใจระหว่างคนในสังคม กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ หรือต้องยอมรับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นกรอบความหมายที่คนใช้ในการทำความเข้าใจตนเองและชีวิต ทางสังคม มีแง่มุมที่ทำให้ความชอบธรรมกับความรุนแรงหลายรูปแบบ ทำให้ปรากฏการณ์ที่เป็นความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้าง กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือเป็นเรื่องถูกต้องหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้เกิดความทุกข์ยากทางกายและทางใจให้กับคนในสังคมจึงไม่ถูกจัดหรือมองเห็นเป็นความรุนแรง เช่น การชกมวย ใน

ความเข้าใจของคนทั่วไปการไม่นับว่าเป็นความรุนแรง แต่เป็นกีฬาที่เป็นที่ยอมรับและมีผู้สนใจติดตามมากมาย หรือความเชื่อที่ว่าผู้ที่มีอำนาจมีสิทธิกระทำอะไรก็ได้กับผู้ที่ด้อยกว่า เป็นต้น

จากการทบทวนทฤษฎีความรุนแรงขั้นต้น สามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น โดยวัยรุ่นในภาพยนตร์มีการใช้ความรุนแรงกับคนอื่น วัยรุ่นในเรื่องใช้ความรุนแรงในหลายๆลักษณะ ซึ่งสามารถนำแนวคิดความรุนแรงนี้มาใช้ในการศึกษาวัยรุ่นได้ และใช้ในการศึกษาจุดประสงค์ข้อที่ 2 ถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นที่มีการใช้ความรุนแรงอยู่ในนั้นด้วย

2.2 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คนจี๋หึ่ง(2549) เขียนบทความเรื่อง “อินเทอร์เน็ตกับวัยรุ่น” กล่าวถึงการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นว่า

ปัจจุบันนี้ อินเทอร์เน็ตถือว่ามีบทบาทสำคัญมากกับวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษา หรือแม้แต่การได้รับข่าวสารทั่วไป แต่โดยเฉพาะในตอนนี้ วัยรุ่นหันมาใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น จนกลายเป็นว่าอินเทอร์เน็ตมาครอบงำงานบางคนติดมันไปแล้ว และใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางที่ไม่ดี เช่นการเปิดเวปโป๊ สื่อลามก อนาจารทั้งหลาย ก็ล้วนมาจากสื่อทางอินเทอร์เน็ตทั้งนั้น และการแซทก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่มีบทบาทกับวัยรุ่นอย่างรุนแรงมาก เด็กบางคนคิดแซทจนไม่ยอมเรียนหนังสือ จนส่งผลกระทบต่อการศึกษาและเป็นปัญหาอื่นๆตามมาอีกมากมาย อย่างปัญหาการล่อลวง ปัญหาการข่มขืน เพราะมาจากการแซทตัวเอง และการโชว์เรือนร่างผ่านกล้อง นับวันวัยรุ่นไทยจะมีความกล้าในทางที่ไม่ดีมากขึ้น ทำให้เด็กมีความก้าวร้าวและทำตัวไม่เหมาะสม ดังนั้นทางครอบครัวควรมีมาตรการในการดูแล และป้องกัน ไม่ให้เด็กเหล่านี้แสดงพฤติกรรมแปลกๆ ควรมีการแนะนำและตักเตือน ว่าสิ่งไหนควรและไม่ควร เป็นการป้องกันเด็กไม่ให้ออกนอกกรอบเกินไป

จากการทบทวนบทความข้างต้นสามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น โดยตัวละครในเรื่องมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพูดคุยปลดปล่อย และสร้างตัวตนใหม่ ซึ่งสามารถนำบทความนี้มาศึกษาในประเด็นการใช้อินเทอร์เน็ตได้

Marvellesx (2548) เขียนบทความออนไลน์เรื่อง “ต่อยอดประเด็นกับ All About Lilly Chou Chou” ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่อง All About Lilly Chou Chou ว่า

อิวาอิสามารถถ่ายทอดชีวิตและมุมมองของ “เด็ก ม.ต้น” ได้อย่างเข้าอกเข้าใจ (และเฉพาะใน All About^๓ อาจจะถึงขั้น “ถึงลูกถึงคน”) ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์กึ่งกึ่งอย่างเด็กผู้ชายแอบชอบเด็กหญิงที่นั่งหน้า, เด็กผู้ชายที่โง่ๆ ต้องม้วนแขนเสื้อขึ้นเป็นก้อนๆเน่าๆ (นึกว่าจะมีแต่ในไทยนะเนี่ย), เด็กเรียนเก่งที่เป็นไอ้ “จี๊แพ้ว” หรือพวก “แปลกแยก” ในโรงเรียน (อันนี้โดนจ้งๆเลย ฮือๆ), เรื่องง่ายๆอย่างไอ้อากา “แอบชอบ” กันนี้แหละ หนังสือทำให้เราคิดได้หลายมุมว่าคนนี่ชอบคนนู้น คนโน้นชอบคนนั้น, ความล้มเหลวในการสื่อสารระหว่างเพื่อนชาย-หญิง ในช่วง “ข้ามวัย” ในตอน ม.ต้น (ผมแน่ใจว่าทุกคนต้องเคยเจอกับเหตุการณ์นี้) มันจึงเป็นหนังสือที่เราได้อารมณ์ “ถวิลหาอดีต” และรู้สึก “ขมขื่น” และ “หม่นหมอง” ไปด้วย อาจจะเรียกได้ว่าอิวาอิเป็นคนที่ไม่สูญเสียความทรงจำหรือความรู้สึกของ “วัยเยาว์” ไป (ถ้า “เจ้าชายน้อย” เป็นวรรณกรรมเรื่องโปรดของเค้าเราก็จะไม่แปลกใจ) ผมคิดว่าถ้าผมดูเรื่องนี้สมัยที่ยู่ม.ต้น หรือ ม.ปลาย ชีวิตผมคงเปลี่ยนไปในอีกทางอย่างแน่นอน

คงเป็นอีกครั้งที่อินเทอร์เน็ตถูกยกมาเป็นประเด็นในสื่อภาพยนตร์ หลังจากยุคโพสต์โมเดิร์นที่มนุษย์ปฏิเสธอดีตและมุ่งสู่อนาคต ท่ามกลางกระแสธารแห่งเทคโนโลยีที่ข่าวสารข้อมูลใกล้ชิด-โยงใยกัน แต่ผู้คนกลับห่างเหินกันมากขึ้น การเล่นห้อง chat หรือเว็บบอร์ดบางทีก็เหมือน “การกักขังตนเอง” จนทำให้เราต้องถามตัวเองว่า “ตัวตนของเราคืออะไร อยู่ที่ไหนกันแน่” .... (คิดเหมือนผมมั้ยว่า SMS ในวันนี้ดูเป็นสื่อที่ “มักง่าย” และ “ไม่จริงจัง”) และเรื่องของการใช้ข่าวสารในการชักจูงผู้คน (เห็นได้จากการที่อิวาอิสร้างเรื่องเว็บ Lily-holic ขึ้นมา) หรือจากตอนที่โฮชิโนะพูดกับยูอิจิว่า “พวกข่าวลือนะ ระวังไว้หน่อยนะ”

ครอบครัวของยูอิจิ: แม่ของเค้าน่าจะแต่งงานใหม่กับผู้ชายที่มีลูกคิดมา (ก็คือ ชินอิจิ เด็กที่นั่งเล่นเกมเป็นบ้าเป็นหลัง) และแม่ก็กำลังท้องเด็กคนใหม่จากผู้ชายคนนี้ ... เห็นได้ชัดจากตอนที่คุณแม่ (ยังสาว) ของโฮชิโนะถามยูอิจิว่า “มีพี่น้องมั้ยจ๊ะ” ยูอิจิตอบว่า “ไม่”

ฉากที่ยูอิจิจักรยานกับแก๊งค์เด็กเลวอีก 2 คน (ฉากสี่เขี้ยวอีกแล้วครับท่าน) ผู้ชายที่เรียกยูอิจิแล้วให้เงิน “เอาไปกินขนมนะ” น่าจะเป็นพ่อของยูอิจิ (จากที่เค้านบอกว่า “อย่าบอกแม่นะ”) สังเกตดีๆจะเห็นว่าผู้ชายคนนั้นมีเด็กเล็กๆมาด้วย นั่นคงจะเป็นลูกใหม่ของเค้า ... ชี้ให้เห็นว่ายูอิจิเคยประสบกับสถานะครอบครัว “แตกแยก”

โทรศัพท์ของทชีตะที่ห้อยป้ายอะไรเต็มไปหมด อิวาอิจาจะ “กั๊ด” (เล็ก ๆ) กับแพ้น้ำปลิงของสาว ๆ ญี่ปุ่น (รวมทั้งมุขแก๊งค์พุดคิกขุของ ทชีตะ ในร้านอาหารด้วย)

จากบทความข้างต้นนี้สามารถนำมาใช้ในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ลักษณะความเป็นวัยรุ่น โดยมีการอธิบายถึงตัวละครวัยรุ่นในเรื่อง และมีการพูดถึงลักษณะตัวละครในเรื่องซึ่งสามารถนำมาประกอบการวิเคราะห์ตัวละครถึงความ เป็นวัยรุ่นได้ และเนื้อหาของบทความนี้มีการนำเสนอและวิเคราะห์เบื้องหลังของตัวละครอีกด้วย

ขจร ฝ้ายเทศ (ไม่ปรากฏปี) ได้เขียนงานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็นสตรีในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์” วิเคราะห์ความเป็นสตรีจากสื่อว่า

การวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่อง

ภาพตัวแทนความเป็นหญิงที่ถูกถ่ายทอดผ่านทางภาพยนตร์การ์ตูนของวอล ดิสนีย์ทั้ง 3 เรื่องพบความเหมือนและความแตกต่างกันดังนี้ ภาพตัวแทนของผู้หญิงในเรื่องรูปลักษณะภายนอกคือ มีรูปร่างผอม ไม่อ้วน รูปร่างได้สัดส่วน มีหน้าอก มีเอว มีสะโพก ผอมยาว หน้าตาดี ส่วนสีผิวกับสีผมจะขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ ผู้หญิงจะต้องนุ่งกระโปรง ไม่มีการปรากฏตัวการ์ตูนใดที่ใส่กางเกงยักเว้นมูหฺลานที่ต้องสวมใส่กางเกงตอนปลอมตัวเป็นชาย ถูกผู้หญิงจะต้องอยู่ใต้อำนาจของผู้ปกครอง ยกตัวอย่างเช่น มูหฺลานต้องอยู่ภายใต้การปกครองของพ่อ ผู้หญิงจีนสมัยนั้นเปรียบเหมือนสมบัติของพ่อ เมื่อแต่งงานไปก็จะกลายเป็นสมบัติของสามี โภคาสอนทสถึงจะอยู่ในชนเผ่าที่ค่อนข้างมีอิสระแต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของพ่อ พ่อเป็นคนทีเลือกทางเดินชีวิตให้ ส่วนราพันเซลอยู่ภายใต้การปกครองของแม่เลี้ยงคอยเชื่อฟังสิ่งที่แม่พูด

บทบาทหน้าที่ ผู้หญิงมีบทบาทหน้าที่ที่ค่อนข้างถูกจำกัด เช่นผู้หญิงต้องเป็นเพศที่ทำงานบ้าน เป็น

ภรรยา เป็นแม่ที่ดี ทำงานบ้าน คอยดูแลคนในบ้าน ถ้าเป็นผู้หญิงจีนก็มีหน้าที่ที่สำคัญอีกอย่างคือการแต่งงาน

เพราะการแต่งงานจะนำมาซึ่งเกียรติแห่งวงศ์ตระกูล บทบาทของผู้หญิงไม่ค่อยได้ใช้สติปัญญามากนัก แต่ในเรื่อง โภคาสอนทสจะพยายามปรับเปลี่ยนให้ผู้หญิงแก้ไขปัญหาด้วยสติปัญญา ส่วนมูหฺลานจะแก้ปัญหาด้านไหวพริบและการต่อสู้

คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ความสวย จะเห็นได้ชัดในเรื่องมู่หลานที่คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ความสวย มีภาพของการไปร้านเสริมสวยมีการ แต่งหน้า ทำผม แต่งตัว เพื่อที่จะไปดูตัวกับแม่สื่อและเลือกคู่ครอง หรือเรื่องราพันเซลที่ชวนของปัญหาทั้งหมดคือ การที่แม่เลี้ยงต้องการคงความสวยและอ่อนเยาว์จึงต้องขโมยตัวราพันเซลไว้เพื่อใช้ผมวิเศษรักษาความสวยของตน แต่ในเรื่องโพคาฮอนทัสกับมู่หลานทำให้เราได้เห็นคุณค่าของผู้หญิงที่เปลี่ยนไปคือ คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ความสามารถและสติปัญญามากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก

การขาดเสรีภาพในการใช้ชีวิต ได้แก่ การเลือกทางเดินชีวิตให้ตัวเอง การเลือกคู่ครอง การถูกจำกัดพื้นที่ การเลือกทางเดินชีวิตให้ตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่ผู้หญิงไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง ต้องขึ้นอยู่กับผู้ปกครองเช่น โปคาฮอนทัสอยากทำตามตัวเองแต่ก็ถูกพ่อบังคับให้เป็นแบบที่พ่อหวัง เช่นเดียวกับมู่หลาน เรื่องของคู่ครองลูกผู้หญิงมักถูกบิดาเลือกคู่ครองให้โดยที่ลูกไม่ได้เป็นคนเลือก ลูกไม่มีสิทธิเลือกคู่ครองได้ โปคาฮอนทัสถูกพ่อบังคับให้แต่งงานกับคู่หมั้น ส่วนมู่หลานต้องแต่งงานเพราะเป็นการนำเกียรติมาให้พ่อและวงศ์ตระกูล การถูกจำกัดในเรื่องพื้นที่โดยให้เหตุผลว่าโลกภายนอกมันอันตรายเกินกว่าที่เด็กผู้หญิงจะออกไปได้ ราพันเซลจะได้ยินสิ่งที่แม่คอยหลอกว่าไม่ให้ออกไปข้างนอก ทำให้เธอต้องอยู่แต่ในหอคอย ไม่สามารถออกไปทำตามความฝันได้

จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นเป็นการวิเคราะห์ความเป็นสตรีจากสื่อการ์ตูนว่าตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งบุคลิก หน้าตา ชนชั้น ก็เป็นส่วนที่ทำให้การแสดงออกของแต่ละคนต่างกัน ซึ่งสามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์ความเป็นวัยรุ่นในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ได้

ตรีเดช ไชยหา (2552) เขียนงานวิจัยเรื่อง “การนำเสนอภาพตัวแทน “พม่า” ในภาพยนตร์ไทย (Representation of Burmeses in Thai Films)” ได้วิเคราะห์ภาพตัวแทนพม่าว่า

การวิจัยเรื่องการนำเสนอภาพตัวแทน “พม่า” ในภาพยนตร์ไทยผู้วิจัยมุ่งศึกษาวิเคราะห์ตัวแสดงในภาพยนตร์เป็นหลัก เป็นการใช่วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) แบบการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อให้เข้าใจถึงลักษณะของการนำเสนอภาพตัวแสดงเป็นชาวพม่าในภาพยนตร์ไทย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มกษัตริย์ กลุ่มแม่ทัพ-นายกอง และกลุ่มนักรบ ส่วนใหญ่มีลักษณะเดียวกัน คือ อยู่ในวัยผู้ใหญ่ มีลักษณะใบหน้าคมเข้ม ไร้นวด ผมยาว มีนิสัยใจคอคับแคบ

โหดเหี้ยม พุดจาแข็งกร้าว แต่งกายด้วยเสื้อผ้าหน้าตาดิกระดุมแขนสามส่วน ปล่อยชายยาว นุ่งโสร่งใส่ผ้าโพกหัว ส่วนอีกสองกลุ่มคือ กลุ่มข้าราชการ และกลุ่มไพร่ราษฎร จะมีปรากฏลักษณะที่หลากหลายทั้งด้านเพศและวัย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในวัยสาวรุ่น มีใบหน้าเรียวเล็ก เกลาผิวขาวมวยสูง นิสัยใจคอกว้างขวาง สุขุม พุดจาอ่อนหวาน แต่งกายด้วยผ้าถุง สวมเสื้อแขนยาวแบบบาง

ลักษณะภาพภายนอกส่วนใหญ่ของตัวแสดง “พม่า” สัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับลักษณะทางพฤติกรรม คือ รูปร่างหน้าตาและการแต่งกายสอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกมาอย่างตรงไปตรงมา สะท้อนสภาวะแรงจูงใจที่ไม่ซับซ้อน สามารถเข้าใจและแยกแยะได้ในทันทีว่าเป็นภาพตัวแทนของกลุ่มคนฝ่ายใด ซึ่งผลการศึกษาส่วนใหญ่ ตัวแสดง “พม่า” ถูกนำเสนอในแบบฉบับของผู้ร้ายตลอดเวลา ทั้งภาพยนตร์ยุคเริ่มแรก หรือภาพยนตร์ในยุคต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน

จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นเป็นการวิเคราะห์ความเป็นพม่าจากสื่อภาพยนตร์ของไทยว่าพม่าถูกนำเสนอภาพตัวแทนอย่างไรต่อคนไทย ซึ่งสามารถใช้งานวิจัยนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์ความเป็นวัยรุ่นในจุดประสงค์ข้อที่ 1 ได้

อภิวี คอทอง (2552) เขียนงานวิจัยเรื่อง “ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ไทย” ได้ศึกษาภาพตัวแทนความเป็นสามีว่า

คุณสมบัติของตัวละครสามี

จากการประมวลภาพตัวแทนบุคลิกลักษณะของตัวละครสามีในภาพยนตร์ทั้ง 7 เรื่อง ได้แก่ เมมโมรี่รักหลอน (2551) รักแห่งสยาม (2550) พลอย (2550) โคตรรักเอ็งเลย (2549) เอ้อเธอ (2548) ชู (2547) ธรณีกรรมแสง (2545) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สามีที่มีลักษณะน่าพึงประสงค์ โดยพบว่าลักษณะนิสัยที่ปรากฏมากที่สุด คือ สามีที่มีลักษณะ

นิสัยสุภาพ อ่อนโยน แสดงความเป็นห่วงเป็นใย ยกย่องให้เกียรติภรรยาอยู่เสมอ ต้องมีภาวะความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งหนักแน่นเมื่อต้องเผชิญวิกฤติปัญหาในครอบครัว มีความขยันอดทนตั้งใจทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัวด้วยความสุจริต โดยลักษณะนิสัยเช่นนี้ มีผลทำให้ครอบครัวมีความสุข ความอบอุ่น เป็นที่รักและของภรรยา โดยภาพยนตร์ได้กำหนดสร้างลักษณะนิสัยของสามี

ดังที่กล่าวไปนี้ เป็นลักษณะนิสัยของที่ควรปฏิบัติต่อสมาชิกในครอบครัว หรือเป็นสามีที่ดีในอุดมคติที่สังคมคาดหวัง

2. สามีที่มีลักษณะไม่น่าพึงประสงค์ โดยภาพยนตร์ได้กำหนดสร้างสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า

เป็นลักษณะนิสัยของสามีที่ไม่พึงปฏิบัติ โดยมีผลทำให้ครอบครัวไม่มีความสุข และไม่ได้รับการยอมรับจากภรรยา ได้แก่ สามีที่มีลักษณะนิสัยชอบออกคำสั่งกับภรรยา อารมณ์ฉุนเฉียว จี้โมโห มีพฤติกรรมติดยา ชอบใช้กำลัง มีภาวะจิตใจที่อ่อนแอ เปราะบาง มีลักษณะเป็นผู้ตาม ไม่เข้มแข็งหนักแน่นเมื่อต้องเผชิญวิกฤติปัญหาในครอบครัว

3. ลักษณะของสามีที่ภาพยนตร์ไม่ได้ตัดสินในเชิงคุณค่าว่าดีหรือไม่ดี

อีกลักษณะนิสัยหนึ่งที่พบในตัวละครสามี คือ ลักษณะนิสัยที่เชื่อมั่นในความคิดและการตัดสินใจ

ของตนเป็นใหญ่ ไม่ช่างเอาอกเอาใจภรรยา ค่อนข้างเฉยชาต่อภรรยา และมีลักษณะพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยา ซึ่งจากลักษณะนิสัยเช่นนี้ มีผลทำให้ภรรยาหวาดระแวงในตัวสามี แต่ภาพยนตร์ยังแสดงให้เห็นว่าเป็นลักษณะนิสัยที่ไม่อยู่นอกเหนือความคาดหมายของสังคมไทย และ ถูกมองว่าไม่ใช่เรื่องร้ายแรง ส่วนลักษณะนิสัยหวาดระแวงและไม่พอใจในพฤติกรรมของสามี เช่นนี้ เป็นลักษณะนิสัยทั่วไปของภรรยาที่มักจู้จี้ จุกจิก และชอบคิดมาก

จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นนี้ เป็นเรื่องของภาพตัวแทนความเป็นสามีในครอบครัวผ่านภาพยนตร์ไทยหลากหลายเรื่อง ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างเป็นจุดประสงค์ข้อที่ 1 ความเป็นวัยรุ่น และ 2 วิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นได้

บทที่ 3

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาลักษณะความเป็นวัยรุ่น และวิธีการสร้างภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่น ผ่านภาพยนตร์ เรื่อง All about Lilly Chou Chou ซึ่งเป็นภาพยนตร์แนวฟิล์มน่ารัก เกี่ยวกับเรื่องราวของวัยรุ่น โดยใช้กรอบความคิด สัญลักษณ์และภาพตัวแทนมาศึกษาภาพยนตร์ โดยดูจากฉาก บรรยากาศ เนื้อเรื่อง การกระทำต่างๆของตัวละครที่เป็นวัยรุ่น คือ ยูอิจิ โฮชิโนะ คุโนะ สึตะ และเพื่อนๆในชั้นเรียน

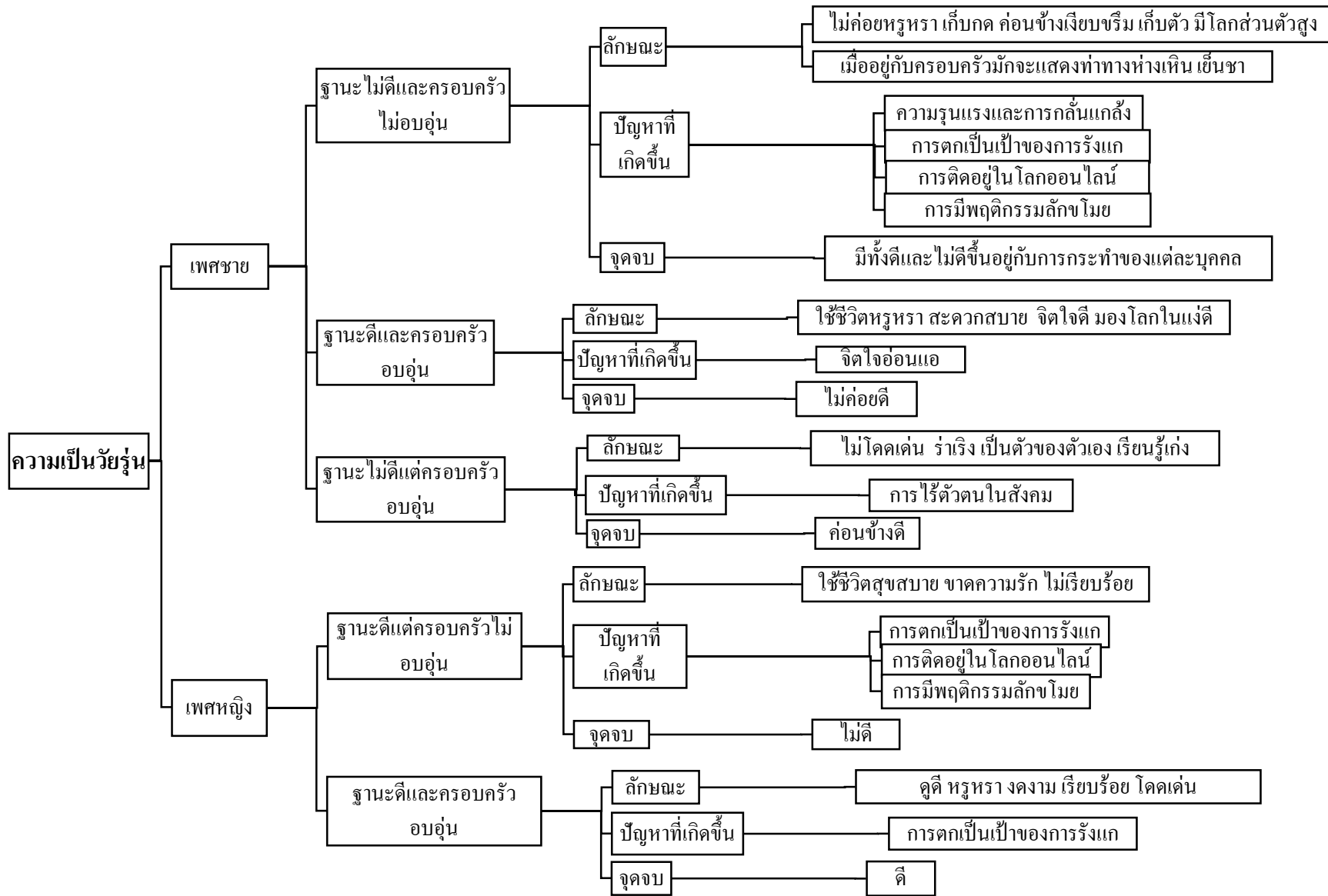
3.2 วิธีการศึกษา

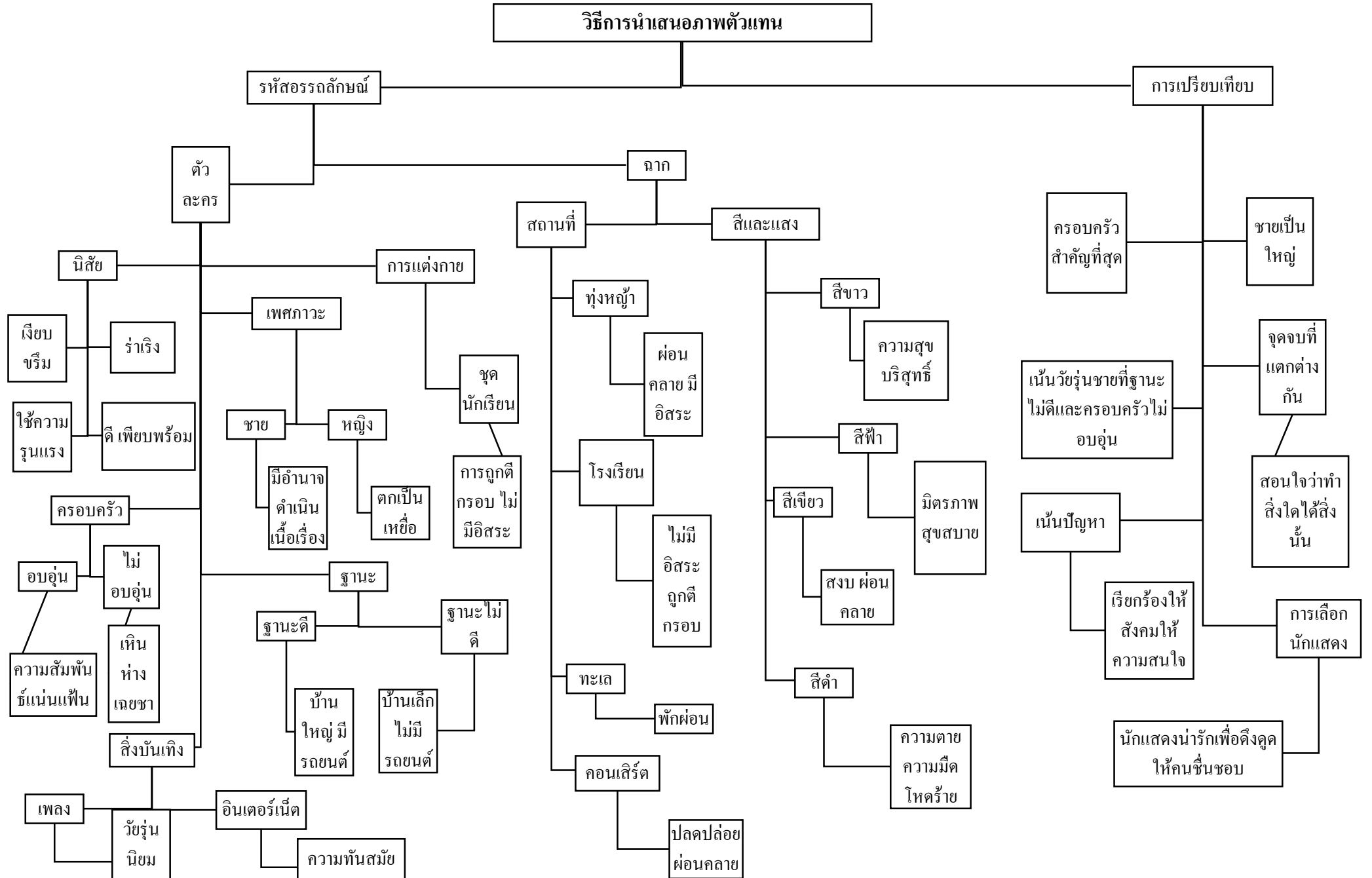
ในการวิจัยนี้มีการศึกษา 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 เก็บข้อมูลโดยใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

เก็บข้อมูลจากการดูภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou หรือ ลิลลี่ชูชู แต่เธอตลอดไป ของค่ายหนังญี่ปุ่น Rockwell Eyes Inc. และถูกนำลิขสิทธิ์เข้ามาในไทยโดยบริษัทอีวีเอส มีความยาว 146 นาที รับชมจากดีวีดี เสียงพูดญี่ปุ่น คำบรรยายไทย

3.2.2 นำแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

บทที่ 4

ข้อมูลของภาพยนตร์

สำหรับบทที่ 4 จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ คือ ข้อมูลของภาพยนตร์ในด้านต่างๆ ทั้ง ประวัติของภาพยนตร์ ตัวละคร เนื้อเรื่องต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจภาพยนตร์มากขึ้น โดยสามารถแบ่งเนื้อหาในบทออกได้ ดังนี้

4.1 ประวัติของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou เป็นหนังของผู้กำกับขวัญใจวัยรุ่นอย่าง ซุนจิ อิ วาอิ ซึ่งเคยทำให้เคลิ้มฝันไปกับภาพยนตร์รักอบอุ่นอย่าง Love Letter (1995) และ April Story (1998) การจะสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ อิ วาอิกล่าวว่าความคิดที่จะทำหนังเรื่องนี้เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยถ่ายหนังเรื่อง Love Letter เขาต้องการที่จะเพ่งมองไปยังด้านที่มีดีกว่าของชีวิตนักเรียน หลังจากได้ดูข่าวการฆ่าตัวตายของเด็กมัธยมต้น โดยใช้ฉากในภาพยนตร์เป็นเมืองเล็กๆ ในชนบทของญี่ปุ่น และมีฉากหนึ่งดำเนินเรื่องในโอกินาวา ซึ่งผู้กำกับอิ วาอิและทีมงานต้องตะลอนหาสถานที่ทั่วทั้งญี่ปุ่น เหล่านักแสดงหลักในเรื่องเองก็เป็นนักแสดงหน้าใหม่เกือบทั้งหมดจากการคัดเลือกถึง 2 เดือนเต็มๆ อิ วาอียังเผยอีกว่าตอนที่เขายำทำเรื่อง April Story อยู่ นั่น เขาได้ดูคอนเสิร์ตของ เฟย์ หว่อง นักร้องสาวชาวจีน และรู้สึกทึ่งในความคลั่งไคล้ของวัยรุ่นที่มีต่อเธอ จึงนำมาพัฒนาเป็นเรื่องของนักร้องได้หวั่นที่หลงใหลนักร้องสาวชาวยองกง ซึ่งเฟย์ หว่องนี่เองที่เป็นต้นแบบของลิลลี่ชูชูในภาพยนตร์ แต่ทว่าโครงการนี้ต้องล้มไป เนื่องจากเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่ไทเป ทำให้อิ วาอิตัดสินใจเปลี่ยนจากหลังมาเป็นญี่ปุ่นแทน โดยให้นักแต่งเพลงชื่อ ทาเคชิ โคบายาชิ สร้างคาแรคเตอร์นักร้องสาวพิสวงขึ้น แต่เมื่อบทหนังเสร็จสิ้น ผู้กำกับกลับรู้สึกว่ายังมีบางอย่างขาดหายไป เขาจึงตัดแปลงมันเป็นนิยายทางอินเทอร์เน็ต โดยเปิดเว็บบอร์ดชื่อ Lillyholic ที่มีบอร์ดสนทนา และใส่เรื่องราวต่างๆ ในภาพยนตร์ลงไป ซึ่งยูสเซอร์ต่างๆ สามารถเขียนอะไรลงไปก็ได้ หลังจากผ่านไป 3 เดือนเขาก็ได้ปิดเว็บไซต์ เพราะได้บทหนังที่สมบูรณ์แล้ว โดยอิ วาอียังได้นำข้อความจากเว็บ Lillyholic ไปใส่ในหนังจริงๆ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ออกฉายในประเทศญี่ปุ่น เมื่อเดือนตุลาคมปี 2001 ได้รับกระแสตอบรับที่ดี จึงได้ส่งออกขายยังต่างประเทศ และได้รับรางวัลจากงานประกาศรางวัลต่างๆ อาทิ Berlin

International Film Festival สาขาพาโนรามา ในปี 2002 รางวัล 6th Shanghai International Film Festival สาขาเพลงยอดเยี่ยม และ Special Jury Award รางวัลพิเศษ ในปี 2002

ความงดงามของภาพยนตร์อีกอย่างก็คือเพลงประกอบภาพยนตร์ เพลงในเรื่องนี้ถือเป็นผลงานของ ทาเคชิ โคบายาชิ ผู้แต่งเพลง โดยเพลงของลิลลี่ชูชู เป็นส่วนผสมของคนตรีแนวป๊อป ร็อก และเสียงสังเคราะห์ เพลงเร็วจะมีอารมณ์พลุ่งพล่าน และเพลงช้าให้บรรยากาศล่องลอยและ หม่นเศร้า ซึ่งขับร้องโดย Salyu เธอเกิดเมื่อ 13 ตุลาคม 1980 ณ เมืองโยโกฮามะ จากบุคลิกและ สไตส์การร้องทำให้หลายคนขนานนามให้เธอเป็น Bjork แห่งญี่ปุ่น ซึ่งในหนังเรื่องนี้เธอแสดงเป็น ศิลปินสาว Lily Chou-Chou ผู้เป็นหัวใจของเรื่อง แต่โผล่มาให้ลโหมเพียงนิดเดียว ในช่วงตอนท้าย อันเป็นฉากที่หนังขมวดปมอยาก رؤ้อากเห็นของคนดูอย่างสุดอารมณ์ และกลายเป็นหนังที่ส่งเสริม ให้เธอแจ้งเกิดในวงการเพลงญี่ปุ่นอย่างเต็มตัว นอกจากนี้ในภาพยนตร์ยังมีเพลงเปียโนของคล็อด เดอบุสซี คีตกวีชาวฝรั่งเศสเปิดคลออยู่ด้วย ซึ่งเพลงของเดอบุสซีล้วนเป็นเพลงคลาสสิก ให้อารมณ์ เหมือนอยู่ในความฝัน

4.2 รายละเอียดเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่องในภาพยนตร์กล่าวถึงชีวิตของวัยรุ่น มีการนำอินเทอร์เน็ต โลกออนไลน์เข้ามาเป็น โลกคู่ขนานของตัวละครซึ่งใช้เทคนิคตัดสลับระหว่างฉากพูดคุยในโลกออนไลน์กับเหตุการณ์ใน ชีวิตจริง หรือการฉายภาพเหตุการณ์ในโลกจริง แต่ใช้ข้อความที่พูดคุยกันในโลกออนไลน์ ซึ่ง สะท้อนบาดแผลความเจ็บป่วยของสังคมมนุษย์ในความเป็นจริงของโลกออฟไลน์อันหนักอึ้งสิ้น หวังแหลกสลายเต็มไปด้วยการกลั่นแกล้ง เกลียดชัง อิจฉาริษยา แสวงหาอำนาจบนความสัมพันธ์ ขลาดเขลาและเห็นแก่ตัว ขัดแย้งสุดขีดกับภาพของโลกออนไลน์ที่งดงาม เอื้ออาทร สุขสบาย ไร้ กังวล ราวกับดินแดนในฝัน ภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถตีความออกได้เป็นหลายๆแบบ บางเรื่องใน ภาพยนตร์ไม่ได้เฉลยอย่างชัดเจน แล้วแต่การคาดเดาหรือขบคิดของผู้ชมแต่ละคนซึ่งก็แตกต่างกัน คือ การใช้คำที่เป็นนามธรรมและไม่มีความหมายอย่างอีเธอร์ ซึ่งเป็นคำที่แฟนคลับของลิลลี่ชูชู กล่าวถึงทางอินเทอร์เน็ตในหนัง การตีความคำว่าอีเธอร์ของแต่ละคนก็จะแตกต่างกัน หรือเหตุผลที่ ตัวละคร โฮชิโนะซึ่งเป็นเด็กดีกลายเป็นเด็กเกเรก็ไม่ได้เฉลยออกมาตรงๆ แล้วแต่การคิดของแต่ละ คน

เนื้อหาของภาพยนตร์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 องก์ องก์ที่ 1 นั้นเป็นการสำรวจพระเอกของเรื่อง เด็กผู้ชายที่ชีวิตมีค้อมอย่างยู่จิ โดยหนังทำให้เราได้เห็นว่ายู่จิเป็นใคร ครอบครัวเป็นอย่างไร ชีวิตแย่งขนาดไหน วันๆพบกับเรื่องราวอะไรบ้าง มีเพื่อนแบบไหน ก่อนจะพาเราย้อนอดีตในองก์ที่ 2 ไปสำรวจตัวละครที่ดูเป็นผู้ร้ายอย่างโฮชิโนะว่าโฮชิโนะนั้นมีความเป็นมาอย่างไร พื้นฐานครอบครัวต่างๆ โดยถ่ายทอดผ่านสายตาของยู่จิ เป็นองก์ที่เนื้อเรื่องปกติธรรมดาที่สุด เพราะถ่ายทอดชีวิตวัยรุ่นธรรมดา ทั้งการเข้าชมรม เซียร์กีฬา ค้างบ้านเพื่อน ไปเที่ยวในวันหยุด เป็นช่วงที่มีแต่ความสดใส ซึ่งอิวาอิให้เวลาก่อนข้างมากกับส่วนนี้ คงจะตอกย้ำให้เราเห็นความต่างของอดีตกับปัจจุบันที่แสนเจ็บปวด แต่ผู้กำกับก็กระซอกเรากลับสู่ความดราม่าอีกครั้งในองก์ที่ 3 เมื่อกลับมาสู่ปัจจุบันของยู่จิ เป็นการดำเนินเรื่องเล่าร้ายต่างๆที่เกี่ยวข้องกับตัวละครผู้หญิงซึ่งเข้ามามีบทบาทอย่างมาก เนื้อเรื่องขมวดปมอย่างรุนแรงในองก์นี้ ก่อนจะคลี่คลายลงในองก์สุดท้ายซึ่งถือเป็นการสรุปเรื่องราวของแต่ละตัวละคร เส้นทางที่แต่ละตัวละครเลือก แต่ถึงแม้เนื้อเรื่องในภาพยนตร์จะสิ้นสุดลง สิ่งที่ไม่สิ้นสุดคือข้อความในโลกออนไลน์ซึ่งขึ้นมาเรื่อยๆอย่างไม่วันจบ

4.3 ตัวละคร

ตัวละครในเรื่องที่สำคัญประกอบด้วยตัวละครวัยรุ่น 4 คน ซึ่งเป็นตัวดำเนินเรื่อง เป็นตัวแทนของวัยรุ่นในต่างลักษณะ เจอกับปมปัญหาต่างๆ และต้องหาทางออก ส่วนตัวละครอื่นๆนั้นเป็นตัวละครที่ไม่ค่อยสำคัญมากนัก เพียงแต่ออกมาเพื่อประกอบสร้างตัวละครสำคัญให้ดูสมจริง เช่น อาจารย์ประจำชั้น ครอบครัวของยู่จิ และโฮชิโนะ ลูกน้องคนอื่นๆของโฮชิโนะ ซึ่งแทบไม่มีบทบาทนอกจากการทำร้ายร่างกาย หรือรุมข่มขืนต่างๆ ในบทนี้จึงจะกล่าวถึงเพียงตัวละครสำคัญในเรื่องที่เป็นแกนหลัก มีดังนี้

4.3.1 ฮาสึมิ ยู่จิ รับบทโดย ฮายาโตะ อิชิฮาระ อายุตอนถ่ายทำ 13 ปี

ยู่จิ เป็นตัวเอกของเรื่อง เป็นตัวดำเนินและถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆในภาพยนตร์ เรื่องราวในภาพยนตร์จะถูกถ่ายทอดผ่านสายตาของยู่จิ ภายนอกมีลักษณะผอมๆ คู่อ่อนแอ เป็นเด็กเกียบๆ นิ่งขรึม พูดน้อย ไม่มีอะไรโดดเด่น มีลักษณะเป็นพวกเด็กผู้ชายขี้แพ้ ถูกกลุ่มเพื่อนๆรังแก ถูกใช้ให้ทำสิ่งต่างๆ ไม่มีอำนาจ เป็นลูกน้องลำดับต่ำสุดภายในกลุ่มของโฮชิโนะ และยังถูกเพ่งเล็งจากโฮชิโนะมากที่สุด ถึงจะถูกรังแกจนกลายเป็นเด็กเกียบๆ มีโลกส่วนตัว ยู่จิกลับมีความหลงใหลในศิลปะอย่างมาก ทั้งศิลปะจำพวกภาพวาด และดนตรี ซึ่งนักร้องที่ยู่จิชื่นชอบก็คือลิลลี่ซุซุ จนถึง

ขนาดเข้าเป็นแฟนคลับในเว็บบอร์ดของนักร้องคนนี้ และพูดคุยกับผู้คนในนั้นผ่านอินเทอร์เน็ตเสมอ ในโลกออนไลน์แห่งนี้ยูจิจิมีความสุข เขาได้โต้ตอบกับผู้ที่มีความชื่นชอบเหมือนเขา และเข้าใจเขาได้ดี ซึ่งขัดกับชีวิตจริงของยูจิจิที่ค่อนข้างโหดร้าย มีดหม่น ไม่มีเพื่อนที่สามารถคุยกันได้จริงๆ เมื่อยูจิจิกลับมาถึงบ้านเขาจึงใช้เวลาส่วนใหญ่หมกอยู่ในห้องและออนไลน์เข้าสู่เว็บบอร์ดเพื่อพูดคุยกับเพื่อนในอินเทอร์เน็ต ซึ่งยูจิจิคิดว่าสามารถเข้าใจความเจ็บปวดของเขาได้จริงๆ ยูจิจิยังได้สร้างฟิเลียหรือสถานที่ในอุดมคติของตนเอง เป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เงียบสงบ มีความสุข เพื่อหลีกเลี่ยงจากความจริงอันเจ็บปวดอีกด้วย

ยูจิจิแอบชอบเด็กผู้หญิงชื่อคุโนะอยู่เงียบๆ โดยมักจะแอบมองคุโนะเล่นเปียโนอยู่เสมอ แต่เขาก็ไม่มีความกล้าและยังไม่สามารถปกป้องคุโนะได้ คนที่เข้ามาเยี่ยวาและรักษาบาดแผลจนยูจิจิเปิดใจให้ก็คือทสึตะ และทั้งคู่ก็ดูเหมือนจะมีความรู้สึกดีๆ ให้กัน ครอบครัวของยูจิจิเป็นร้านตัดผมค่อนข้างยากจน มีพ่อ แม่ที่กำลังตั้งท้อง และน้องชายคนหนึ่ง ความสัมพันธ์กับที่บ้านไม่ค่อยดีนัก เนื่องจากทั้งเรื่องเราไม่เคยเห็นยูจิจิพูดคุยกับครอบครัวเลย

4.3.2 ชูสุเกะ โโฮชิโนะ รับบทโดย ชูโก โโฮชินาริ อายุตอนถ่ายทำ 19 ปี

โฮชิโนะ ตัวละครหลักที่ถ่ายทอดความชั่วร้ายต่าง ๆ นานาในสังคมวัยรุ่น เป็นตัวร้ายหลักเพียงหนึ่งเดียวของเรื่อง แต่กลับส่งอิทธิพลถึงคนอื่นๆ ภายนอกเขาเป็นเด็กหนุ่มตัวสูง หน้าตาดี แต่ภายในกลับเป็นเด็กเกร ซอบใช้ความรุนแรง ใช้กำลังกับคนอื่น ๆ เป็นหัวหน้ากลุ่มของเด็กๆ ในชั้นเรียน ซึ่งมักคอยบงการให้คนอื่นทำเรื่องชั่วร้ายอยู่เสมอ ทั้งขโมย ข่มขืน รุมกระทืบ ในอดีตโฮชิโนะเคยเป็นเด็กปกติที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนชั้นเรียน ร่าเริง ไม่ค่อยมีปากมีเสียงมากนัก รู้จักเก็บอารมณ์ มีชีวิตปกติทั่วไป มีเพื่อนผู้ชายมากมาย แต่วันหนึ่งเขาก็กลายเป็นเด็กเกรขึ้นมา อาจเป็นเพราะ ครอบครัวของโฮชิโนะที่เคยมีฐานะ ทำธุรกิจบางอย่าง เกิดภาวะล้มละลาย จึงส่งผลให้เขากลายเป็นเด็กเกรขึ้นมา แต่ถึงแม้โฮชิโนะจะคอยรังแกคนอื่น เป็นถึงหัวหน้า มีอำนาจ แต่เขากลับมีมุมที่ชอบใช้ชีวิตอยู่ในโลกออนไลน์ ชื่นชอบนักร้องสาวลิลลี่ชูชู และคอยพูดคุยกับคนอื่นๆ ในเว็บบอร์ดอยู่เสมอ และคิดว่าคนเหล่านั้นเข้าใจความเจ็บปวดของเขาได้

โฮชิโนะในอดีตแอบชอบคุโนะ และเคยพูดคุยกันในระดับหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนั้นไม่เด่นชัดนักว่าชอบอยู่หรือเปล่า แต่จากการที่ให้คนรุมข่มขืนคุโนะ และตัวเองคอยถ่ายรูปไว้แบล็กเมล์นั้น จึงสันนิษฐานได้ว่า โฮชิโนะน่าจะเลิกชอบคุโนะแล้ว

4.3.3 โยโกะ คูโนะ รับบทโดย อะยุมิ อิโต้ อายุตอนถ่ายทำ 20 ปี

คูโนะ เป็นเด็กผู้หญิงสวย สง่า น่ารัก ลูกคุณหนู เป็นตัวละครประเภทเรียนดี คนตรีเด่น มีพร้อมในทุกๆด้าน ได้รับความชื่นชมจากคนอื่นมากมาย แต่กลับกันก็ต้องมีคนที่มีอิทธิพล เธอ คูโนะมีอุปนิสัยค่อนข้างเงียบ นิ่งๆ มีโลกส่วนตัว รู้จักการวางตัวดี กิริยามารยาทงดงาม เป็นดาวเด่นของชั้นเรียน ได้เป็นตัวแทนในการแสดงเปียโน เป็นเด็กผู้หญิงที่อยู่ห่างไกลจากเรื่องราวมีดหม่นต่างๆในเรื่อง คูสูงส่งราวกับอยู่คนละโลกกับตัวละครอื่นๆ บอบบาง และอ่อนต่อโลก แต่เมื่อเธอโดนลากเข้ามาเกี่ยว จากการโดนพวกโฮชิโนะรุมข่มขืน และถ่ายรูไปไว้แบล็คเมลล์ ตัวละครนี้กลับแสดงความเข้มแข็งและรับมือกับเรื่องพวกนี้ได้อย่างไม่น่าเชื่อ คูโนะเพียงแค่โกนผมของเธอ และสามารถมาเรียนตามปกติ ทำเหมือนเรื่องทุกอย่างไม่ได้เกิดขึ้นได้

4.3.4 ชิโอรุ ทสึตะ รับบทโดย ยูอะ โออิ อายุตอนถ่ายทำ 15 ปี

ตัวละครนี้เปรียบเสมือนนางเอกของเรื่องก็ว่าได้ โดยทสึตะ ภายนอกเป็นเด็กผู้หญิงน่ารัก น่ารัก ท่าทางแก่นๆ ไม่เกรงกลัวใคร แต่ความจริงแล้วเธอกลับทำอาชีพเป็นสาวบริการตามคำสั่งของโฮชิโนะ ซึ่งถึงแม้เธอจะทำอาชีพขายตัว แต่ทสึตะก็เหมือนไม่แคร์ และมีความสุขได้แม้ทำอาชีพแบบนี้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเมื่อเธอได้ปลดปล่อยความรู้สึกที่แท้จริง เธอไม่ได้เต็มใจหรือรู้สึกดีในการทำอาชีพนี้ แต่เธอแค่จำต้องยอมรับและพยายามหาความสุขกับมัน เป็นตัวละครที่ให้ความรู้สึกเชิงบวก มีรอยยิ้มน่ารัก มองโลกในแง่ดี แม้เจอเรื่องแย่ๆก็ยังร่าเริงอยู่เสมอ เป็นตัวละครที่ทำให้หนังดูสดใส แต่ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยให้หนังมีดหม่นได้อย่างสุดซึ้ง เมื่อแสดงให้เห็นการแก้ปัญหาด้วยการฆ่าตัวตายของตัวละครที่แสนร่าเริงตัวนี้ ทสึตะยังเป็นตัวละครตัวเดียวที่ช่วยเยียวยาบาดแผลในใจของยูอิจิ เข้าอกเข้าใจ และพูดคุยกันอย่างสนิทสนม ซึ่งหลังจากเธอตาย ก็ทำให้แสงในใจของยูอิจิมืดหม่นลงจนแทบดับไป

4.4 เนื้อเรื่องโดยละเอียด

องค์ที่ 1

เป็นการแนะนำพระเอกของเรื่องผ่านเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ครอบครั้ว ความชื่นชอบต่างๆ

ภาพยนตร์เริ่มต้นที่ฉากพื้นหลังสีดำ และตัวอักษรสีขาวที่ถูกพิมพ์จากคีย์บอร์ดขึ้นหน้าจอ กล่าวเกี่ยวกับความคลั่งไคล้ในนักร้องชื่อลิลลี่ชูชู และลงชื่อผู้พิมพ์ว่าฟิเลีย ซึ่งเป็นนามแฝงของแฟน

คลับคนหนึ่ง ก่อนจะตัดมาที่ภาพเด็กหนุ่มวัยมัธยมยืนใส่หูฟังอยู่ในทุ่งหญ้าสีเขียวขงาม โดยฉายไปพร้อมๆกับข้อความในเว็บบอร์ดแฟนคลับลิลลี่ที่กล่าวถึงอีเธอร์หรือดินแดนในอุดมคติ ซึ่งหนึ่งพาเราดำดิ่งกลับความงดงามของภาพและดนตรีที่ฟังฝันเหมือนอยู่ในโลกจินตนาการ ก่อนจะตัดกลับมายังโลกแห่งความจริงที่ฉากเหตุการณ์กลุ่มเด็กวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งขโมยของในรถไฟ ร้านซีดี และเปิดตัวพระเอกของภาพยนตร์คือยูอิจิ เด็กหนุ่มผู้อยู่ในแก๊งค์ขโมยของ โดยหนังยังแสดงให้เห็นถึงความหลงใหลในศิลปะต่างๆของยูอิจิ ในช่วงแรกของภาพยนตร์มีเนื้อหาเป็นการบอกกล่าวถึงชีวิตอันมืดมนของยูอิจิ

บ้านของยูอิจิเป็นร้านตัดผมขนาดเล็ก เก๋ๆ ก่อนข้างยากจน มีพ่อแม่ซึ่งกำลังอึดอัดและน้องชายที่เอาแต่เล่นเกม ยูอิจิไม่พูดคุยกับพ่อแม่เลย แต่เขากลับออนไลน์ในเว็บบอร์ดแฟนคลับลิลลี่ ชูชู ด้วยชื่อฟิเลีย และพูดคุยกับนามแฝงหนึ่งในนั้นอย่างสนิทสนมคือบลูแคท ยูอิจิยังโดนเพื่อนในกลุ่มเองริคไถเงินทำให้เขาไม่มีเงินซื้อซีดีเพลงที่ชอบจนต้องขโมยและโดนจับได้ ซึ่งคนที่มาแก้ปัญหาก็กับเป็นอาจารย์ประจำชั้นไม่ใช่พ่อแม่อย่างที่ควรจะเป็น ซึ่งหนังได้แสดงให้เห็นถึงความไม่สนิทสนมระหว่าง ยูอิจิกับครอบครัวอย่างเด่นชัดเป็นครั้งแรก รวมถึงฉากที่ยูอิจิปั่นจักรยานให้แม่นั่งซ้อนท้าย ซึ่งทั้งคู่ไม่พูดกันเลยแม้แต่คำเดียว หนังยังพาเราไปดูชีวิตขมขื่นของยูอิจิอย่างที่สุด ด้วยฉากยามกลางคืนที่มีดและหม่น ยูอิจิถูกรื้อออกมาโดยกลุ่มเพื่อนๆเพื่อรุมกลั่นแกล้ง ทั้งปลักจักรยานล้ม หักแผ่นซีดีที่ยูอิจิรัก รุมกระที่บ ทำร้ายร่างกาย โดยในฉากนั้นเป็นการเปิดตัวผู้ร้ายของภาพยนตร์คือโฮชิโนะ เด็กหนุ่มตัวสูงหน้าตาดี ผู้ซึ่งนั่งอยู่เฉยๆและสั่งให้เพื่อนรุมทำร้ายร่างกายยูอิจิ ซึ่งในกลุ่มเด็กเกเรนั้นก็มิระคับชั้นอยู่ โดยโฮชิโนะสามารถออกคำสั่งแก่คนอื่นได้ทุกคน เปรียบเสมือนหัวหน้ากลุ่ม ในระหว่างการรุมกลั่นแกล้งหนังยังฉายให้เห็นว่ามีบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับการกลั่นแกล้งยูอิจิของโฮชิโนะ พวกเขาได้แต่ยืนเก็บความรู้สึกไม่กล้าช่วยหรือห้ามเพราะความกลัว ในทุกฉากๆของหนังจะถูกแทรกด้วยข้อความพูดคุยโต้ตอบในเว็บบอร์ดระหว่างฟิเลียและบลูแคท บางทีก็มีนามแฝงอื่น โผล่มาบ้างเล็กน้อย ซึ่งข้อความที่พูดคุยกันล้วนเป็นการระบายอารมณ์แบบโคดๆ ไม่มีเนื้อหาที่เด่นชัดนอกจากการพูดถึงนักร้องลิลลี่ และอีเธอร์

องค์ที่ 2

เป็นการย้อนอดีตผ่านความทรงจำของยูอิจิเพื่อสำรวจตัวละครผู้ร้ายอย่างโฮชิโนะ เพื่อให้ได้เห็นโฮชิโนะอีกแง่มุมหนึ่ง หรือเหตุผลที่ทำให้เขากลายเป็นเด็กเกเร

หน้าพาเราย้อนกลับมาดูเรื่องราวก่อน โสชิโนะจะเป็นเด็กเกรแบบนั้น โดยหน้าเปิดฉากด้วยโสชิโนะเป็นตัวแทนนักเรียนกล่าวสุนทรพจน์ และยูอิจิเป็นหนึ่งในนักเรียนที่ขึ้นฟัง โสชิโนะกับยูอิจิเรียนอยู่ในชมรมเคนโดด้วยกัน พวกเขามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในแบบเพื่อน โสชิโนะในช่วงนี้ยังเป็นเพียงเด็กมัธยมธรรมดาที่เป็นนักเรียนดีเด่น แต่ถึงแม้เขาจะเป็นนักเรียนดีเด่นแต่ในฉากนี้เขาก็กลับโดนเด็กผู้หญิงในโรงเรียนดูถูกหาว่าเป็นเกย์กับยูอิจิและกล่าวว่า “ไม่มีใครในโรงเรียนนี้ชอบเกย์หรอก” โสชิโนะในตอนนั้นไม่ได้ตอบโต้กลับไป เขาเพียงแต่ยืนฟังเงียบๆ และคนที่ขึ้นข้างๆ เขาก็คือยูอิจิ หลังเลิกเรียนทั้งคู่มักจะไปกินราเม็งและพูดคุยกันถึงเรื่องต่างๆ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ผู้กำกับเห็นเราได้เห็นยูอิจิยิ้มและหัวเราะ หรือแม้แต่พูดคุยธรรมดาแบบเด็กคนอื่น โสชิโนะพายูอิจิไปที่บ้านของเขา บ้านของโสชิโนะใหญ่โต ครอบครัวยุคใหม่ เลี้ยงหมาตัวโต แม่ของโสชิโนะสวย อัจฉริยะ เธอให้การต้อนรับยูอิจิเป็นอย่างดี แต่เมื่อเธอถามยูอิจิว่ามีพี่น้องไหม ยูอิจิกลับตอบว่าเขาเป็นลูกคนเดียว ทั้งๆ ที่ยูอิจิมีน้องชายและแม่ก็กำลังตั้งครรภ์อยู่ ยูอิจิยังอยู่ทานข้าวเย็นที่บ้าน โสชิโนะ และนอนค้างคืนด้วยกัน ในคืนนั้น โสชิโนะก็เป็นผู้แนะนำให้ยูอิจิรู้จักกับโลกแห่งดนตรี รวมถึงนักร้องที่ชื่อลิลี่ชูซู

ต่อมาเป็นฉากในที่นั่งบนอัฒจันทร์ข้างสนามกีฬาซึ่งผู้คนพลุกพล่าน ในฉากนี้มีตัวละครหญิงที่สำคัญคนแรกปรากฏตัวขึ้นคือ คุโนะ เด็กผู้หญิงที่นั่งข้างยูอิจิในสนาม และยังเซทกับบนรถเมล์ ซึ่งยูอิจินั้นแอบชอบคุโนะอยู่ โดยในฉากนี้ไม่มีบทพูดใดๆ เลย แต่กลับมีข้อความในอินเตอร์เน็ตของนามแฝงบลูแคทที่บอกเล่าถึงที่มาของการคลั่งไคล้ลิลี่ชูซูว่า เขาได้รับแผ่นซีดีของลิลี่ชูซูครั้งแรกมาจากเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันเธอกับเขาอยู่กันคนละห้องและไม่พูดคุยกันเลย ก่อนที่หนังจะทำให้เราเห็นว่าเมื่อ โสชิโนะเจอไปชนกับคุโนะ ทั้งคู่มีท่าทางอึดอัดคล้ายคนรู้จักกันแต่ปกปิดบางอย่างไว้ ทำให้ผู้ชมเกิดความสงสัยว่า โสชิโนะอาจจะเป็นบลูแคทและคนที่ให้แผ่นซีดีแก่เขาคือคุโนะ หนังยังฉายให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ดีของ โสชิโนะกับยูอิจิผ่านกิจกรรมต่างๆ มากมายที่เขาทำด้วยกัน ทั้งการเล่นกีฬาในชมรม การเก็บเงินไปเที่ยวเกาะ โอกินาวาซึ่งเป็นฉากสำคัญหนึ่งของภาพยนตร์

ในฉากที่ยูอิจิกับโสชิโนะและกลุ่มเพื่อนไปเที่ยวเกาะ โอกินาวาด้วยกันช่วงปิดเทอมฤดูร้อน เป็นฉากเดียวที่มีความสุขในหนัง พื้นหลังของฉากเป็นทะเลที่มีแสงแดดสดใสสวยงาม กลุ่มเด็กผู้ชายวัยรุ่นพูดคุย หัวเราะ มีความสุขกัน เป็นฉากเดียวที่ใช้การถ่ายทำแบบกล้องแฮนด์เฮลด์ คือ

กล้องที่ถือถ่ายด้วยมือ ทำให้ภาพมีความสั่น โดยในฉากนี้ผู้กำกับได้กล่าวไว้ว่า เขาตั้งใจใช้เทคนิคแบบนี้ เพราะต้องการให้คนดูเกิดความรู้สึกเหมือนเวลาเราไปเที่ยวแล้วถือกล้องถ่ายกันเองสนุกๆ กับเพื่อน โดยในการไปเที่ยวที่เกาะ โอกินาว่ายังถือเป็นจุดพลิกผันของเรื่อง นอกจากการไปนั่งเรือ ดำน้ำ ปาร์ดียามดึก โฮชิโนะยังเกือบจมน้ำตาย เขาหยุดหายใจไปจนเมื่อได้รับการผายปอด และมีหัวใจเบื่องตัน จึงฟื้นกลับขึ้นมาอีกครั้ง ผู้ชายแปลกหน้าอัยยาศยดีที่เที่ยวด้วยกันกับพวกยูอิจินั้น บอกว่าเป็นชีวิตใหม่ของโฮชิโนะ และนั่นก็เป็นชีวิตใหม่ของโฮชิโนะจริงๆ โฮชิโนะคนเดิมได้ตายไปแล้ว ในระหว่างเที่ยวพวกเขา ยังได้พบกับเหตุการณ์คนตายต่อหน้าต่อตาอีกด้วย และเมื่อทอมใหม่เปิดขึ้น โฮชิโนะก็กลายเป็นคนใหม่เสียแล้ว เขาเริ่มต้นการเป็นเด็กเกรด้วยการทะเลาะกับเด็กเกรคนหนึ่งในห้องที่กำลังข่มเหงเพื่อนอีกคนเนื่องจากไปข่มขืนมา โฮชิโนะทำร้ายร่างกายเด็กเกรคนนั้น เขาเอากรรไกรตัดผมเด็กคนนั้น และยังให้เขาเปลือยเสื้อผ้าไปว่ายน้ำในโคลน ถือเป็นฉากเปิดตัวชีวิตใหม่ของโฮชิโนะอย่างสมบูรณ์ โดยยูอิจิและเพื่อนๆ ทำได้เพียงยืนมอง จากเหตุการณ์นั้นทุกคนเริ่มกลัวโฮชิโนะ เขากลายเป็นหัวหน้าเด็กเกรเต็มขั้น ภาพยนตร์ปิดท้ายการย้อนอดีตด้วยการตัดมาที่ภาพของยูอิจิยืนฟังเพลงอยู่กลางทุ่งหญ้าสีเขียวขจี สงบและงดงาม

องค์ที่ 3

เป็นช่วงแห่งการดำเนินเรื่องในปัจจุบันที่ขมวดปมอย่างรุนแรงต่อตัวละครต่างๆ

ภาพยนตร์ตัดกลับมาที่ปัจจุบันอีกครั้ง ยูอิจิและเพื่อนอีก 2 คน ได้รับหน้าที่จากโฮชิโนะให้ตามดูเด็กผู้หญิงคนหนึ่งให้ทำงานอย่างสำเร็จลุล่วง เพื่อนของยูอิจิบอกว่าแค่ดูไม่จำเป็นต้องพูดคุยด้วย เด็กผู้หญิงที่ยูอิจิต้องตามคือ ทสึตะ ตัวละครหญิงสำคัญอีกตัว ทสึตะเป็นนักเรียนมัธยมต้นอยู่ชั้นเดียวกับยูอิจิ งานของเธอคือการขายตัวให้แก่ชายที่มาซื้อ รับเงิน และนำเงินนั้นไปให้กับโฮชิโนะ โฮชิโนะจะตัดสินใจเองว่าจะให้ค่าจ้างเธอเท่าไร บ้านของยูอิจิกับทสึตะอยู่ทางเดียวกัน เพื่อนของยูอิจิจึงให้ยูอิจิไปส่งทสึตะที่บ้าน ทำให้ทั้งคู่ต้องกลับบ้านพร้อมกัน ทสึตะเป็นเด็กผู้หญิงร่าเริง เธอโหนราวจับในรถไฟเล่นเมื่อไม่มีผู้โดยสารคนอื่นในตู้ ทั้งคู่ไม่ได้พูดคุยกัน ยูอิจิแค่เดินตามหลังเธอเงียบๆ จนเมื่อทสึตะหันมาถามว่าเธอได้รับเงินจากโฮชิโนะไหม ก่อนเขย่งเงินที่ได้จากการขายตัวนั้นใส่ยูอิจิ และเริ่มเตะยูอิจิ เขย่งกระเป๋าสั้ คล้ายระบายความอัดอั้น ทำให้ยูอิจิรู้ว่าเธอไม่ได้เต็มใจจะขายตัว แต่โดนโฮชิโนะบังคับ ยูอิจิไม่ได้หนีไป เขาดูเธอเดินลงไปร้องไห้ในบ่อน้ำข้างๆ และพาเธอไปส่งจนถึงบ้าน หนังสือตัดมายังฉากซึ่งให้อารมณ์ต่างกันอย่างสิ้นเชิง เป็นฉากที่โฮชิโนะนั่งเล่น

เป็โยโน ทั้งสวยและสง่า เพื่อนๆกล่าวชื่นชม เธอได้รับเลือกให้เล่นเป็โยโนในงานโรงเรียน ประกอบการร้องเพลงประสานเสียงของห้อง โคโนะเป็นคนเงียบขรึม สวย น่ารัก นุคลิกผู้ดี เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนร่วมชั้น ในตอนแสดง โคโนะโดดเด่นที่สุด ในขณะที่ทลีตะเป็นเพียงนักร้องประสานเสียงข้างๆ เช่นเดียวกับยูอิจิ โดยในตอนแสดงยูอิจินั้นคอยแอบมอง โคโนะอยู่เสมอ และโฮชิโนะที่เป็นคนดูนั้นเห็นเหตุการณ์ทั้งหมด

หลังการแสดงจบยูอิจิถูกไหว่วานให้ช่วยเหลือโดยซาซากิ ซาซากิแอบชอบทลีตะและต้องการที่จะรู้จักเธอ ยูอิจิจึงคุยกับทลีตะเพื่อติดต่อให้เพื่อนของเขา จากต่อมาเป็นฉากที่โคโนะรำยมากจนคนคิดไม่ถึง ยูอิจิพา โคโนะมาที่อาคารแห่งหนึ่ง แต่เมื่อ โคโนะเข้าไปในนั้นยูอิจิไม่ได้เข้าไปด้วย เขายืนอยู่ข้างนอก โคโนะเข้าไปเจอกับพวกโฮชิโนะกับเพื่อนข่มขืนเธอ แม้จะพยายามขัดขืน แต่ก็สู้แรงผู้ชายหลายคนไม่ไหว โฮชิโนะยังถ่ายคลิบเก็บเอาไว้เพื่อแบล็คเมลล์อีกด้วย โดยในฉากข่มขืนกลับมีชนนกลปิวเต็มไปหมด หนึ่งตัดมาที่ยูอิจิซึ่งรับรู้ทุกอย่างแต่แรก แต่เขากลับทำได้แค่ยืนอยู่ข้างนอกกับเด็กสาวผมสั้นคนหนึ่งซึ่งเป็นเพื่อน โคโนะ เธอเป็นคนบอกให้โฮชิโนะเล่นงาน โคโนะ แต่เธอไม่คิดว่าโฮชิโนะจะทำรุนแรงขนาดนี้ เธอยังเปิดเผยอีกว่าซาซากิอาคารพวกนี้ เป็นโรงงานเก่าของครอบครัวโฮชิโนะ ก่อนที่บริษัทของครอบครัวเขาจะล้มละลาย ซึ่งเป็นเรื่องที่ยูอิจิไม่เคยรู้มาก่อน

ยูอิจิเสียใจเรื่อง โคโนะ เขาร้องไห้ และเดินออกมา บังเอิญพบกับทลีตะซึ่งเพิ่งเสร็จงาน โดยทลีตะแอบหยิบกระเป๋าตังค์ของลูกค้าที่เธอขายตัวให้ออกมาด้วย เธอพา ยูอิจิ ไปเลี้ยงข้าวที่ร้านอาหารหรูหรร่า สั่งอาหารมากมายเต็มโต๊ะ ทลีตะบอกว่าเธอไม่รับรักซาซากิ เพราะเธอไม่ดีพอสำหรับเขา ในระหว่างกลับบ้านทั้งคู่พูดคุยกันถูกคอ ยูอิจิแนะนำให้ทลีตะรู้จักกับนักร้องคนโปรดของเขา ลิลลี่ชูชู และให้แผ่นเพลงแก่เธอ วันต่อมา โคโนะขาดเรียน ส่วนทลีตะก็เริ่มร้องเพลงของลิลลี่ชูชู ภาพตัดกลับมาที่ข้อความใน โลกออนไลน์ระหว่างฟิเลียและบลูแคทซึ่งต้องการจะหลุดพ้นจากสิ่งที่เป็นอยู่ และส่งข้อความให้กำลังใจกัน

องค์ที่ 4

เป็นส่วนคลี่คลายปมจากองค์ก่อน เผยให้เห็นการแก้ปัญหาของแต่ละคน จุดจบของตัวละคร และบทสรุปของเนื้อเรื่อง

เป็นครั่งแรกที่มีตัวละครอื่นอยู่ในทุ่งหญ้า นอกจากยูอิจิ หนึ่งเริ่มต้นด้วยทลีตะซึ่งยืนอยู่ในทุ่งหญ้ามีแดดสดใส ทลีตะสวมใส่หูฟัง มองไปบนฟ้าเห็นว่าลอยอยู่ เธอดูร่าเริง มีความสุข ตัดมาที่

โฮชิโนะ เขายืนใส่หูฟังเสียงเบาๆ อยู่ในทุ่งหญ้าตอนพระอาทิตย์ใกล้ตก ก่อนจะตัดมาที่ฉากซึ่งเด็กหญิงผมสั้นเพื่อนของคุโนะไม่พอใจที่พวกโฮชิโนะถึงขั้นข่มขืนคุโนะ เธอต้องการให้แกล้งแก่เบาๆ แต่พวกโฮชิโนะกลับข่มขืน เด็กหญิงผมสั้นพยายามบอกให้พวกลูกน้องของโฮชิโนะซึ่งโดนกดขี่บ่อยๆฆ่าเขา แต่ไม่มีใครกล้าทำ ภาพตัดกลับมาที่ทสึคะอีกครั้ง เธอเดินไปเจอคนเล่นว่าวในทุ่งหญ้าจึงขอลองเล่น เมื่อพระอาทิตย์เริ่มคล้อยต่ำ ทสึคะจ้องมองว่าวบนท้องฟ้า เธอบอกว่า “ฉันอยากจะบินไปบนท้องฟ้า” ก่อนหน้าจะตัดมาที่ร่างของทสึคะนอนจมกองเลือดใต้เสาไฟฟ้าในช่วงพระอาทิตย์ใกล้ตกคืน โดยไม่มีวีแววของว่าวหรือคนเล่นว่าวอยู่ตรงนั้นเลย เป็นการปิดฉากตัวละครของทสึคะลง

ฝั่งคุโนะมาเรียนตามปกติ ยกเว้นแต่ทรงผมที่เปลี่ยนไปของเธอ คุโนะ โคนผมจนหัวไม่เหลือผมสักเส้น เธอมาเรียนเหมือนปกติ เสียงๆนึ่งเหมือนเดิม ส่วนยูอิฉิมป่วยในห้องเรียนจึงถูกพาไปเข้าห้องพยาบาล อาจารย์ประจำชั้นเห็นแผ่นซีดีของยูอิฉิมแตกพังจึงถามเหตุผล ยูอิฉิมบอกว่าโฮชิโนะเป็นคนทำ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ยูอิฉิมพูดเรื่องที่ตัวเอง โคนก้นแกล้งกับคนอื่น หนังสือตัดฉากมายังโฮชิโนะยืนอยู่ในทุ่งหญ้าซึ่งไม่ได้เขี้ยวจึเหมือนฉากก่อนๆ ทุ่งหญ้ายากลับแห้งแล้ง เหลือเพียงหญ้าเกรียนๆ ท้องฟ้าก็มัวหมองไม่สดใส โฮชิโนะฟังเพลงแล้วกรี๊ดร้องอย่างบ้าคลั่งภายใต้ทุ่งหญ้าแห้งแล้งนั้น ส่วนข้อความในเว็บบอร์ดของฟิเลียก็ดูสิ้นหวังมากขึ้น สิ่งเดียวที่ดูมีความหวังของนามแฝงฟิเลียหรือยูอิฉิมก็คือคอนเสิร์ตของลิลลี่ชูซึ่งกำลังจะจัดขึ้น

ฉากต่อมาเป็นฉากหน้าคอนเสิร์ตของลิลลี่ชู สถานที่ซึ่งรวมคนแปลกหน้าจากต่างที่แต่กลับเชื่อมโยงกันด้วยนักร้องคนหนึ่งไว้มากมาย ยูอิฉิมเป็นหนึ่งในนั้น โดยฟิเลียซึ่งตัวจริงก็คือยูอิฉิมได้นัดพบกับบลูแคทตัวจริงที่นี่ ในคอนเสิร์ตมีผู้คนท่าทางแปลกๆอยู่ทุกทั้งชายและหญิง เช่นผู้ชายที่โดนต่อย เพราะชื่นชมลิลลี่ชูมากจนเกินไป ยูอิฉิมได้พบกับโฮชิโนะที่หน้างานคอนเสิร์ต ทั้งคู่แลกเปลี่ยนคอนเสิร์ตกันเพราะยูอิฉิมได้ที่นั่งดีกว่า แม้ยูอิฉิมไม่เต็มใจแต่ก็จำยอม โฮชิโนะสั่งให้ยูอิฉิมไปซื้อ โฉก ในขณะนั้นเขาได้เรียกยูอิฉิมและยื่นแอปเปิ้ลสีเขียวให้ พร้อมบอกยูอิฉิมว่าถ้ามีใครเข้ามาคุยด้วยให้เอาแอปเปิ้ลให้ไป ยูอิฉิมมองแอปเปิ้ลที่โฮชิโนะให้มา หนังสือทำให้เห็นว่าบนแอปเปิ้ลเขียนอีเมลของบลูแคทเอาไว้ด้วยปากกาเมจิก พร้อมๆกับขึ้นข้อความของบลูแคทที่บอกฟิเลียในเว็บบอร์ดว่าตัวเขานั้นจะถือแอปเปิ้ลสีเขียวไว้เพื่อให้รู้ว่าคือบลูแคท นั้นหมายถึงบลูแคทในโลกออนไลน์ก็คือโฮชิโนะในชีวิตจริง หลังจากยูอิฉิมซื้อ โฉกกลับมาให้ เขาโบกมือให้โฮชิโนะที่อยู่ไกลๆ

โฮชิโนะเห็นเขาแต่กลับนึกบ้ตรคอนเสิร์ตของยูอิจิทั้งต่อหน้าต่อตาพร้อมรอยยิ้ม ยูอิจิพยายามหาซื้อบัตรไปใหม่แต่บัตรหมดแล้ว ยูอิจิจึงไม่ได้เข้าคอนเสิร์ตไปดูลิลลี่ซุซุ นักร้องคนโปรดที่ตัวเองรอคอยมายาวนาน ยูอิจิได้แต่ยืนมองจอทีวีขนาดใหญ่หน้าคอนเสิร์ตเท่านั้น หลังคอนเสิร์ตเลิก ผู้คนทยอยออกมาจากในฮอลล์ ยูอิจิพบกับโฮชิโนะอีกครั้ง โฮชิโนะเอาแอปเปิ้ลกิน และเดินจากไปโดยไม่ได้แสดงท่าทางรู้สึกผิดอะไรแม้แต่น้อย หลังจากยูอิจิยืนนั่งสักพัก ทันใดนั้นเขาก็ตะโกนว่า “นั่นลิลลี่” “ลิลลี่กำลังโบกมือ” ในตอนนั้นผู้คนพากันเบียดเสียดพุ่งเข้าไปเพื่อใกล้ชิดกับลิลลี่ โฮชิโนะก็เป็นหนึ่งในนั้น เขาชะเง้อหาลิลลี่ ดิคอยู่ในคงผู้คน ในขณะที่นั้นยูอิจิกลับพยายามเดินฝ่าฝูงชนในทิศทางตรงกันข้ามจนเข้าไปหยุดอยู่หลังโฮชิโนะ เวลาผ่านไปสักพักโดยไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นท่ามกลางผู้คนมากมายโฮชิโนะก็ล้มลง ส่วนยูอิจิเดินหนีออกไป หนึ่งฉายภาพความวุ่นวายหลังจากโฮชิโนะล้มลงก่อนจะตัดมายังหน้าจอคำมีดซึ่งขึ้นตัวอักษรภายในเว็บบอร์ดว่าในคอนเสิร์ตนั้นมีคนตาย พร้อมคำถามซึ่งคนในบอร์ดถามว่าใครเป็นคนฆ่าเขา

ฉากสุดท้ายเป็นฉากสรุปเรื่องราว หนังสือให้ภายในบ้านของยูอิจิเริ่มมีแสงแดดสาดส่องเข้ามา แม่ของยูอิจิกำลังตัดผมให้เขาอยู่ ส่วนที่โรงเรียนคุโนะซึ่งกลายเป็นสาวหัวโล้น ใส่หมวกมาเรียนก็ยังคงเล่นเปียโนเหมือนเดิม ฉากของโรงเรียนดูจะสว่างขึ้นจากแต่ก่อนด้วยแสงแดดที่ส่องเข้ามา ยูอิจิเข้าพบครูประจำชั้นเพื่อพูดคุยเรื่องการเรียน ยูอิจิไม่ได้ตอบคำถามอาจารย์ เขาแค่นั่งฟังเงียบๆ พยักหน้าแล้วออกมา ที่ด้านนอกยูอิจิพบคุโนะนั่งเล่นเปียโนอยู่คนเดียวในห้องเรียนซึ่งปิดไฟแล้ว แต่มีแสงส่องผ่านเข้ามา ยูอิจิยืนฟังอยู่เงียบๆ และเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ก็จบลงตรงนั้น พร้อมๆกับข้อความในเว็บบอร์ดที่ยังคงมีต่อมาเรื่อยๆ และภาพของตัวละครแต่ละตัวยืนอยู่ในทุ่งหญ้าที่คล้ายคลึงแต่มีความแตกต่างกัน ทุกคนสวมหูฟัง เริ่มจากยูอิจิที่ยืนอยู่ในทุ่งหญ้าสีเขียว ก่อนจะค่อยๆ กลายเป็นสีเหลือง ภายใต้ท้องฟ้ายามรุ่งอรุณ เช่นเดียวกับทลิดะ แต่ของทลิดะต้นหญ้าจะสูงกว่า เธอขึ้นหลังตา ใบหน้าประดับด้วยรอยยิ้ม มีความสุข ต่อมาด้วยโฮชิโนะยืนอยู่ในทุ่งหญ้าสีน้กเรียน ฉากหลังเป็นแสงดวงอาทิตย์ส่องสะท้อน เขาคุสงบนิ่ง และปิดท้ายด้วยยูอิจิในทุ่งหญ้าที่คล้ายคลึงกับโฮชิโนะเป็นครั้งสุดท้าย

บทที่ 5

ผลการศึกษา

ในเนื้อหาบทที่ 5 จะเป็นการวิเคราะห์ตามจุดประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ความเป็นวัยรุ่นในรูปแบบต่างๆ และวิธีการนำเสนอภาพตัวแทนวัยรุ่น ในภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou จากการศึกษาด้วยการใช้แนวคิดทางสังคมต่างๆ สัญญะและภาพตัวแทน จะได้ผลการศึกษา ดังนี้

5.1 ความเป็นวัยรุ่น

จากในภาพยนตร์ได้มีการแสดงให้เห็นถึงความเป็นวัยรุ่นอยู่หลากหลายลักษณะ ซึ่งการแบ่งวัยรุ่นในภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ฐานะ และครอบครัว โดยจะสามารถแบ่งความเป็นวัยรุ่นได้ทั้งหมด 5 แบบ จากเพศชาย 3 แบบ และเพศหญิง 2 แบบ คือ

5.1.1 เพศชาย

เป็นเพศที่เป็นผู้ดำเนินเนื้อเรื่องหลัก มีอำนาจ และมีความเป็นใหญ่เหนือกว่าเพศหญิง โดยในหนังผู้ชายจะสามารถใช้กำลังบังคับให้ผู้หญิงปฏิบัติตามที่ต้องการได้ จากเพศชายจะสามารถแบ่งวัยรุ่นออกได้เป็น 3 แบบ คือ

- 1) ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น
- 2) ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น
- 3) ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น

1) ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น

วัยรุ่นประเภทนี้มีลักษณะ คือ ใช้ชีวิตไม่ค่อยหุหรือนักเนื่องจากฐานะทางบ้านที่ไม่ค่อยดี ไม่สามารถได้ในสิ่งที่ใจอยากได้ มีลักษณะของเด็กเก็บกด คือ ค่อนข้างเก็บขี้นม เก็บตัวจากคนรอบข้าง มีโลกส่วนตัวสูง เมื่ออยู่กับสมาชิกในครอบครัวมักจะแสดงท่าทางห่างเหิน เย็นชา ไม่พูดคุยด้วยหรือพูดน้อย หลีกเลี่ยงการพบปะหรือพูดคุยกันระหว่างครอบครัว โดยมักหลีกเลี่ยงหนีออกจากครอบครัวโดยการหมกตัวอยู่แต่ในห้องฟังเพลงหรือเล่นอินเทอร์เน็ตแทนที่จะใช้เวลาอยู่กับครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาหรือพบเจอกับปัญหาที่ไม่บอกพ่อแม่หรือสมาชิกในครอบครัว ใช้ชีวิตเหมือนตัวคน

เดียว ไม่ค่อยสนทนากับครอบครัวไม่ว่าจะเรื่องอะไร ขาดความสนิทสนมกับสมาชิกในครอบครัว ความเห็นห่างนี้อาจเกิดมาจากการที่ครอบครัวแตกแยก ล้มสลาย พ่อแม่มีคู่อุปการะใหม่และมีลูกใหม่ ซึ่งไม่ได้ร่วมสายเลือดเดียวกันทั้งพ่อและแม่ ส่งผลให้วัยรุ่นมีความไม่พอใจ เกิดปมภายในจิตใจ กลัวพ่อแม่ไม่รัก จึงเรียกร้องความสนใจด้วยการแสดงออกถึงความเย็นชา ห่างเหิน ต่อต้านพ่อแม่ ในตัวละครยูจินนั้นจะเห็นว่าเมื่อถูกถามว่ามีพี่น้องกี่คน ยูจินตอบว่าเป็นลูกคนเดียว ทั้งๆที่ยูจินมีน้องชายที่เอาแต่เล่นเกม และแม่เองก็กำลังตั้งครรถ์ลูกอีกคนอยู่ จากฉากนี้ก็มีคนวิเคราะห์ไว้ว่าน้องของยูจินทั้ง 2 คนนั้นเป็นน้องต่างพ่อ เนื่องจากในเรื่องพ่อไม่ได้มีความสนใจในตัวยูจินและยังเคยพูดอีกว่าน่าจะตั้งชื่อน้องชายของยูจินว่าสะลีโกะซึ่งมีความหมายว่าลูกคนแรก วัยรุ่นประเภทนี้จะไม่ค่อยมีเพื่อนมากนัก เพราะชอบเก็บตัว

1.1) ปัญหาที่เกิดขึ้น

1.1.1) ความรุนแรงและการกลั่นแกล้ง

จากฐานะที่ไม่ดีและครอบครัวที่ไม่อบอุ่นทำให้วัยรุ่นบางคนเกิดความเจ็บป่วยภายในจิตใจ เนื่องจากชีวิตแย่ๆไม่มีความสุขจึงเกิดความคิดว่าตนเองมีชีวิตที่โหดร้ายกว่าคนอื่นๆ ทำให้รู้สึกโกรธเคืองโลก โกรธเคืองผู้คน สูดทำร้ายระบายออกด้วยการใช้ความรุนแรงและกลั่นแกล้งคนอื่น เพื่อกดขี่คนอื่นต่ำกว่าตน รู้สึกโหดร้ายกว่าตน หรือเพื่อให้อีกฝ่ายพบเจอกับความทุกข์มากกว่าตนเอง เมื่อมีเรื่องโกรธเคืองไม่พอใจ เพราะไม่สามารถปรึกษาใครในครอบครัวได้จึงมักแก้ปัญหาด้วยวิธีการใช้กำลัง ซึ่งจากการใช้กำลังหรือการกลั่นแกล้งต่างๆจริงๆแล้วก็ไม่ได้ทำให้วัยรุ่นประเภทนี้มีความสุขมากยิ่งขึ้น ยิ่งทำก็ยิ่งหล่อหลอมให้กลายเป็นคนเสพติดความรุนแรงจนยากจะถอนตัวทัน เปรียบเหมือนคนหลงทางอยู่ในวังวนของความรุนแรง ซึ่งความรุนแรงก็ไม่ใช่ว่าจะทำให้คนมีความสุขได้ ได้เพียงแต่ความสะใจชั่วครวเท่านั้น

1.1.2) การตกเป็นเป้าของการรังแก

วัยรุ่นที่เกิดปัญหานี้จะตรงข้ามกับวัยรุ่นที่เกิดปัญหาข้างบน แม้จะมีปัจจัยมาจากสิ่งเดียวกัน แต่การแสดงออกและความคิดของวัยรุ่นแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน วัยรุ่นประเภทนี้บางคนจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองคือค่าเมื่อไม่ได้รับความรักจากพ่อแม่ที่เพียงพอ และยังมีฐานะที่ไม่ดี ทำให้ไม่สามารถหาความสุขจากสิ่งใดๆได้ เกิดความรู้สึกว่าตนเองไม่มีอะไรดี ส่งผลให้รักตนเองน้อยลง ขาดความมั่นใจในการเข้ากับคนอื่นๆ กลายเป็นเด็กเก็บตัว เมื่อถูกคนอื่นรังแกก็ไม่ยอมปกป้อง

ตนเอง และไม่กล้านำเรื่องนี้ไปบอกใคร เมื่อไม่สู้ไม่บอกใครจึงไม่มีใครมาคอยปกป้อง ตัวเองก็ไม่ยอมปกป้องตนเอง ทำให้ตกเป็นเป้าของการกลั่นแกล้งที่ไม่มีที่สิ้นสุด และต้องเผชิญกับความทุกข์ไปเรื่อยๆ ในการดำรงชีวิต

1.1.3) การติดอยู่ในโลกออนไลน์

ชีวิตที่ไม่มีความสุขในด้านใดเลย ทำให้วัยรุ่นประเภทนี้พยายามหลีกเลี่ยงชีวิตความจริงที่มีแต่ความเจ็บปวดและไม่มีความสุขเข้าสู่ชีวิตในโลกออนไลน์ที่งดงามดั่งฝัน การที่ในโลกออนไลน์นั้นจะสามารถเป็นใครก็ได้ อยากคุยกับใครก็คุยได้ อยากคุยเรื่องใดก็คุยได้ ทำให้ชีวิตในนั้นมีแต่ความสุข วัยรุ่นที่ชีวิตจริงเจ็บปวดจึงมักหนีเข้ามาหลบซ่อนในโลกออนไลน์ เปลี่ยนแปลงเป็นบุคคลอื่นซึ่งไม่มีใครรู้ตัวตนที่แท้จริง จากเด็กขี้อายในโลกออฟไลน์สามารถกลายเป็นคนดังในโลกออนไลน์ได้ง่ายๆ ทำให้วัยรุ่นประเภทนี้ติดอยู่ในโลกเสมือนจริงเพราะมีแต่ความสุข จนไม่ยอมกลับไปมองความจริง ส่งผลให้เกิดความห่างเหินกับสังคมรอบข้างในชีวิตจริง

1.1.4) การมีพฤติกรรมลักขโมย

ฐานะที่ไม่ดีทำให้วัยรุ่นประเภทนี้ไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ อีกทั้งพ่อแม่ก็ไม่สนใจจึงทำให้วัยรุ่นลักษณะนี้หาทางออกด้วยการก่อคดีลักขโมยขึ้น เพราะความต้องการที่มีมากและขาดผู้ปกครองคอยชี้แนะ วัยรุ่นเหล่านี้มักจะอยากได้ในสิ่งของบางอย่างมากกว่าคนอื่นๆ เพราะมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเกิดความสุขได้เพียงอย่างเดียว แต่เมื่อไม่มีเงินซื้อจึงต้องทำการลักขโมยขึ้น ซึ่งการลักขโมยนี้หากทำสำเร็จและไม่โดนจับในครั้งแรกก็มักจะมีครั้งหลังๆ ตามมา จนเกิดเป็นพฤติกรรมที่คุ้นเคยประจำตัวไป

1.2) จุดจบ

วัยรุ่นประเภทนี้จะมีจุดจบทั้งดีและไม่ดีขึ้นอยู่กับการกระทำของแต่ละบุคคล วัยรุ่นที่ชอบรังแกและกลั่นแกล้งจะหลงอยู่ในวังวนของความรุนแรงหาทางออกไม่เจอ ยิ่งแกล้งยิ่งถล่ม แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ได้มีความสุขอย่างแท้จริง วัยรุ่นประเภทนี้มักไม่มีความสุขและไร้ซึ่งเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่รักอย่างแท้จริง ทำให้ต้องใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวเรื่อยไป ส่วนวัยรุ่นที่ชอบถูกรังแกจิตใจของพวกเขาแย่ และมีอาการเก็บกด การโดนกลั่นแกล้งมากๆ ยังส่งผลให้วัยรุ่นพวกนี้เกิดความเจ็บป่วยทางจิตใจ กลัวการเข้าสังคม รู้สึกว่าตัวเองด้อยค่าและไร้ศักดิ์ศรี การโดนกลั่นแกล้งหนักเข้ามีแต่จะรีบความเป็นตัวตนไปจนยอมตกเป็นเบี้ยล่างของคนอื่น จุดจบของวัยรุ่นประเภทนี้เป็นวิธีที่รุนแรง

ซึ่งสืบเนื่องมาจากความเก๋ไก๋ที่โดนกลั่นแกล้งจนทำให้การแก้ปัญหาของพวกเขารุนแรงตามมา คือการจบปัญหาด้วยการฆ่าคนที่แกล้งตนเองซะ

วัยรุ่นประเภทนี้ที่ก่อปัญหาหลักๆ โหมจะมีจุดจบที่ไม่ดี ส่วนใหญ่จะโดนจับได้ แม้ทำสำเร็จในครั้งต้นๆ แต่ครั้งต่อๆ มาต้องมีครั้งที่โดนจับได้ ทำให้เกิดประวัติที่ไม่ขาวสะอาด หรือถูกสังคมภายนอกมองว่าไม่ดี และการติดอยู่ในโลกออนไลน์ของวัยรุ่นลักษณะนี้หากไม่สามารถคิดได้ก็จะทำให้บุคคลนี้เหินห่างจากโลกภายนอกมากขึ้นๆ ขาดปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง จนไม่มีเพื่อนในชีวิตจริง และไม่รู้จักการเข้าสังคมในโลกแห่งความจริง ต้องใช้ชีวิตหลอกล้ออยู่ในโลกออนไลน์เรื่อยไป

2) ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น

วัยรุ่นที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น จะมีลักษณะของวัยรุ่นที่ดี สมบูรณ์พร้อม เนื่องจากมีฐานะที่ดีทำให้สามารถได้สิ่งที่ตนเองต้องการ ใช้ชีวิตอยู่อย่างหรูหรา สะดวกสบาย ได้รับประทานอาหารดีๆ สมบูรณ์พร้อม ทำให้มีร่างกายสูงสมส่วน มีรสนิยมที่สูงกว่าคนทั่วไป เพราะมีเงินและได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่เพียงพอ อย่างไฮโซโนะก่อนครอบครัวล้มละลายก็ชื่นชอบเพลงสากล มีความรู้เรื่องนักร้องดีกว่าคนอื่นๆ ครอบครัวที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักยังขัดเกลาให้วัยรุ่นลักษณะนี้มีจิตใจที่ดี มองโลกในแง่ดี เพราะชีวิตมีแต่ความสุข ความสบาย มีบุคลิกภาพที่ดีจึงได้รับหน้าที่เป็นตัวแทนของนักเรียนในด้านต่างๆ เป็นคนที่เพื่อนรักหรือมีชื่อเสียงในด้านต่างๆ อย่างไฮโซโนะก่อนล้มละลายก็ได้รับเลือกเป็นประธานชั้นเรียน มีชื่อเสียง ไปไหนทุกคนก็รู้จักได้เป็นหัวหน้าหรือจุดศูนย์กลางของเพื่อนๆ ชอบพาเพื่อนไปที่ยวบ้าน เลี้ยงข้าว และบางทีก็ไม่ค่อยเห็นคุณค่าของเงินมากนัก

2.1) ปัญหาที่เกิดขึ้น

2.1.1) จิตใจอ่อนแอ

วัยรุ่นประเภทนี้เพราะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขมาตลอด อยู่แต่ในโลกที่มีความสวยงาม ทำให้มีจิตใจที่อ่อนแอ เพราะคุ้นชินกับความสุขมาตลอด ชีวิตที่มีแต่ความสุขยังทำให้อ่อนแอรักตนเองมากจนเกินไป เมื่อเจอเรื่องร้ายๆ เรื่องไม่ดีหรือความทุกข์หนักๆ ขึ้น ส่งผลให้ไม่สามารถรับมือกับความทุกข์นั้นได้ เนื่องจากจิตใจอ่อนแอ ไม่เข้มแข็ง เกิดอาการต่อต้านและรับไม่ได้กับความทุกข์เหล่านั้น หากทางแก้ปัญหาไม่ได้ มีจิตใจที่ไม่เข้มแข็งพอ เมื่อพบความทุกข์เพียงเล็กน้อยก็จะรู้สึก

เหมือนเป็นเรื่องใหญ่ ไม่สามารถจัดการกับความทุกข์หรือปัญหาเหล่านั้นได้ มีความหลงติดยึดติดอยู่กับตนเองหากพบเจอกับเรื่องที่ทำให้ตัวตนของตัวเองเปลี่ยนแปลงจะรับไม่ได้ เมื่อเจอปัญหาหนักจะอ่อนแอเกินแบกรับและรู้สึกเหมือน โลกพังทลาย

2.2 จุดจบ

วัยรุ่นลักษณะนี้จะต้องเผชิญกับปัญหาหรือความทุกข์หนักๆเพื่อทดสอบความแข็งแกร่งของจิตใจ คือ การเปลี่ยนแปลงของตนเองในด้านต่างๆทั้งครอบครัวและฐานะ วัยรุ่นประเภทนี้จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงไม่ได้เพราะมีจิตใจที่อ่อนแอ ทำให้จุดจบของวัยรุ่นลักษณะนี้ไม่ค่อยดีนัก จะสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง แยกแยกจากสังคม มีการเปลี่ยนแปลงบุคลิกไปในทางที่เลวร้าย เพื่อต่อต้านความทุกข์ จุดจบของวัยรุ่นลักษณะนี้จะมีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปและเป็นชีวิตที่ต้องเรียนรู้กับความทุกข์ และมักจะสูญเสียเพื่อนเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงบุคลิกของตนเอง และความเห็นแก่ตนเองมากเกินไป

3) ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น

วัยรุ่นที่ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่นเป็นประเภทวัยรุ่นที่ในหนังไม่ได้เน้นไปถึง แต่จะสามารถเห็นได้จากตัวละครโดยรวม วัยรุ่นประเภทนี้ด้วยพื้นฐานจากฐานะทางครอบครัวที่ไม่ได้ดี ทำให้มีบุคลิกทั่วไป ไม่โดดเด่น มีความคิดเหมือนคนอื่นทั่วไป ไม่ได้ใช้ชีวิตหรูหราหรือสะดวกสบาย แต่ก็ถูกทดแทนด้วยความรักความอบอุ่นจากคนในครอบครัว ทำให้มีลักษณะนิสัยที่ร่าเริง มีความเป็นตัวของตัวเอง เรียนรู้เก่ง รู้จักการแก้ไขปัญหาเพราะได้รับการปรึกษา และมีกำลังใจที่ดีจากครอบครัว สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี ไหลไปตามกระแสของสังคม ใช้ชีวิตอยู่แบบกลางๆไม่โดดเด่น แต่ก็มีความสุขในแบบของตนเอง มีเพื่อนเยอะ มักจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นวัยรุ่นแบบที่พบได้มากในภาพยนตร์

3.1) ปัญหาที่เกิดขึ้น

3.1.1) การไร้ตัวตนในสังคม

วัยรุ่นประเภทนี้เป็นพวกไม่มีลักษณะที่พิเศษหรือโดดเด่น ไม่ได้มีฐานะมีเงินที่จะซื้อสิ่งของหรูหรามาประดับให้ตัวเองโดดเด่น แต่พื้นฐานความรักทางครอบครัวดีจึงทำให้ไม่มีปัญหาในสังคม รู้จักการปรับตัวเข้ากับสังคมหรือสถานการณ์รอบข้างได้ดี ทำให้กลมกลืนไปกับผู้คนส่วนใหญ่ ถึงแม้จะมีความเป็นตัวของตัวเองแต่ก็เป็นความเป็นตัวของตัวเองที่คล้ายคลึงกัน

เพราะฉะนั้นวัยรุ่นประเภทนี้จะเกิดปัญหาการไร้ตัวตน คือ ดูไม่โดดเด่น เพราะไม่มีปัญหาอะไรดูกลมกลืนไปหมดทุกอย่าง การปรับตัวเก่งยังทำให้วัยรุ่นประเภทนี้เป็นพวกลูกน้องในกลุ่มเด็กเกเร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหากับตนเอง คอยทำตามคำสั่งของคนอื่น ซึ่งคนประเภทนี้จะมีจำนวนค่อนข้างมาก และไม่เป็นที่จดจำของคนอื่น หลายครั้งพยายามจะสร้างความโดดเด่นให้แก่ตนเอง เช่น คอยเอาใจผู้นำกลุ่มอย่างมาก แต่สุดท้ายก็จะล้มเหลว

3.2) จุดจบ

เนื่องจากวัยรุ่นประเภทนี้สามารถปรับตัวได้ดีกับทุกสถานการณ์รอบข้าง จุดจบของวัยรุ่นประเภทนี้จึงค่อนข้างดี สามารถไหลไปตามเหตุการณ์ได้ทุกจังหวะ ไม่ได้มีความผิดที่สาหัสจึงสามารถเอาตัวรอดไปได้เรื่อยๆ ได้ใช้ชีวิตที่มีความสุขของตนเองต่อไป การไม่ได้รับการจดจำกลับเป็นผลดีที่ทำให้เมื่อทำเรื่องไม่ดีก็ไม่ค่อยมีใครนึกถึงหรือคิดเอาเรื่อง ไม่มีใครจำได้ ทำให้สามารถใช้ชีวิตไปได้แบบปกติเรื่อยๆ

5.1.2 เพศหญิง

เพศหญิงเป็นเพศที่ถูกกระทำในเรื่อง โดนบังคับ และใช้อำนาจจากฝ่ายชาย โดยในหนังสือหญิงจะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของผู้ชาย ในผู้หญิงจะสามารถแบ่งวัยรุ่นออกได้เป็น 2 แบบ คือ

- 1) ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น
- 2) ฐานะดีแต่ครอบครัวไม่อบอุ่น

1) ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น

ผู้หญิงที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น จะมีลักษณะที่ดูดี หรูหรา มีเงินในการซื้อสิ่งของประดับรูปร่าง หรือรับประทานอาหารดีๆ ถูกหลัก ในครอบครัวที่ฐานะดีและให้ความใส่ใจลูกยังสอนให้รู้จักกิริยามารยาทแบบสุภาพ ทำให้มีบุคลิกงดงามทั้งรูปร่าง หน้าตา และกิริยามารยาท มีท่าทางแจ่มซอ เรียบร้อย มีความโดดเด่น ได้รับการสนับสนุนให้เรียนในด้านเกี่ยวกับดนตรีและศิลปะ ทำให้มีความสามารถเป็นเลิศกว่าคนอื่น อย่างคุณโนะที่เก่งเปียโนจนได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนแสดงในงานโรงเรียน ครอบครัวที่อบอุ่นยังหล่อหลอมให้วัยรุ่นแบบนี้เป็นคนที่มีจิตใจดี เพราะมีความพร้อมทุกอย่างจึงไม่คิดร้ายต่อบุคคลอื่น มีจิตใจที่เข้มแข็งแต่อ่อนโยนจากการได้รับความรักอย่างเพียงพอ

ทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ อีกทั้งยังเป็นที่พักของเพื่อนๆ ได้รับการชื่นชม รักษาเกียรติของตนเอง ยอมรับกับความผิดพลาดได้เพราะมีครอบครัวคอยให้กำลังใจ

1.1) ปัญหาที่เกิดขึ้น

1.1.1) การตกเป็นเป้าของการรังแก

ในวัยรุ่นผู้หญิงประเภทนี้จะแตกต่างกับผู้ชายตรงที่วัยรุ่นผู้หญิงในลักษณะนี้จะตกเป็นเป้าของการอิจฉาริษยาจากคนอื่นๆ แม้จะได้รับการชื่นชมจากเพื่อนๆ แต่ก็ถือเป็นกระจก 2 ด้าน ยังมีคนรักยิ่งใคร่ใคร่ก็ยังมีคนเกลียดและไม่ชอบมากขึ้นเท่านั้น ด้วยความที่ผู้หญิงเป็นเพศที่อิจฉา เมื่อวัยรุ่นประเภทนี้เป็นพวกดีไปหมดทุกด้าน อีกทั้งกิจกรรมยามว่างที่งดงามแบบผู้ดียังทำให้ดูเย่อหยิ่ง จึงเป็นสาเหตุให้ผู้หญิงคนอื่นๆเกิดความไม่พอใจและความอิจฉา ทำให้วัยรุ่นประเภทนี้ถูกรังแกบ่อยๆ อย่างเช่นที่คุโนะ โคนเพื่อนผู้หญิงอิจฉาเลยสั่งให้โฮชิโนะไปเล่นงาน การรังแกของผู้หญิงยังรวมไปถึงการซุบซิบนิทาและข่าวลือต่างๆที่วัยรุ่นประเภทนี้ถูกโจมตี

1.2) จุดจบ

จุดจบของวัยรุ่นหญิงลักษณะนี้จะมีจุดจบที่ค่อนข้างดี เนื่องจากมีพื้นฐานทางครอบครัวที่ดีในทุกๆด้าน เมื่อเผชิญกับปัญหาก็จะได้รับความรักจากผู้ปกครองทำให้มีความเข้มแข็งสามารถตั้งรับกับปัญหาได้ ในหลายรูปแบบ วัยรุ่นประเภทนี้ยังไม่เคยคิดร้ายหรือทำเรื่องไม่ดีต่อคนอื่นทำให้ไม่มีผลกระทบอะไรที่ไม่ดีแก่ตนเอง จึงมีจุดจบที่สดใส สามารถต่อสู้และผ่านพ้นจากปัญหาทั้งหมดและใช้ชีวิตต่อไปอย่างปกติได้

2) ฐานะดีแต่ครอบครัวไม่อบอุ่น

วัยรุ่นหญิงที่ฐานะดีแต่ครอบครัวไม่อบอุ่นนั้น แม้ครอบครัวจะมีฐานะดีแต่ด้วยครอบครัวที่ไม่อบอุ่นไม่ได้รับความใส่ใจ ทำให้ลักษณะของผู้หญิงแบบนี้คือ มีข่าวของเครื่องใช้พื้นฐานที่ครบถ้วน เป็นของดี ใช้ชีวิตสุขสบาย แต่การที่ครอบครัวไม่อบอุ่นไม่มีความใส่ใจทำให้บางครั้งเมื่อขาดอะไรไปวัยรุ่นประเภทนี้ก็จะไม่บอกพ่อแม่ทำให้ไม่สามารถได้ในสิ่งต้องการ การที่ครอบครัวไม่ใส่ใจยังทำให้เด็กขาดการอบรมเรื่องกิจกรรมยามว่างความเป็นผู้ดี ทำให้มีลักษณะที่แก่นเขี้ยว ไม่เรียบร้อย มีความเอาแต่ใจ หรือประพฤติดิบ้าง ทำให้ไม่มีเพื่อนสนิทในเพศเดียวกัน ไม่ได้รับความชื่นชมจากเพื่อนผู้หญิง เมื่อพบเจอปัญหาก็ไม่สามารถบอกพ่อแม่ได้ มีความรักสนุก ชอบเที่ยว

เนื่องจากที่บ้านไม่มีความสุขจึงพยายามหลีกเลี่ยงด้วยการไปเที่ยว มีการใช้เงินซื้อพวกของขลัง โขกกลางไว้ยึดเหนี่ยว มองหาความรักจากคนอื่น แต่รักตนเองน้อย และมีพฤติกรรมดูแลตนเอง

2.1) ปัญหาที่เกิดขึ้น

2.1.1) การตกเป็นเป้าของการรังแก

วัยรุ่นหญิงลักษณะนี้มักจะมีพฤติกรรมกระโดดกระเดก แก่นเซี้ยว และมักใช้ชีวิตไม่ถูกต้องตามแบบแผนของผู้หญิงนัก ทำให้ตกเป็นเป้าการนินทาจากเพื่อนผู้หญิง และด้วยความโดดเด่นยังทำให้ตกเป็นเป้าของผู้ชายในการใช้อำนาจ ด้วยความที่ไม่ได้รับความรักที่เพียงพอจากผู้ปกครองทำให้เกิดความรักตนเองน้อย เมื่อถูกบังคับหรือฝืนใจจึงยินยอม เพราะเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ อีกทั้งยังไม่สามารถที่จะปรึกษากับครอบครัวหรือไม่ยอมให้คนมาบังคับ จึงส่งผลให้ถูกรังแกอยู่ซ้ำๆ อย่างที่คิดซึ่งครอบครัวก็มีฐานะแต่เมื่อโดนบังคับให้ขายตัวก็ยอม เพราะรักในตนเองน้อย เห็นค่าตนเองน้อย

2.2.2) การติดอยู่ในโลกออนไลน์

เมื่อไม่มีความสุขในชีวิตจริงเนื่องจากขาดความรักทั้งจากคนอื่นและตนเอง วัยรุ่นประเภทนี้จึงต้องหลีกเลี่ยงเข้าสู่โลกออนไลน์ซึ่งเต็มไปด้วยความสุข สามารถสร้างตัวตนที่ไม่มีใครรู้จักและใช้ชีวิตอยู่ในโลกออนไลน์ปลอมๆ ของตนเองอย่างมีความสุข การติดอยู่ในโลกออนไลน์ทำให้การสื่อสารกับคนรอบข้างน้อยลงๆ เกิดการเปรียบเทียบความสุขในโลกจริงและโลกเสมือนจริง จนเกิดความรู้สึกเกลียดชังโลกแห่งความจริง และพยายามที่จะหนีให้พ้น

2.2.3) การมีพฤติกรรมลักขโมย

ถึงแม้จะมีเงินมีฐานะ แต่ความไม่ใส่ใจของครอบครัวทำให้วัยรุ่นประเภทนี้รู้สึกขาดบางสิ่งบางอย่าง จนถึงขั้นต้องลงมือขโมย อย่างการขโมยเงินเพื่อเข้ากินข้าวในภัตตาคารดีๆ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ใหญ่หรือพ่อแม่จะเป็นคนพาลูกๆ ไปทาน ซึ่งการลักขโมยนี้หากทำสำเร็จและไม่โดนจับในครั้งแรกก็มักจะมีครั้งหลังๆ ตามมา จนเกิดเป็นพฤติกรรมที่คุ้นเคยประจำตัวไปได้

2.2) จุดจบ

วัยรุ่นประเภทนี้มีจุดจบที่ไม่ดีถึงขั้นเลวร้าย การมีเงินเพียงอย่างเดียวไม่ได้ช่วยให้วัยรุ่นประเภทนี้สามารถผ่านพ้นปัญหาไปได้ วัยรุ่นลักษณะนี้จะเผชิญกับปัญหาที่รุนแรงและยากจะแก้ไข เมื่อไม่ได้รับคำแนะนำหรือการปรึกษาจากครอบครัว วัยรุ่นแบบนี้จะโดนความโดดเดี่ยวเกาะกิน

และรู้ทางออกในการแก้ปัญหา จากปัญหาต่างๆที่ตัวเองเผชิญและก่อกำเนิด ทำให้ความรู้สึกด้อยค่าของวัยรุ่นประเภทนี้มีสูง ด้วยความรักในตนเองที่มีน้อย และการรู้สึกว่าตนเองด้อยค่า ทางออกจึงเป็นการหนีปัญหาด้วยการจบชีวิตตนเองลง คือ การฆ่าตัวตาย จุดจบของวัยรุ่นประเภทนี้จึงมีคมและหุน่ ไม่สามารถใช้ชีวิตต่อไปได้

บทสรุป

จากประเภทวัยรุ่นทั้ง 5 แบบ คือผู้ชาย 3 แบบ ผู้หญิง 2 แบบ จะพบว่าวัยรุ่นที่มีความเป็นวัยรุ่นที่ดีที่สุด คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่มีฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นลักษณะนี้มีปัญหาเพียงอย่างเดียว และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากบุคคลอื่น วัยรุ่นประเภทนี้ยังไม่เป็นภัยต่อผู้อื่น วัยรุ่นอีกประเภทที่ดีเช่นกัน คือ วัยรุ่นผู้ชายที่ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นลักษณะนี้ก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงอย่างเดียว และไม่ใช่ปัญหาที่ร้ายแรง การทำเรื่องร้ายๆต่อผู้อื่นก็มีน้อย และสามารถมีจุดจบหรือการแก้ปัญหาที่ดี เมื่อเทียบจากวัยรุ่น 3 แบบที่ดั้นนั้นจะเห็นว่าจุดที่มีเหมือนกันคือครอบครัวอบอุ่นแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นพื้นฐานที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่น ส่วนวัยรุ่นประเภทที่ไม่ดีที่สุด คือผู้ชายฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น ซึ่งสร้างปัญหาที่ตามมามากมายต่อทั้งตนเองและผู้อื่น

5.2 วิธีการนำเสนอภาพตัวแทน

เป็นการอธิบายถึงผลการศึกษาตามจุดประสงค์ข้อที่ 2 วิธีการนำเสนอภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่น โดยในภาพยนตร์ได้มีวิธีการนำเสนอภาพตัวแทนวัยรุ่นซึ่งสามารถพบได้ด้วยวิธีการหลักๆดังนี้

5.2.1 รหัสอรรถลักษณะ

ในภาพยนตร์ได้มีการใช้รหัสอรรถลักษณะที่สื่อถึงความเป็นวัยรุ่น และตัวละครต่างๆในหลายๆฉาก โดยในที่นี้จะสามารถพบรหัสอรรถลักษณะผ่านประเด็นใหญ่ๆ คือ

- 1) ตัวละคร
- 2) ฉาก

1) ตัวละคร

ในภาพยนตร์ได้มีการนำเสนอภาพตัวแทนความเป็นวัยรุ่นผ่านตัวละครวัยรุ่นในเรื่อง โดยจากตัวละครต่างๆจะสามารถเห็นถึงวิธีการสร้างภาพตัวแทนได้หลากหลายประเด็น ดังนี้

1.1) นิสัยของวัยรุ่น

ตัวละครในเรื่องหลักๆทั้ง 4 ตัวจะมีอุปนิสัยที่แตกต่างกัน โดยภาพยนตร์ได้ใช้วิธีการนำเสนออุปนิสัยของวัยรุ่นคนนั้นๆด้วยรหัสวรรดลัษณ์ที่แตกต่างกัน คือ

1.1.1) วัยรุ่นเงียบขรึม เก็บตัว

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีนิสัยเงียบขรึมผ่านตัวละครยูจินด้วยการที่ยูจินสวมใส่หูฟังอยู่ตลอดเวลาเมื่ออยู่ในโลกจินตนาการของตนเอง สื่อให้เห็นว่ายูจินเป็นคนปิดตัว ปิดกั้น ไม่อยากคุยกับคนอื่น เป็นคนไม่มีมนุษยสัมพันธ์ ไม่ชอบการเข้าสังคม ชอบอยู่ในโลกของตนเองมากกว่า

1.1.2) วัยรุ่นเกร

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีนิสัยเกรผ่านตัวละครโฮชิโนะ โดยวิธีการให้ตัวละครนี้ยืนค้อมคั่งในโลกจินตนาการ ชอบกลั่นแกล้งคนอื่น และให้ตัวละครนี้ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหาต่างๆ สื่อให้เห็นว่าโฮชิโนะเป็นคนค้อมคั่ง เกร รักการใช้ความรุนแรง แก้ปัญหาโดยใช้ความรุนแรง

1.1.3) วัยรุ่นร่าเริง ชอบเข้าสังคม รักสนุก

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีนิสัยร่าเริงผ่านตัวละครทสึตะ ด้วยการปรากฏตัวของตัวละครนี้ที่มาร่วมรอยยิ้ม สื่อถึงความเป็นมิตร ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ชอบการพูดคุยกับคนอื่นๆ และตอนที่ทสึตะโหนกราวลไฟเล่นหรือการที่ตัวละครนี้เมื่ออยู่ในโลกจินตนาการมักจะยิ้ม มีท่าทางสดใส อีกทั้งยังเล่นว่าว สื่อถึงความร่าเริง ชอบเล่นสนุก

1.1.4) วัยรุ่นที่ดี เพียบพร้อม

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีนิสัยดีเพียบพร้อมผ่านตัวละครคุโนะ ด้วยการให้ตัวละครนี้ทำสิ่งพื้นฐานของการเป็นวัยรุ่นที่ดี คือ การเรียนดีศิลปะเด่น และเป็นคนที่มาพร้อมกับเสียงชื่นชมของคนอื่นๆ มีคนนับหน้าถือตา มีชื่อเสียง ได้รับการชื่นชมในโรงเรียนทั้งจากครูและนักเรียน เป็นต้นแบบของวัยรุ่นที่ดีในอุดมคติ

1.2) เพศภาวะ

เพศภาวะเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากสังคม ในภาพยนตร์ปรากฏอยู่ 2 เพศ คือ ชาย และหญิง ซึ่งวิธีการนำเสนอของ 2 เพศนี้ก็จะแตกต่างกันไปตามแต่ละเพศ

1.2.1) เพศชาย

วัยรุ่นชายเป็นเพศที่ทำหน้าที่ดำเนินเนื้อเรื่องของหนัง สร้างปมต่างๆ ให้เกิดขึ้น มีอำนาจในการชักจูงหรือบังคับให้ตัวละครฝ่ายหญิงดำเนินไปในทางที่ต้องการ การกระทำของตัวละครชายจะกระทบแก่ผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นโอชิโนะที่บังคับให้ทสึเคะขายตัว หรือให้เพื่อนรุมข่มขืนคุโนะ แสดงให้เห็นว่า เพศชายเป็นเพศที่มีบทบาทเป็นผู้นำ มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง

1.2.2) เพศหญิง

ผู้หญิงเป็นตัวละครที่ไม่มีทิศทางเนื้อเรื่องของตนเอง แต่มีการดำเนินเรื่องไปตามการกระทำของตัวละครฝ่ายชาย เป็นเพศที่ถูกบังคับกดขี่ใช้อำนาจ ถูกกระทำจากตัวละครฝ่ายชายในหลายๆอย่างและไร้ซึ่งกำลังในการต่อต้าน การกระทำของตัวละครหญิงในหลายๆฉากมีการชี้แนะจากฝ่ายชาย แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงยังคงอยู่ใต้อำนาจของผู้ชาย เป็นเพศที่อ่อนแอ ไร้อำนาจ ต้องเป็นผู้ตาม หรือผู้ถูกกระทำ มีฐานะเป็นเครื่องมือและเครื่องระบายอารมณ์อย่างหนึ่งของผู้ชาย

1.3) ครอบครัว

ในภาพยนตร์ตัวละครจะมีพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน ซึ่งครอบครัวเป็นปัจจัยหลักอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้วัยรุ่นคนนั้น มีลักษณะบุคลิกนิสัยแบบนั้น โดยในหนังจะมีครอบครัวอยู่ 2 แบบ คือ

1.3.1) ครอบครัวไม่อบอุ่น

เป็นครอบครัวแบบที่เห็นชัดที่สุดในเรื่อง เป็นครอบครัวของตัวละครหลักอย่างยูอิจิ โดยมีวิธีการแสดงให้เห็นถึงครอบครัวที่ไม่อบอุ่น คือ ครอบครัวมีการพูดคุยกันน้อย ไม่สนิทสนมกัน ด้วยยูอิจินั้นตอนอยู่ในบ้านแม่จะอยู่กันพร้อมหน้าแต่กลับไม่ค่อยคุยกับใครเลยทั้งพ่อแม่หรือน้องชาย การที่ยูอิจิบอกว่าตนเองเป็นลูกคนเดียวทั้งๆที่มีน้อง หรือตอนที่ยูอิจิถูกจับเรื่องขโมยก็ให้อาจารย์มารับทราบเรื่องแทนพ่อแม่ หรือตอนที่แม่ใช้ให้ยูอิจิปั่นจักรยานไปส่งตอนปั่นจักรยานก็ไม่ได้พูดคุยกันเลย สื่อให้เห็นถึงความเหินห่างระหว่างกันในครอบครัว และความสัมพันธ์ที่ไม่อบอุ่น

1.3.2) ครอบครัวอบอุ่น

เป็นครอบครัวของตัวละครหลักอย่าง โฮชิโนะในสมัยก่อนที่จะล้มละลาย มีวิธีการแสดงให้เห็นถึงครอบครัวที่อบอุ่น คือ ครอบครัวมีการพูดคุยกันอย่างสนิทสนม โดยตอนที่โฮชิโนะพายูอิจิไปเที่ยวที่บ้าน แม่ของโฮชิโนะก็มาต้อนรับอย่างดี และพูดคุยกับลูกอย่างสนิทสนม สื่อถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างครอบครัว

1.4) ฐานะ

ในภาพยนตร์ไม่ได้เน้นหนักไปที่เรื่องของฐานะมากนัก แต่เรื่องของฐานะก็เป็นวิธีการนำเสนอความเป็นวัยรุ่นในแบบหนึ่งที่จะช่วยให้มองเห็นความแตกต่างของความเป็นวัยรุ่นในแต่ละฐานะ และเป็นสาเหตุหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น ซึ่งในภาพยนตร์ไม่ได้มีการพูดถึงตรงๆ ว่าคนนี้รวยคนนี้จน แต่กลับแฝงมาในรูปแบบที่สามารถตีความได้ โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

1.4.1) ฐานะดี

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีฐานะดีผ่านตัวละคร โฮชิโนะก่อนครอบครัวล้มละลายด้วยการแสดงให้เห็นถึง บ้านที่ใหญ่โต มีพื้นที่หน้าบ้านเป็นสนามหญ้า มีโรงจอดรถ มียานพาหนะเป็นรถยนต์ส่วนตัวซึ่งมีลักษณะเป็นรถเก๋ง ในบ้านมีเครื่องเรือนเยอะ เช่น ห้องของโฮชิโนะดูกว้างขวาง มีกล้องดูดาวซึ่งไม่ใช่สิ่งที่จะหาซื้อได้ถูกๆ ห้องน้ำก็มีพื้นที่กว้าง และยังมีเตียงสุนัขฝรั่งเศสใหญ่ซึ่งกินอาหารเยอะ สื่อถึงความร่ำรวย มีเงินซื้อบ้านหลังใหญ่ซึ่งต้องใช้พื้นที่เยอะ และที่ดินในญี่ปุ่นมีราคาค่อนข้างแพง มีเงินซื้อรถยนต์ส่วนตัวขับ หรือซื้อเครื่องเรือนแพงๆ และมีเงินจ่ายสำหรับค่าอาหารสุนัขกระสอบใหญ่

1.4.2) ฐานะไม่ดี

ภาพยนตร์ได้นำเสนอวัยรุ่นที่มีฐานะไม่ดีผ่านตัวละครยูอิจิด้วยการแสดงให้เห็นถึง บ้านหลังเล็ก คับแคบ ในห้องนั่งเล่นของบ้านยูอิจิจะเห็นว่า มีเพียงแค่ทีวีกับโต๊ะกินข้าวก็ไม่เหลือพื้นที่อีกแล้ว เครื่องเรือนมีจำนวนน้อย ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวขับ เวลาจะไปไหนแม่ของยูอิจิยังใช้จักรยานเป็นพาหนะ สื่อถึงความยากจนหรือไม่มีเงินในการซื้อบ้านหลังใหญ่ๆ หรือเครื่องเรือนแพงๆ และไม่มีเงินซื้อรถยนต์

1.5) การแต่งกาย

ในภาพยนตร์เสื้อผ้าของตัวละครที่ใส่อยู่หลักๆจะเป็นชุดนักเรียน แม้แต่ตอนที่ตัวละครคิดถึงโลกในจินตนาการของตนก็ยังคงสวมชุดนักเรียนอยู่ แสดงให้เห็นว่าชุดนักเรียนคือชุดที่วัยรุ่นควรสวมใส่ โดยชุดนักเรียนยังแฝงสัญลักษณ์ถึงการถูกควบคุมจากคนที่มีวัยมากกว่า เพราะชุดนักเรียนถูกคิดค้นหรือกำหนดขึ้นโดยผู้ใหญ่ การอยู่ในระเบียบวินัย การอยู่ภายใต้กรอบของสังคม ความไม่มีอิสระเสรี การที่ตัวละครบางตัวเช่น โฮชิโนะ หรือทสึตะ แต่งกายด้วยชุดนักเรียนที่ไม่ถูกระเบียบนั้นยังสามารถสื่อถึงความต้องการหลุดพ้นจากกรอบของสังคม การไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม ความมีอิสระ รวมไปถึงการต่อต้านผู้ใหญ่ ในขณะที่คนที่แต่งกายด้วยชุดนักเรียนถูกระเบียบจะสื่อถึงการอยู่ในกรอบ การยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม

สีของชุดนักเรียนซึ่งมีสีหลักๆ คือ สีขาว แสดงถึงความบริสุทธิ์ การเคารพนับถือเสื่อมใส ศรัทธา ความเรียบง่าย ความสะอาด ไร้เดียงสา และหนุ่มสาว ส่วนสีกรมท่าหรือนำเงินเข้มในกางเกงหรือกระโปรง หมายถึงความเชี่ยวชาญ มั่นคง น่าเชื่อถือ รอบรู้ เฉลียวฉลาด สื่อถึงวัยรุ่นเป็นวัยที่บริสุทธิ์ ไร้เดียงสา ต้องรู้จักการเคารพ และยังต้องมีความรู้ เป็นผู้รอบรู้ และเฉลียวฉลาดอีกด้วย นอกจากนี้ในเครื่องแบบของผู้หญิงยังมี โบว์สีแดง ซึ่งสีแดงหมายถึง ความสนุกสนาน เรื่องทางเพศ กิเลส ความรัก สื่อถึงว่าวัยรุ่นเป็นวัยแห่งความสนุกสนาน สนใจในเรื่องทางเพศและความรัก

1.6) สิ่งบันเทิง

ในภาพยนตร์สิ่งหนึ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่ตัวละครวัยรุ่นในเรื่อง และถือเป็นอีกหนึ่งแก่นหลักของภาพยนตร์ คือ เพลงและอินเทอร์เน็ต ตัวละครหลักในเรื่องล้วนชื่นชอบนักร้อง ชอบการฟังเพลงทั้งเพลงสากล เพลงคลาสสิก และเพลงญี่ปุ่น ส่วนอินเทอร์เน็ตก็เป็นสิ่งที่แทรกขึ้นมาเป็นระยะตลอดเรื่อง ในบทบาทของข้อความในเว็บบอร์ดที่พูดคุยกัน โดยทั้งสองสิ่งจะสื่อความหมายได้ ดังนี้

1.6.1) เพลง

ดนตรีหรือเพลงคือศิลปะอย่างหนึ่งที่ผูกพันคู่และหลอมรวมกับความป็นวัยรุ่น ในภาพยนตร์มีทั้งการบรรเลงเพลงคลาสสิกของเคอบุซซึ การกล่าวถึงศิลปินหนุ่ม โด่งดังผู้ล่วงลับอย่าง จอห์น เลนนอน การคลั่งไคล้ในตัวของนักร้องสาวลิลลี่ชูอย่างรุนแรง แสดงถึงบทเพลงหรือดนตรีคือสิ่งที่มีบทบาทในชีวิตของวัยรุ่น เป็นสิ่งที่ผูกพันคู่กับตัวของวัยรุ่น วัยรุ่นในส่วนใหญ่แล้วล้วนดื่มด่ำและหลงใหลไปกับบทเพลงทั้งสิ้น ยิ่งในฉากงานคอนเสิร์ตของลิลลี่ชูชุนั้นส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นที่ไปดู สื่อให้เห็นว่าดนตรีหรือเพลงคือสิ่งบันเทิงสำหรับวัยรุ่นอย่างแท้จริง อีกทั้งการบ้า

คลังนักร้องยังสื่อให้เห็นว่าวัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อที่ต้องการแสวงหาตัวตน จึงหลงใหลนักร้อง เพื่อนำมาเป็นไอดอลของตนเอง

1.6.2) อินเทอร์เน็ต

การที่ตัวละครในเรื่องผูกติดอยู่กับโลกในอินเทอร์เน็ต มีการพูดคุยโต้ตอบกันไปมาทั้งเรื่อง นั้น แสดงให้เห็นว่าอินเทอร์เน็ตหรือสื่อออนไลน์นั้นเป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่วัยรุ่น การที่เมื่ออยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตสามารถเป็นบุคคลอื่นที่ต่างจากตัวจริงได้ และยังสามารถทำอะไรก็ได้ แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่พยายามจะสร้างตัวตนของตนเองขึ้นมาใหม่ และต้องการพื้นที่ในการแสดงออกอย่างอิสระ นอกจากนี้อินเทอร์เน็ตยังสื่อถึงความเป็นสมัยใหม่ ความทันสมัย ความเป็นโลกาภิวัตน์ หมายถึง วัยรุ่นในเรื่องเป็นวัยรุ่นสมัยใหม่ และวัยรุ่นยังเป็นช่วงวัยที่ชื่นชอบความทันสมัยอีกด้วย

2) ฉาก

ในภาพยนตร์จะมีฉากซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสถานที่และแสงสี ดังนี้

2.1) สถานที่

สถานที่ซึ่งเป็นฉากหลักๆมีอยู่ 4 สถานที่ คือ โรงเรียน หุ่นหญา ทะเล งานคอนเสิร์ต โดยเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ในปัจจุบันของหนังจะเกิดขึ้นในโรงเรียน โดยตัดสลับกับฉากหุ่นหญาในโลกจินตนาการซึ่งแทรกขึ้นมาเป็นระยะๆ โดยทะเลในหนังนั้นคือเกาะโอกินาวา เป็นฉากย้อนอดีตของหนังซึ่งค่อนข้างสำคัญและดำเนินเนื้อเรื่องในเกาะนี้อยู่นาน และฉากในงานคอนเสิร์ตถือเป็นฉากใหญ่และฉากสำคัญในการปิดเนื้อเรื่อง โดยแต่ละสถานที่แฝงความหมายที่ไม่เหมือนกัน ดังนี้

2.1.1) โรงเรียน

การดำเนินเรื่องหลักจะอยู่ที่โรงเรียน และเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นก็จะเกิดในโรงเรียน ส่วนใหญ่ในหนังฉากที่เป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องไม่ดีตามมามีจุดเริ่มต้นที่โรงเรียนซึ่งเหล่าวัยรุ่นมาอยู่รวมตัวกัน ในฉากโรงเรียนเนื้อเรื่องมักดำเนินไปแบบอัดอัด ไม่มีความสุข แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเป็นสถานที่รวมตัวของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นที่อยู่ในโรงเรียนส่วนใหญ่จะไม่มีความสุข และเมื่อวัยรุ่นมาอยู่รวมตัวกันมากๆก็จะเกิดปัญหาตามมา เป็นสถานที่รวมปัญหาต่างๆของวัยรุ่น ในความหมายของโรงเรียนโดยตรง คือ โรงเรียนเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นควรอยู่ เป็นสถานที่เรียนหนังสือ ส่วนใน

ความหมายแฝงของโรงเรียนยังหมายถึงสถานที่ที่ค้อยอบรม กักกันให้วัยรุ่นอยู่ในกรอบ เมื่ออยู่ในโรงเรียนก็ต้องสวมชุดนักเรียน แสดงถึงความไม่มีอิสระในสถานที่แห่งนี้ เป็นสถานที่ที่ไม่สามารถปลดปล่อยอารมณ์ได้ เห็นได้จากการที่เมื่อเกิดเรื่องต่างๆขึ้นในโรงเรียน ส่วนใหญ่ตัวละครต่างๆก็จะเก็บอารมณ์นั้นไว้ และไปปลดปล่อยหลังจากออกจากโรงเรียน

2.1.2) ทุงหญ้า

ทุงหญ้าสีเขียวสวยสดงดงาม เป็นฉากในจินตนาการของตัวละครซึ่งโผล่ขึ้นมาเป็นระยะๆ ในหนัง โดยในฉากทุงหญ้าจะมีแต่ความเจิบสงบ ไม่มีคนอื่นรบกวน และผ่อนคลาย ไม่มีเรื่องร้ายใดๆเกิดขึ้นที่ทุงหญ้าเลย แสดงให้เห็นว่าสถานที่นี้คือสถานที่ที่สุขสบายสำหรับวัยรุ่น ความหมายโดยตรงของทุงหญ้าจะหมายถึงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติ ส่วนความหมายแฝงของทุงหญ้าจากในหนัง จะหมายถึงสถานที่ผ่อนคลายหรือสถานที่ที่สามารถปลดปล่อยอารมณ์ตัวตนได้ และมีอิสระ ซึ่งในหนังจะเห็นว่าเมื่อตัวละครจินตนาการว่าอยู่ในทุงหญ้า ทุกคนจะรู้สึกผ่อนคลายเป็นตัวของตัวเอง เช่น ยูอิจิจินตนาการว่าตนเองยืนฟังเพลงในทุงหญ้า หรือทสึดะก็จินตนาการว่าตนเองได้เล่นว้าวในทุงหญ้า ซึ่งทุงหญ้าก็คือการพักผ่อน ปลดปล่อยอารมณ์ การอยู่นอกกรอบ ไร้ซึ่งกฎระเบียบ และความมีอิสระ

2.1.3) ทะเล

ทะเลในภาพยนตร์คือเกาะโอกินาวาที่โซชิโนะยูอิจิและเพื่อนๆ ไปพักผ่อนเที่ยวเล่นในอดีต ทะเลในความหมายโดยตรงจะหมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เอาไว้พักผ่อนผ่อนคลายซึ่งได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น ส่วนความหมายแฝงในหนังนั้น หมายถึง สถานที่พักผ่อนซึ่งวัยรุ่นสามารถปลดปล่อยอารมณ์และตัวตนได้ เห็นได้จากเมื่อไปยังเกาะแห่งนี้ทุกคนผ่อนคลาย สามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ อยากลองอะไรได้ลอง อยากทำอะไรได้ทำ ซึ่งในหนังฉากที่ทะเลเป็นฉากที่มีความสุขที่สุดในเรื่อง ได้ยินแต่เสียงหัวเราะและเสียงพูดคุยอย่างสนุกสนาน นอกจากนี้ทะเลยังหมายถึงสถานที่พักผ่อนของชนชั้นกลางซึ่งต้องใช้เงินจำนวนหนึ่งไปเที่ยว เพราะเมื่อจะไปทะเล ตัวละครในเรื่องก็ต้องเก็บเงินและรวมเงินกันเพื่อไปทะเล ซึ่งมีบางคนถึงกับก่ออาชญากรรมเป็นครั้งแรก คือ การขโมยเงินเพื่อไปเที่ยวทะเล แสดงให้เห็นว่าการไปทะเลนั้นต้องใช้เงินจำนวนหนึ่ง หากฐานะยากจนมากจะไม่สามารถไปได้

2.1.4) คอนเสิร์ต

ฉากคอนเสิร์ตเป็นฉากใหญ่ท้ายเรื่อง ซึ่งในฉากคอนเสิร์ตจะสามารถเห็นถึงอารมณ์ตื่นเต้น คาดหวังของตัวละครในฉากนั้น โดยสถานที่จัดคอนเสิร์ตความหมายโดยตรงจะหมายถึง สถานที่ ซึ่งจัดงานแสดงดนตรีของศิลปินนักร้อง ซึ่งคนที่ไปชมคอนเสิร์ตส่วนมากมักจะเป็นวัยรุ่น ส่วน ความหมายแฝงของคอนเสิร์ตนั้น หมายถึงสถานที่ซึ่งผู้คนต่างที่มารวมตัวกัน โดยมีจุดหมาย เหมือนกันเพียงอย่างเดียว คือ การฟังเพลง และยังเป็นสถานที่ที่สามารถแสดงความบ้าคลั่งหรือ ปลดปล่อยอารมณ์ในการชื่นชมนักร้องออกมาได้โดยไม่ต้องอาย อย่างฉากในคอนเสิร์ตที่มีผู้ชาย คนหนึ่งพูดชื่นชมนักร้องอย่างบ้าคลั่งก็ไม่ได้ดูประหลาด แต่หากไปพูดในสถานที่อื่นก็จะโดนหา ว่าบ้า และการที่ในคอนเสิร์ตนั้นผู้ไปชมส่วนใหญ่มักจะเป็นวัยรุ่นยังสื่อถึงว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ชื่นชอบ ในเสียงเพลง และหลงใหลนักร้อง

2.2) สีและแสง

ในภาพยนตร์จะมีการใช้สีในแต่ละฉากอยู่ไม่มากนัก และมีการเล่นแสงซึ่งจะมีความ แตกต่างกันในแต่ละฉาก ซึ่งแสงและสีเด่นๆที่ภาพยนตร์เลือกใช้ มีดังนี้

2.2.1) สีดำ

ภาพยนตร์เลือกใช้สีดำหรือแสงมืดจนภาพดูเป็น โทนคร่าในฉากที่มีการใช้ความรุนแรง หรือน่าหดหู่ ฉากที่ยูจิกิโดนรุมทำร้ายจากเหล่าเพื่อนๆในช่วงแรกของภาพยนตร์ ห้องเรียนที่ไม่ เปิดไฟไม่มีแสงมืดๆเป็นภาพโทนคร่า ซึ่งสีดำมีความหมายถึงความลึกลับ ความกลัว ปิศาจ ความ โศคร้าย ความตาย และความสกปรก สื่อให้เห็นวัยรุ่นจะมีช่วงที่พบเจอกับความโศคร้าย หดหู่ ความ สกปรก เกิดความกลัว โทนคร่านี้จะถูกใช้แสดงถึงความมืดหม่น อึมครึม หรือความสกปรกที่ตัว ละครได้พบเจอ ส่วนในฉากคอนเสิร์ตที่โฮชิโนะ โคนขวานั้นอยู่ในยามกลางคืนมีฉากหลังเป็น ท้องฟ้าสีดำและตัวโฮชิโนะเองก็ใส่เสื้อผ้าสีดำ สีดำในฉากนี้จะสื่อถึงความตาย

2.2.2) สีขาว

ฉากที่มีสีขาว หรือมีแสงสว่างจนสว่างจ้าเป็นสีขาว จะอยู่ในช่วงย้อนอดีตที่ไปที่เยวเกาะ โอกินาว่าและฉากตอนท้ายๆเรื่องซึ่งเรื่องราวต่างๆได้คลี่คลายจนหมด ความหมายของสีขาว หมายถึง สันติภาพ ความบริสุทธิ์ ความเรียบง่าย ความสะอาด ไร้เดียงสา หนุ่มสาว ความดี ความ ปลอดภัย ซึ่งในช่วงที่หนังใช้สีขาวในเกาะ โอกินาว่าจะสื่อถึงสันติภาพ เพราะในตอนนั้นทุกคนยังเป็นเพื่อนกันอยู่ ไม่มีการก่อกองกำลังร้ายแค้น ความไร้เดียงสา ความเป็นหนุ่มสาวที่ออกไปเที่ยวเล่น

ด้วยกัน ส่วนในฉากต่างๆของหนังทั้งบ้านของยูอิจิหรือที่โรงเรียนก็จะมีการใช้แสงสะอาดจนภาพขาวสว่าง สื่อถึงสันติภาพ ความปลอดภัย ความเรียบง่าย เพราะในตอนนั้นเหตุการณ์ทุกอย่างได้คลี่คลายลงหมดแล้ว เสมือนว่าโทนสึขาวนี้ใช้ในฉากที่ตัวละครรู้สึกผ่อนคลาย มีความสุข และปลอดภัย

2.2.3) สีเขียว

การใช้สีเขียวในภาพยนตร์คือฉากทุ่งหญ้าที่เขียวขจีมากตัดกับสีฟ้าของท้องฟ้าในโลกจินตนาการ สีเขียวนั้นจะหมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ การเติบโต ความหวัง ความสดชื่น ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความเยียบสงบ โดยในหนังจะสื่อถึงความสดชื่น ความเยียบสงบปลอดภัย แม้จะเจอเรื่องไม่ดีมาเมื่อจินตนาการถึงทุ่งหญ้าสีเขียวนี้ทุกอย่างก็จะสดชื่น ผ่อนคลาย อีกทั้งการคิดถึงทุ่งหญ่ายังสื่อถึงความหวังที่จะได้พบกับความเยียบสงบ เมื่อชีวิตจริงไม่ได้เป็นแบบนั้น จึงต้องหลีกหนีมายังที่แห่งนี้

2.2.4) สีฟ้า

สีฟ้าในภาพยนตร์จะปรากฏออกมาพร้อมกับสีเขียวของฉากทุ่งหญ้า โดยสีฟ้าคือพื้นหลังของฉากทุ่งหญ้าที่ท้องฟ้าสีฟ้าคราม ความหมายของสีฟ้า นั้นหมายถึง ความโชคดี แรงบันดาลใจ ความสงบนุ่มนวล ท้องฟ้า อิสระ ความเศร้า ความกลัวใจ ความจริงใจ ผ่อนคลาย และมีตรภาพ ในหนังฉากที่มีท้องฟ้าสีฟ้าอยู่นั้นอยู่ในโลกจินตนาการที่มีความสุข โดยสื่อถึงความสงบ เมื่ออยู่ภายใต้ท้องฟ้าก็จะรู้สึกสงบ มีอิสระ และความผ่อนคลาย อีกทั้งยังสื่อถึงมิตรภาพจากในตอนจบของหนังที่ทุกคนยืนอยู่ใต้ท้องฟ้าสีฟ้าในโลกจินตนาการและดูเหมือนเชื่อมโยงกันอยู่

5.2.2 การเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นแต่ละแบบ

จากในภาพยนตร์หากใช้เรื่องเกี่ยวกับเพศ ฐานะ และครอบครัว จะสามารถแบ่งวัยรุ่นทั้งหมดออกเป็น 5 แบบ และมีการเน้นหนักอยู่เพียง 4 แบบ ซึ่งเมื่อนำวัยรุ่นทุกแบบมาเปรียบเทียบกันแล้วจะพบว่า วัยรุ่นทั้งชายและหญิง ไม่ว่าจะมีความดีหรือฐานะไม่ดี ถ้ามีครอบครัวที่อบอุ่นก็จะไม่สร้างปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบที่รุนแรงต่อตนเองและผู้อื่น ไม่มีพฤติกรรมที่ไม่ดี จุดจบของตัวละครที่ครอบครัวอบอุ่นจะเป็นจุดจบที่ดีทุกตัว จากจุดนี้ของหนังแสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นสิ่งพื้นฐานที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับวัยรุ่น หากครอบครัวไม่อบอุ่นก็จะส่งผลให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเป็นคนไม่ดี ก่อปัญหาต่างๆมากมาย แต่หากมีครอบครัวที่อบอุ่นวัยรุ่นก็จะไม่

สร้างปัญหา ในบรรดาตัวละครทั้งหมดที่มีครอบครัวไม่อบอุ่นจะเห็นได้ว่ายูอิจิเป็นตัวละครเดียวที่มีจุดจบที่ดี ซึ่งสิ่งที่ยูอิจิแตกต่างจากตัวละครที่ครอบครัวไม่อบอุ่นคนอื่น คือ การที่เขาขอมเปิดใจให้แก่บุคคลรอบข้าง ขอมรับความรักความห่วงใยจากผู้อื่นเข้ามา ในจุดนี้หนังต้องการจะสื่อว่าวัยรุ่นที่ครอบครัวไม่อบอุ่นนั้นหากเปิดใจหรือได้รับความรักจากคนอื่นที่เพียงพอก็สามารถทำให้วัยรุ่นเหล่านี้มีพฤติกรรมที่ดีและถูกต้องได้

วัยรุ่นแบบที่หนังเน้นหนักที่สุดคือวัยรุ่นชายที่ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น โดยใช้ตัวละครหลักถึง 2 ตัวในการแสดงให้เห็นความเป็นวัยรุ่นลักษณะนี้ ซึ่งทั้ง 2 คนมีการดำเนินชีวิตและจุดจบที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง คือฝ่ายหนึ่งกลายเป็นเด็กเกเรชอบกลั่นแกล้ง ส่วนอีกฝ่ายเป็นเด็กเก็บกด โคนแกล้งบ่อย จากจุดนี้หนังได้ต้องการแสดงให้เห็นว่าคนที่มีความพื้นฐานหรือปัญหาแบบเดียวกันไม่จำเป็นจะต้องมีพฤติกรรมที่เหมือนกัน จะเห็นได้ว่ายูอิจิเป็นฝ่ายถูกรังแกมาตลอดโดยไม่ตอบโต้ จนสุดท้ายเลือกแก้ปัญหาด้วยการฆ่าโฮชิโนะ และตนเองก็มีชีวิตอยู่ต่อไป ในขณะที่โฮชิโนะที่คอยรังแกคนอื่นอยู่ตลอด ต้องจบชีวิตลงในท้ายที่สุด โดยหนังได้ให้น้ำหนักกับจุดจบของยูอิจิซึ่งเป็นจุดจบที่ดีมากกว่า มีการถ่ายฉากชีวิตของยูอิจิที่ดูสดใสขึ้นหลังฆ่าโฮชิโนะ สามารถใช้ชีวิตได้ในแบบที่ต้องการ ไม่ถูกจับไม่มีใครรู้ว่าเป็นคนฆ่า ส่วนโฮชิโนะแค่ขึ้นข้อความว่าตายสั้นๆ ในจุดนี้แสดงให้เห็นว่าหนังเลือกที่จะทำการสอนใจว่าคนที่เป็นคนดีมาตลอดในที่สุดก็จะพบกับความสุข ในทางกลับกันคนที่ทำแต่เรื่องไม่ดีมาตลอดในที่สุดก็จะพบกับความทุกข์หรือจุดจบที่น่าเศร้า ไม่มีคนอาลัยอาวรณ์ เหมือนกับความเชื่อเรื่องทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว

ในตัวละครหญิง 2 ตัวซึ่งมีลักษณะความเป็นวัยรุ่นที่แตกต่างกัน คือ มีฐานะทั้งคู่แต่คนหนึ่งครอบครัวอบอุ่นและอีกคนครอบครัวไม่อบอุ่น ทั้ง 2 คนนี้พบเจอปัญหาที่คล้ายคลึงกันคือโดนข่มขืนและถ่ายรูปแบบเปลือย แต่จุดจบของทั้งคู่กลับต่างกันอย่างสิ้นเชิง คือคนหนึ่งฆ่าตัวตาย แต่อีกคนยอมรับปัญหาและกลับมาเรียนตามปกติ ในจุดนี้หนังได้ทำการให้แง่คิดไว้ว่าการเจอกับปัญหานั้นมีทางออกได้หลายรูปแบบอยู่ที่จะเลือก ปัญหาแม้จะหนักหนาจนดูไร้ทางออกแค่ไหนก็ไม่จำเป็นต้องหนีปัญหา หากรู้จักยอมรับและเผชิญหน้ากับมันสุดท้ายก็จะมีทางออกรออยู่ ทั้งนี้หนังยังเน้นไปยังจุดจบไม่ดีของทสึตะที่ฆ่าตัวตายมากกว่า แสดงให้เห็นถึงผลเสียของการบังคับขืนใจผู้หญิงว่ามันมีความรุนแรงจนถึงขั้นทำลายชีวิตของคนๆหนึ่งจนหมด ซึ่งตัวละครทสึตะนี้ยังใช้นักแสดงหญิงที่มีหน้าตาน่ารักโดดเด่นจากนักแสดงผู้หญิงคนอื่นๆ คือ ยู อาโออิ โดยปัจจุบัน

นักแสดงคนดังกล่าวกลายเป็นนักแสดงชื่อดัง มีผลงานมากมาย และกำหนดให้ตัวละครนี้มีบุคลิกที่ สดใสร่าเริง น่ารัก ทำให้ผู้ชมเกิดความเอ็นดู ความชื่นชอบ เอาใจช่วย เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความ เศร้าและความสงสารในฉากที่ตัวละครนี้ตาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อเน้นย้ำให้เข้าใจถึงความเลวร้าย ของความรุนแรงต่างๆที่เกิดขึ้นในเรื่อง

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวละครชายและตัวละครหญิงในเรื่องจะพบว่าตัวละครหญิงจะอยู่ ในฐานะที่ตกเป็นเหยื่อของฝ่ายชาย แสดงให้เห็นถึงสังคมชายเป็นใหญ่ในญี่ปุ่นที่ผู้ชายมีอำนาจใน การทำสิ่งต่างๆมากกว่าผู้หญิง และผู้หญิงก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชาย โดยจะเห็นว่าตัวละคร ผู้หญิงจะโดนทำร้ายด้วยการล่วงละเมิดทางเพศ คือ การข่มขืน การขืนใจ ซึ่งผู้กระทำก็คือผู้ชาย และ ไม่มีตัวละครชายในเรื่องคนใดที่โดนกลั่นแกล้งด้วยการล่วงละเมิดทางเพศเลย ในส่วนนี้หนังยัง แสดงให้เห็นถึงแนวคิดที่ว่าผู้หญิงนั้นเป็นเพียงเครื่องมือทางเพศของผู้ชาย เป็นเพศที่ไว้ตอบสนอง ความต้องการของผู้ชาย

นอกจากนี้การกระทำของวัยรุ่นแต่ละแบบในภาพยนตร์ส่วนใหญ่แล้วจะส่งผลกระทบต่อ วัยรุ่นด้วยกันเองมากกว่าจะส่งผลถึงผู้ใหญ่หรือครอบครัว และผู้ใหญ่ก็ไม่ได้เข้ามาบีบคั้นใดๆใน ปัญหาเหล่านี้เลย จากจุดนี้หนังได้แสดงให้เห็นว่าแม้ปัญหาของวัยรุ่นจะรุนแรงแต่ก็ไม่ได้ทำให้ ผู้ใหญ่หันมาสนใจอย่างจริงจัง แม้จะมีทั้งการข่มขืน การกลั่นแกล้ง แม้กระทั่งถึงขั้นการลงมือฆ่า แต่ผู้ใหญ่ก็ไม่รับรู้ถึงรับรู้ก็ไม่ค่อยสนใจมากนัก การที่หนังมีเนื้อเรื่องที่สลดหดหู่แสดงให้เห็นถึง ปัญหาของวัยรุ่นที่รุนแรงในแบบต่างๆนั้น ก็เพื่อกระตุ้นให้สังคมได้ตระหนักถึงปัญหาของวัยรุ่น หันมาใส่ใจ และร่วมกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

สรุปแล้วภาพยนตร์เรื่องนี้มีเนื้อหาที่ต้องการจะบอกว่าสำหรับวัยรุ่นครอบครัวเป็นสิ่ง ที่สำคัญมากที่สุดซึ่งมีส่วนกำหนดให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ครอบครัวอบอุ่นมักจะ ส่งผลให้วัยรุ่นเป็นคนดี ส่วนครอบครัวที่ไม่อบอุ่นก็จะทำให้วัยรุ่นเลือกเดินทางผิด แต่ถึงอย่างนั้น หากได้รับความรักจากที่อื่นเพียงพอต่อการทดแทนความอบอุ่นจากครอบครัวก็สามารถช่วยให้ วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ดีได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับบุคคล คนที่มีพื้นฐานเหมือนกันไม่จำเป็นที่ จะต้องเลือกทางเดินเหมือนกัน แต่ละคนสามารถมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้ และคนที่เป็นคนดีก็ จะได้รับสิ่งที่ดี ในขณะที่คนที่ไม่ดีก็มักจะมีเรื่องร้ายๆ ปัญหาต่างๆที่เข้ามาสู่วัยรุ่นสุดท้ายแล้ว

ล้วนมีทางออก และปัญหาของวัยรุ่นยังเป็นปัญหารุนแรงที่สังคมควรหันมาให้ความสนใจอย่างจริงจัง

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความเป็นวัยรุ่นผ่านภาพยนตร์เรื่อง All about Lilly Chou Chou ทำให้ได้ทราบถึงประเภทของวัยรุ่นในลักษณะต่างๆ และวิธีการนำเสนอภาพตัวแทน ซึ่งวัยรุ่นในแต่ละลักษณะจะถูกแบ่งจากเรื่องเพศ ฐานะ และครอบครัว โดยวัยรุ่นแต่ละประเภทก็จะมีพื้นฐานทางด้านเพศ ครอบครัว และฐานะที่ไม่เหมือนกัน ความแตกต่างในส่วนนี้จะส่งผลไปถึงลักษณะของวัยรุ่นแต่ละคนที่แตกต่างกันไปตามภูมิหลัง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมาทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ไม่เหมือนกัน อีกทั้งปัญหาเหล่านี้ยังส่งผลต่อถึงจุดจบหรือวิถีแก้ไขปัญหาของวัยรุ่นแต่ละคนที่แตกต่างกัน ส่วนการนำเสนอภาพตัวแทนนั้นทำให้ทราบถึงรหัสวรรดิลักษณะ และสัญชาติที่แอบแฝงต่างๆ ในภาพยนตร์

โดยจากภาพยนตร์จะสามารถแบ่งประเภทของวัยรุ่นจากเรื่องเพศ ฐานะ และครอบครัว ออกได้เป็น 5 แบบ จากเพศชาย 3 แบบ และเพศหญิง 2 แบบ คือ เพศชายที่ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น เพศชายที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น เพศชายที่ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น เพศหญิงที่ฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น และเพศหญิงที่ฐานะดีแต่ครอบครัวไม่อบอุ่น ซึ่งจากวัยรุ่นทั้งหมดเหล่านี้วัยรุ่นที่มีความเป็นวัยรุ่นที่ดีที่สุด คือ วัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่มีฐานะดีและครอบครัวอบอุ่น วัยรุ่นอีกประเภทที่ดีเช่นกัน คือ วัยรุ่นผู้ชายที่ฐานะไม่ดีแต่ครอบครัวอบอุ่น ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นประเภทที่ไม่ดีที่สุด คือผู้ชายที่ฐานะไม่ดีและครอบครัวไม่อบอุ่น ซึ่งวัยรุ่นที่ดีทั้ง 3 แบบนี้จะมีลักษณะพื้นฐานคือครอบครัวที่อบอุ่นด้วยกันทั้งสิ้น ในขณะที่วัยรุ่นที่ไม่ดีก็จะมีพื้นฐานครอบครัวไม่อบอุ่น แสดงให้เห็นว่าครอบครัวเป็นพื้นฐานที่ส่งผลที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่น

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ในวัยรุ่นนั้นส่วนใหญ่แล้วก็คือปัญหาการกลั่นแกล้งและรังแก ซึ่งสังคมของวัยรุ่นเป็นสังคมที่ผูกติดอยู่กับการใช้กำลังและความรุนแรง ผู้ที่ถูกกลั่นแกล้งก็มีแนวโน้มจะโดนกลั่นแกล้งไปตลอดจนกลายเป็นเด็กไม่มีสังคม ไม่มีเพื่อน ไม่กล้าปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ในขณะที่ผู้ที่ชอบกลั่นแกล้งคนอื่นนั้นก็จะคิดนิสัยไม่ดีไปเรื่อยๆ ทั้งนี้นิสัยชอบใช้กำลัง วางก้าม เอาแต่ใจ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมในระยะยาวตามมา อีกปัญหาที่พบบ่อยก็คือปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตหรือการติดอยู่ในโลกออนไลน์ ภายใต้อุปกรณ์ใหม่ๆ ที่เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร การจะ

เข้าสู่โลกออนไลน์นั้นทำได้ง่าย วัยรุ่นที่บอบช้ำเจ็บปวดจากโลกแห่งความจริงก็มักจะหนีเข้ามาอยู่ในโลกออนไลน์ซึ่งงดงามเหมือนฝันได้ ส่วนการแก้ปัญหาหรือจุดจบของวัยรุ่นแต่ละแบบนั้นก็ยังมีทั้งที่ดีและไม่ดีขึ้นอยู่กับกรกระทำของแต่ละคน จุดจบที่ไม่ดีของบางคนก็ร้ายแรงถึงขั้นฆ่าตัวตาย ทั้งนี้กำลังใจจากครอบครัวหรือคนรอบข้างเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยจุดดึงวัยรุ่นขึ้นมาจากปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้

วิธีการนำเสนอภาพตัวแทนของภาพยนตร์เรื่องนี้ จะสอดแทรกรหัสวรรณกรรมเอาไว้ในตัวละครและฉากต่างๆ โดยนิสัยของตัวละครและเพศภาวะจะนำเสนอผ่านพฤติกรรมของตัวละครนั้นๆ ฐานะและครอบครัวจะนำเสนอผ่านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของตัวละครทั้งบ้าน และข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ การแต่งกายของตัวละครและสิ่งบันเทิงในเรื่องก็ยังคงแสดงให้เห็นถึงสัญณะของความเป็นวัยรุ่นที่ต้องสวมใส่ชุดนักเรียน นิยมฟังเพลง และเล่นอินเทอร์เน็ต ส่วนสถานที่ในภาพยนตร์ 4 แห่งก็จะแฝงไว้ด้วยสัญณะที่แตกต่างกัน จะเห็นได้หลักๆ คือ สถานที่ที่ต้องถูกตีกรอบ มีความซีเรียส จริงจัง คือ โรงเรียน และสถานที่ที่เป็นที่ผ่อนคลายพักผ่อน ไม่มีกรอบ อีสระ ปลดปล่อยตัวตน คือ คอนเสิร์ต ฟุ้งหญ้า ทะเล ในแสงและสีของภาพยนตร์ก็มีนัยยะที่แฝงอยู่ โดยสีดำจะถูกใช้ในฉากที่ไม่ดี โหดร้าย หดหู่ ในขณะที่สีอื่นอย่างสีขาว สีเขียว และสีฟ้า จะถูกใช้ในฉากที่ดี รื่นโรยสงบเงียบ และมีความสุข

แก่นของเนื้อเรื่องในภาพยนตร์คือครอบครัว ครอบครัวคือพื้นฐานที่สำคัญที่สุดที่หนึ่งนำเสนอ หากมีครอบครัวที่อบอุ่นตัวละครนั้นจะเป็นคนดี ไม่ก่อปัญหา ส่งผลให้มีจุดจบที่ดี ส่วนตัวละครที่ครอบครัวไม่อบอุ่น มักเป็นเด็กมีปัญหา ก่อปัญหาหนัก และมีจุดจบที่แย่ สิ่งที่จะช่วยเยียวยาวัยรุ่นที่ครอบครัวไม่อบอุ่นได้คือความรักจากคนรอบข้าง เพื่อทดแทนความรักของพ่อแม่ที่ขาดหายไป แต่การที่คน 2 คนมีพื้นฐานหรือภูมิหลังเหมือนกันก็ไม่จำเป็นที่ทั้งคู่จะต้องมีพฤติกรรมที่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับนิสัย ความคิดของแต่ละบุคคล โดยเนื้อเรื่องในหนังจะดำเนินอยู่ภายใต้บริบทของสังคมชายเป็นใหญ่ที่ผู้ชายมีอำนาจค้ำชูหญิง บังคับให้ผู้หญิงขายตัว และล่วงละเมิดทางเพศ อีกทั้งผู้ชายยังเป็นตัวละครหลักที่ดำเนินเรื่องอีกด้วย

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังแอบแฝงการสอนใจในเรื่องของการทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว หรือทำอย่างไรได้อย่างนั้น และปัญหาต่างๆ ล้วนมีทางออก โดยยังเน้นย้ำถึงปัญหาของวัยรุ่นที่รุนแรง เพื่อให้สังคมหันมาให้ความสนใจอย่างจริงจังอีกด้วย

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

คันฉัตร รังสีกาญจน์ส่อง.(2554). **BIOSCOPE : ย้อนรำลึก All about Lilly Chou-Chou**. นนทบุรี :

ไบโอสโคป พลัส จำกัด.

เจริญวิทย์ ฐติวารักษ์.(2544). **การสร้างสารสนเทศและภาพลักษณ์**.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

พรพิมล เกษมมาคินทร์.(2539). **พัฒนาการของวัยรุ่น**. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ:คอมฟอร์ม.

ไพศาล ภูไพบูลย์, อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม.(2547).**หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และ**

การดำเนินชีวิตในสังคม ม.1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

วชิ เรื่องพรวิสุทธิ.(2550).**การบริโภคสัญญาณในการท่องเที่ยวของสังคมไทยร่วมสมัย**.วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปปะและการออกแบบสื่อ,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุชา จันทน์เอม.(2529).**จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ:แพรววิทยา.

บทความและสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ขจร ฝ่ายเทศ.(ม.ป.ป).**การวิเคราะห์ภาพตัวแทนความเป็นสตรีในสื่อภาพยนตร์การ์ตูนวอล ดิสนีย์**

[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก

http://kukr.lib.ku.ac.th/ku_proceed/KUCON/search_detail/result/13871

คนซีหึ่ง(นามแฝง).(2549).**อินเทอร์เน็ตกับวัยรุ่น** [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558.

เข้าถึงจาก <https://www.gotoknow.org/posts/83216>

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์.(2545). **เรื่องราว ของความรุนแรงของสังคมไทย นำหันศพ พ่อฆ่าลูก และ**

อื่นๆอีกมาก[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก

[http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/ executive_journal/july_sep_11/pdf/aw21.pdf](http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/july_sep_11/pdf/aw21.pdf)

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์.(2551).**เพศวิถี : นิยามความหมาย และพัฒนาการรอบแนวคิด**[ออนไลน์].

เข้าถึงเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก

<http://www.teenpath.net/data/event/40003/Teen01/content-001.html>

ตรีเดช ไชยหา.(2552). การนำเสนอภาพตัวแทน “พม่า” ในภาพยนตร์ไทย (Representation of Burmeses in Thai Films) [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558.เข้าถึงจาก

http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2552/coms1252tc_ch4.pdf

ปิ่นพัฒน จันทร์สว่าง.(2558).เด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก [http://taamkru.com/th/เด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและ](http://taamkru.com/th/เด็กบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์)

อารมณ์

พนม เกตุมาน.(2550).ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก http://www.psyclin.co.th/new_page_57.htm

อภิวี คอทอง.(2552).ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ไทย[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558.เข้าถึงจาก

http://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2552/coms0952ak_ch5.pdf

อัมพล สุอำพัน.(ม.ป.ป).เข้าใจนิสัยวัยรุ่น[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <http://www.momypedia.com/momy-article-7-37->

35/%E0%B9%80%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B9%83%E0%B8%88%E0%B8%99%E0%B8%B4%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99/

เอกรัฐ เลหาทชัยวาณิชย์.(2551). หลังสมัยใหม่ การสร้างภาพแทน โลกาวัดน์ บริโภค และทุนวัฒนธรรม[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก

<http://artgazine.com/?reqp=1&reqr=>

FTA กรมการค้าระหว่างประเทศ.(2552).สภาพธุรกิจและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศญี่ปุ่น [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก

http://www.thaifta.com/trade/study/movie_ch6.pdf

Box Office Mojo(นามแฝง). (2558). Japan Box Office Index[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <http://www.boxofficemojo.com/intl/japan/>

In this Picture (นามแฝง). (2552). Genre in Japanese Cinema[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 20

พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <https://itpworld.wordpress.com/2009/02/15/genre-in-japanese-cinema/>

Kevin Mars .(2555). **10 Essential Japanese Films**[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก<http://flavorwire.com/343998/10-essential-japanese-films>

Little Girl(นามแฝง).2549.แนวคิดสัญวิทยาและการสร้างความหมาย (Semiology and Signification)[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558.เข้าถึงจาก <http://nuttacha.blogspot.com/2007/09/semiology-and-signification.html>

Marveillesx(นามแฝง).(2548).ต่อยอดประเด็นกับ **All About Lilly Chou Chou**[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=merveillesxx&date=12-02-2005&group=1&blog=1>

NN1234.2549(นามแฝง).โรลันด์ บาร์ตส์(Roland Barthes) “มายาคติ” (Mythologies) และ “สัญศาสตร์วรรณกรรม” [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558 เข้าถึงจาก <http://www.oknation.net/blog/nn1234/2010/12/19/entry-1>

Partyon(นามแฝง).(2556). ปัญหาความรุนแรงของวัยรุ่น[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <http://www.dek-d.com/board/view/3030410/>

T-pc (นามแฝง). (2557).ทำไมหนังญี่ปุ่น มักขายยากในต่างประเทศอย่างเช่นที่บ้านเรา แต่เกาหลีจีน กลับตีตลาดได้สำเร็จ[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558. เข้าถึงจาก <http://pantip.com/topic/32349505>

NN1234.(นามแฝง)2549.โรลันด์ บาร์ตส์(Roland Barthes) “มายาคติ” (Mythologies) และ “สัญศาสตร์วรรณกรรม” [ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558.เข้าถึงจาก <http://www.oknation.net/blog/nn1234/2010/12/19/entry-1>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวกิตติยา เลี้ยงพาณิชย์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 22 กรกฎาคม 2537
ที่อยู่	456/67 พร้อมพัฒนบุรีวา ซ.1 ถ.ปัญญาอินทรา แขวงคลองสามวา เขต สามวาตะวันออก จ.กรุงเทพมหานคร 10510
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2555	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น้อมเกล้า จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2559	กำลังศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเอเชียศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม